

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ทำเนียบที่รัฐสภา

๕๔
ครั้งที่ ๑๗

วันพฤหัสบดีที่ ๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้มีสมาชิกร่วมการประชุม ๘๘ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งข้อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๐ จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๐

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นการด่วน

LIRT

(สำเนา)

รับที่ ๐๔๘๐/๑๑ วันที่ ๖ พ.ย. ๑๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ควมมาก

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๔๕๓๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อวุฒิสภำทำหน้าทำรัฐสภาเป็นการด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภำทำหน้าทำรัฐสภาประชุมปรึกษาในวันพฤหัสบดีที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๑

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. พิศิขัย**

(ถนอม พิศิขัย)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

(สำเนา)

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ..)**

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๒
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนด
ในเรื่องคุณสมบัติของผู้เลือกตั้ง คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ตลอดจนการจัด
ทำทะเบียนผู้เลือกตั้ง ให้โยงไปใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร บั้ต้นกฎหมายดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระ
ราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๒

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

LIRT

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ และไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยตามกฎหมาย แต่ถ้าผู้มีสัญชาติไทยคนใด

(ก) บิดาเป็นคนต่างด้าวจะมีสิทธิเลือกตั้งได้ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก หรือมัธยมศึกษาปีที่สาม ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือเทียบเท่า

๒. รับหรือเคยรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

๓. เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยมีเงิน

เดือนประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

๔. เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล กรรมการสุขาภิบาล กรรมการตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบล

(ข) บุคคลผู้ได้สัญชาติไทยโดยการแปลงชาติ จะมีสิทธิเลือกตั้ง ต้องมีคุณสมบัติดังกำหนดไว้ใน (ก) และได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรติดต่อกันนับแต่ได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๒) ภายใต้คำว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง มาตรการ ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้ง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง คือ

- (๑) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๒) หูหนวกและเป็นใบ้ ซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้
- (๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๕) ผู้อยู่ในระหว่างถูกศาลพิพากษาให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

มาตรการ ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ ไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ และไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๒๒”

มาตรการ ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง คือ

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง

(๓) มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา หรือประโยคประถมศึกษา

ตอนต้น ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าหรือรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา หรือ ประ โยค ประถมศึกษาตอนต้น

(๔) มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลนั้นเป็นเวลาติดต่อกันจนถึงวันสมัครรับเลือกตั้งไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเป็นผู้ที่เสียภาษีโรงเรือนตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือน และที่ดินหรือภาษีบำรุงท้องที่ตามประมวลรัษฎากรให้กับเทศบาลที่ตนสมัคร หรือเป็นเจ้าของบ้านในเขตเทศบาลนั้นตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร

มาตรา ๘ ให้เลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ผู้ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง คือ

(๑) ผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗

(๒) ผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(๓) บุคคลผู้ล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นคดี

(๔) บุคคลผู้ที่เป็นโรคเรื้อน วัณโรคระยะอันตราย หรือเป็นโรคพิษสุรา

เรื้อรัง

(๕) ผู้ถูกจำคุก หรือเคยถูกจำคุก ตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และพ้นโทษไปตั้งวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบสิบปี หรือผู้ถูกจำคุก หรือเคยถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ทั้งนี้เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ

(๖) ข้าราชการซึ่งถูกไล่ออกหรือปลดออกจากตำแหน่ง เพราะทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยมิได้รับเบี่ยงทุกข์ บำเหน็จหรือบำนาญ หรือพนักงานเทศบาล

พนักงานสุขาภิบาล หรือพนักงานองค์การของรัฐ ซึ่งถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้าง เพราะทุจริตต่อหน้าที่ นับแต่วันออกจากตำแหน่งถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบห้าปี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลในเขตเลือกตั้งใด ผู้สมัครต้องยื่นใบสมัครด้วยตนเอง ณ สำนักงานเทศบาล ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศพร้อมด้วยเงินประกันการสมัครสามพันบาท สำหรับเงินประกันการสมัครนั้น เมื่อเสร็จการเลือกตั้งแล้ว ให้เทศบาลคืนให้แก่ผู้สมัคร เว้นแต่ผู้สมัครไม่ได้รับเลือกตั้งและไม่ได้คะแนนเลือกตั้งถึงร้อยละสิบของจำนวนผู้เลือกตั้งที่มา ใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น หรือถ้าผู้สมัครถอนการสมัครเสียเอง ให้ถือว่าผู้สมัครได้ยินยอมให้เงินประกันนั้นตกเป็นของเทศบาล

ใบสมัครให้ใช้แบบที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยมีคำรับรองว่า ผู้สมัครมีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

เมื่อเทศบาลได้รับใบสมัครแล้ว ต้องบันทึกวันและเวลาที่ได้รับไว้เป็นหลักฐานโดยทันที แล้วออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นใบสมัคร และถ้าข้อความในใบสมัครถูกต้องแล้ว ก็ให้ประกาศการสมัครระบุชื่อผู้สมัครและเขตเลือกตั้งที่สมัครไว้ ณ สำนักงานเทศบาลนั้น แล้วแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้สมัครทราบเครื่องหมายประจำตัวโดยเร็ว”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดหน่วยลงคะแนนที่จะพึงมีในเทศบาลนั้นโดยปกติให้มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหน่วยหนึ่งไม่เกินกว่าหนึ่งพันคน แต่ถ้การแยกเป็นอีกหน่วยลงคะแนนหนึ่ง จะไม่สะดวกแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการไปลงคะแนนเลือกตั้ง แม้จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะเกินกว่าหนึ่งพันคน แต่ไม่เกินสองพันคน จะรวมเป็นหน่วยลงคะแนนเดียวกันก็ได้

เมื่อได้กำหนดหน่วยลงคะแนนชนแล้ว ให้ประกาศหน่วยลงคะแนนไว้ ณ สำนักงานเทศบาล ที่ว่าการอำเภอ และศาลากลางจังหวัด และให้จัดทำแผนที่สังเขปแสดงเขตของหน่วยลงคะแนนประกอบไว้ด้วย”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ให้เทศบาลจัดทำบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยคัดรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งจากทะเบียนผู้เลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนเฉพาะในเขตเทศบาลและได้แก้ไขเพิ่มเติมต่อไปตามหลักฐานที่ปรากฏ”

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒ บรรดา สมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งได้รับเลือกตั้งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาลต่อไปจนกว่าจะออกตามวาระ หรือพ้นจากสมาชิกภาพด้วยเหตุอื่น

นายทวี แรงขำ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
รัฐบาลขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่...) พ.ศ.

หลักการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติ การเลือกตั้ง สมาชิก สภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล ด้วย พระราช บัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒

ได้กำหนดในเรื่องคุณสมบัติของผู้เลือกตั้ง คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ตลอดจนการจัดทำทะเบียนผู้เลือกตั้ง ให้โยงไปใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัดนี้กฎหมายดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม พระราช บัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒

พันโท ประเสริฐ สุตบรรทัด :
ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

เกี่ยวกับการเลือกตั้ง สมาชิก สภาเทศบาล
มานี้ กระผมก็เห็นว่าเหตุผลที่รัฐบาลได้
เสนอมานี้ตรงกันกับกฎหมายว่าด้วยการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน^๕ แต่ว่าใน
กฎหมายฉบับนั้น กระผมเคยตั้งใจและได้
อภิปรายในที่ประชุมนี้ ว่าควรที่จะได้
แสดงบัตรประชาชน เพื่อสะดวกในการ
ที่จะได้ป้องกันการทำทุจริตต่าง ๆ แต่ว่า
กระผมได้แพ้โหวตไปในขณะนั้น แต่ก็
เป็นสิ่งที่พอที่จะอนุโลม เพราะเหตุว่า
การใช้บัตรในท้องถื่นแต่ละจังหวัด ๆ
เป็นส่วนกว้าง ทางรัฐบาลเกรงไปว่าจะ
ไม่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มาลงคะแนนตาม
สมควร แต่กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมาย
เกี่ยวกับเทศบาล ซึ่งอยู่ในเขตที่เจริญ
แล้ว เรากำลังจะพัฒนาจังหวัดให้มีความ
เจริญ ถ้าทำได้ทุก ๆ อำเภอก็จะเป็น
ประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นเพื่อเป็น
การทดสอบในเรื่องเหล่านี้แล้ว กระผม
มีความเห็นว่าทางรัฐบาลหรือทาง คณะ
กรรมการชอมที่จะได้พิจารณาในเรื่อง
นี้ คือว่าใช้บัตรประชาชนนี้ให้เป็น
ประโยชน์ กฎหมายได้ออกบังคับให้
ประชาชนมีบัตรประชาชนประจำตัว แต่
ถ้าหากว่าเราไม่ใช้บัตรแล้วละก็ กฎหมาย
ฉบับนั้นก็เป็นที่หมิ่นไป กระผมสนับสนุน

ในเรื่องเหตุผล แต่ขอร้องในเรื่องหลัก
การ ว่าควรจะใช้ได้หรือไม่ ในหลัก
การที่ทางรัฐบาลเสนอมานี้ บอกว่า
แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติ การเลือก
ตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นกระผม
เห็นว่าถ้าหากว่า ทางรัฐบาล จะได้กรณ
แก้ไข หรือกรรมการจะได้กรณแก้ไข
ให้มีการได้บัตรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน
ขณะที่มาลงคะแนน นั้นด้วยก็ จะถูกกับ
ความประสงค์อย่างยิ่งหากจะทำได้

นายทวี แรงขำ (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ตามที่
ท่าน สมาชิก ผู้มีเกียรติ ได้เสนอที่จะขอ
แก้ไขเพิ่มเติมทั้งวั้นนี้ ถ้าว่าถึงในหลัก
การก็เป็นเรื่องที่จะพึงทำได้ และในหลัก
การที่จะใช้บัตรประชาชน เพื่อเป็นอุปการ
ให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตยุติธรรม
นั้น รัฐบาลนี้มีความคิดเห็นตรงกัน
เพราะฉะนั้นในการพิจารณาร่างพระราช-
บัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ครั้งที่แล้ว รัฐบาลก็ไม่มีข้อขัดข้อง แต่
ว่าในชั้นเวลานั้นได้ผ่านไปแล้วได้พิจารณา
ไปแล้วใน พระราชบัญญัติ การเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทน โดยมีหลักการในการ
ดำเนินการเลือกตั้งนั้นอย่างไร ร่างพระ

ราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
 นั้น ก็มีเจตนาที่จะดำเนินรอยตามให้
 สิ่งใดที่ควรจะเป็นได้ใน ทางเดียวกันนั้น
 รัฐบาลก็ได้พยายามที่จะแก้ไขร่างพระ-
 ราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิก สภาเทศ-
 บาลให้สอดคล้องต่อกัน ทั้งนี้ เพื่อ
 กัน ความสับสน ที่ จะ พึ่ง มี แก่ ราษฎรเอง
 เพราะฉะนั้นปัญหาที่ สกตแต่สภา และ
 กรรมการ ที่ จะ พิจารณา ถ้าหากว่า มีการ
 แปรญัตติ แต่ว่าข้อที่ควรระลึกรู้ก็คือว่า
 ในการดำเนินการ หรือวิธีการเลือกตั้งนั้น
 จะทำอย่างไรนั้น ควรจะเป็นไปในทำนอง
 เดียวกัน เพื่อให้ราษฎร ผู้ใช้สิทธิ จะได้ไม่
 สับสน คราวนี้เป็นอย่างนี้ คราวนี้เป็น
 อย่างนั้น อะไรทำนองนี้ นั่นก็เป็นเหตุผล
 ประการหนึ่งที่ใครจะขอฝากความสังเกต
 ไว้ต่อกรรมการด้วย รัฐบาลนั้นไม่ขัด
 ข้องที่กรรมการ หรือสภานั้นจะมีความ
 เห็นประการใด

นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ : หลักการ
 และเหตุผลที่จะแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ
 การเลือกตั้งสภาเทศบาลคราวนี้ ก็รู้สึก
 ว่ามีความรีบเร่งที่จะเอาออกไปให้ทันกับ
 การเลือกตั้งที่เชียงใหม่ แต่ว่าปัญหาเรื่อง
 การแก้ไขนั้น บางข้อก็อยาก จะ ฝาก
 กรรมการไป บางข้อก็อยาก จะ ให้ที่

ประชุมกันได้พิจารณาตามสมควร ว่าไหนๆ
 เราจะแก้ไขแล้ว เราก็แก้ไขเสียให้เหมาะ
 สมกับความเป็นอยู่ในขณะนี้

ปัญหาเรื่องแรกคือเรื่องที่ไม่รู้อัน
 เป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่ง กฎหมายเขียน
 ไว้ ป. ๔ ป. ๕ นั้นพระราชบัญญัติเลือก
 ตั้งผู้แทนราษฎรเราก็เขียนออกไปแล้วว่า
 ป. ๕ ก็เหมือนกันละ อย่างที่ทางรัฐบาล
 ได้ชี้แจงมาเมื่อตะก่นแล้ว แต่ภาคปฏิบัติ
 ไม่เหมือนกัน เพราะว่าผู้แทนราษฎรนั้น
 ไม่มีสิทธิ ที่จะได้รับแต่งตั้ง เป็น รัฐมนตรี
 ไปบริหาร แต่ว่าสำหรับเทศบาลนั้น เมื่อ
 เลือกตั้งมาเป็นสมาชิกแล้ว ตามกฎหมาย
 เทศบาล จะต้องเลือกสมาชิกเหล่านั้น ขึ้น
 ไปเป็นคณะเทศมนตรี มีนายกหรือเทศ-
 มंत्रीตามจำนวนเทศบาลนคร เทศบาล
 เมือง เทศบาลตำบล แล้วแต่กรณี ทั้งนี้
 ในเขตเทศบาลตำบล ถ้าเราได้แต่บุคคลที่
 มีความรู้เพียงแค่นั้น ประถมปีที่ ๔ เข้าไป
 หรือมากกว่านั้น แต่พินความรู้ไม่พอที่จะ
 ไปเขียนงานสั่งงานเขาแล้ว ก็จะเกิดความ
 ยุ่งยากในภาคปฏิบัติ เพราะการปฏิบัติ
 หน้าที่บริหารนั้น ต้องปฏิบัติไปตาม
 กฎหมายระเบียบแบบแผนของแผ่นดิน
 หรือที่กระทรวงมหาดไทยได้วางไว้ อัน
 นี้ก็อยาก จะ ให้ที่ประชุมนี้หรือทางรัฐบาล

ได้พิจารณาว่าความเหมาะสมจะเป็นอย่างไรจึงจะถูกต้อง เพราะว่าการที่จะบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้ถูกต้องเรียบร้อยนั้น จำเป็นจะต้องมีความรู้ ไม่ใช่ไปเซ็นแต่ชื่อ ถ้าเซ็นแต่ชื่ออย่างเดียวจะก็เกิดเจ้าพนักงานไม่สุจริตขึ้นมา ก็จะทำให้การงานนั้นเสียหายไปได้โดยง่าย คุณสมบัติอีกอันหนึ่งก็คือ เรื่องการเป็นเจ้าของบ้านหรือการเป็นเจ้าของบ้าน แต่เดิมนั้นเขียนว่าเจ้าบ้าน ถ้าใครเป็นเจ้าของบ้านก็มีสิทธิที่จะสมัครรับเลือกตั้งได้ แต่คราวนี้แก้เป็นเจ้าของบ้าน ความจริงเราก็ให้สิทธิอยู่แล้ว สำหรับผู้ที่เสียภาษีโรงเรือนหรือเสียภาษีบำรุงท้องที่ ให้มีสิทธิสมัครได้ แต่คราวนี้ไม่ทราบว่าจะทำไมจึงเปลี่ยนจากเจ้าบ้านเป็นเจ้าของบ้าน แต่เป็นเรื่องรายละเอียด ก็อยากจะเรียนถามด้วย ที่นี้ผู้ขาดคุณสมบัติอีกข้อหนึ่งตามมาตรา ๒๑ อนุมาตรา ๖ นี้ บรรดาผู้ที่ถูกไล่ออก ปลดออก เลิกจ้างเพราะทุจริตในหน้าที่ ถ้าออกมาแล้ว ๕ ปีก็ให้สมัครได้ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าผู้ที่ทุจริตในหน้าที่แล้ว จะออกมาก็ปีก็ไม่ควร จะเข้าไปเป็น สมาชิก หรือไปบริหารงานท้องถิ่นอีก ถึงจะไปเขียนไว้ ๕ ปีก็ไม่สมควร ส่วนคนติดคุกตามอันคน ติดคุกจะต้องพ้นโทษมาแล้ว

๑๐ ปีจนถึงวันเลือกตั้ง แต่ว่าถ้าถูกไล่ออก ปลดออก เพราะทุจริตอย่างนั้นก็ได้ ๕ ปีเท่านั้น กระผมจึงมีความเห็นว่าการมาตรการควรจะตัดคำว่า ๕ ปี ออกไปเสีย ไม่ควรจะกำหนดระยะเวลาไว้ เพราะบุคคลนั้นทุจริตจึงถูกไล่ออก เลิกจ้าง อะไรอย่างนี้ ปัญหาที่สำคัญที่สุดก็คือปัญหาเรื่องเงินประกัน จะเห็นได้ว่าเพี้ยนได้กำหนดเงินประกันของผู้สมัครไว้ ๓,๐๐๐ บาท แต่อย่าลืมว่าเทศบาลนั้นมีถึง ๓ ชั้น เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ก็อยากจะให้ทางรัฐบาลได้โปรดพิจารณาว่า การที่จะเรียกค่าสมัคร เหมือนกันหมด ๓,๐๐๐ บาทนั้น ดูจะไม่เหมาะสม อย่างเทศบาลนครนั้นก็ควรจะเงินประกันสัก ๕,๐๐๐ บาท เทศบาลเมืองสัก ๓,๐๐๐ บาท เทศบาลตำบลสัก ๒,๐๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาทอะไรอย่างนี้ ไล่ลดหลั่นกันไป เพราะ ความเจริญก็ไม่เหมือนกัน วงเงินงบประมาณ ที่จะบริหารหน้าที่ก็ไม่เหมือนกัน และที่เขตก็ไม่เหมือนกัน แต่ว่าที่กำหนดเงินประกันไว้บางนั้นดีแล้ว เพราะเหตุว่า จะไม่ได้สมัคร เพื่อโฆษณา บางคนสมัครเพื่อโฆษณาขายก็มี บางคนสมัครเพื่อโฆษณาตัวเองก็มีว่าฉันได้

ไปสมัครมาแล้ว ไม่ต้องหาเสียงอะไร มีคนเขาลงให้ หนังสือพิมพ์เขาเสนอข่าว ให้ว่าผู้สมัคร ผู้สมัคร เป็นการ โฆษณาหาเสียงไปเท่านั้น ไม่ได้หาเสียง กันจริงจิงอะไร

ในมาตรา ๓๔ นั้น ยังมีอีกข้อหนึ่ง คือว่า การทำบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไป เขียน อิง ไว้ เรื่อง กฎหมาย การ เลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีก ก็คิดว่าบัญชี ผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นต่อไป ก็จะต้องทำ เรื่อง ทะเบียน เลือกตั้ง สมาชิก สภาผู้แทน ราษฎร จะต้องทำทะเบียนเลือกตั้งมาจาก ทะเบียนสำมะโนครัวของเทศบาล เพราะ ฉะนั้นก็ควร จะเขียน สั้น ๆ ว่าเอาจาก ทะเบียนสำมะโนครัวเท่าที่ปรากฏ หรือว่า สอบตามเปลี่ยนแปลงเพื่อความถูกต้อง สอบว่าถูกต้องแล้ว ใครเป็นผู้มีสิทธิก็ทำ ทะเบียนเสียให้ถูกต้องก็พอแล้ว ไม่ควร จะอิงกฎหมาย ประเดี๋ยวก็จะไปทำนอง เดียวกันกับเรื่องอายุ ๒๐ ปี ๓๐ ปี พอ เปลี่ยนแปลงกฎหมายขึ้นมา ก็เกิดมีปัญหา ที่จะฟ้องกันที่ศาลแพ่งว่าผู้สมัครรับเลือก ตั้งอายุ ๒๐ ปี แต่ว่ารัฐธรรมนูญเขียน ไว้ ๓๐ ปี ก็จะทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง มาแล้วเป็นโมฆะ อย่างนี้เป็นต้น ก็คิด

ว่าถ้าจะเขียนก็ไม่ควรจะเขียนอิงกฎหมาย ก็ใช้ได้เหมือนกัน

อีกประการหนึ่ง เพราะว่ากฎหมาย นี้เราปรับปรุง ให้มีประสิทธิ ภาพยิ่งขึ้น กระทบก็อยากจะเสนอรัฐบาลว่า ได้ ปรากฏว่ามีกรย้ายบุคคลเข้ามาจากคนละ เขตจังหวัดเข้ามาในเขตหนึ่งของประเทศบาล เพื่อจะลงคะแนนอย่างเดียวกัน บ้าน หนึ่ง บางที่มีคนเข้า ไปอยู่ถึง ๗๐๐ คน ซึ่งไม่พอที่จะอยู่กันเข้าไปได้ หรือว่า บ้าน หนึ่ง มีคนถึง ๑๐๐—๒๐๐ คน เท่าที่ปรากฏมาแล้วอย่างนี้ก็คิดว่าเราควร จะให้มีบทลงโทษ สำหรับเจ้าบ้าน ผู้ที่ยอม เชิญย้ายให้คนเข้ามาอยู่ในบ้านตงหลาย ๆ ร้อยคน โดยไม่มีคนเข้ามาอยู่เลยอย่างนี้ อันนี้เพราะเป็นสิ่งที่ ไม่ถูกต้อง ตาม ความ เป็นจริง ความจริงก็น่าจะเป็นการแจ้ง ความเท็จเหมือนกัน แต่ทางราชการ ทำรวจก็พิจารณาอยู่ว่ากฎหมายอาญา จะ ครอบคลุมไปถึงหรือไม่ ฉะนั้นถ้าได้ เขียนกฎหมายที่วงเขตไว้บ้าง บังคับกันการ ทุจริตหรือการเอาเปรียบกันต่าง ๆ ก็จะทำให้มีการเลือกตั้งโดยสุจริตยิ่งขึ้น เพราะ ฉะนั้นกระผมขอทางรัฐบาลได้โปรดขังแจ้ง คือไปด้วย

นายทวี แรงขำ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ก่อนอื่นใครจะขอประทานกราบเรียนต่อสภาว่า กฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลที่เสนอต่อสภานั้น เป็นกรณีที่ใครจะให้มันขึ้นเพื่อที่จะได้ใช้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาที่เชียงใหม่ ซึ่งศาลได้สั่งว่าการเลือกตั้งครั้งนี้แล้วเป็นการมิชอบ ซึ่งจะต้องมีการเลือกตั้งภายใน ๙๐ วัน เพราะฉะนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ มิฉะนั้นแล้วการเลือกตั้งก็จะมีไม่ได้ ส่วนในการที่จะพิจารณา ร่างกฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลให้เป็นฉบับถาวรแน่นอนเพื่อที่จะได้ใช้สำหรับกาลต่อไปข้างหน้า นั้น รัฐบาลมีความตั้งใจว่าจะมีการปรับปรุงและมีการพิจารณาปัญหาเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล อีกวาระหนึ่งที่จะเสนอต่อสภา เพราะว่ายังมีอีกหลายเรื่องที่จะต้องพิจารณาโดยละเอียดพิศดารแต่อย่างไรก็ตาม เมื่อท่านสมาชิกได้มีข้อข้องใจบางประการ ก็ใครจะขอประทานกราบเรียนชี้แจงดังนี้ อนึ่งในเรื่องการกำหนดคุณสมบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องวุฒิการศึกษานั้น ทั้งนี้เป็นการอนุวัติการตาม พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ที่สภาได้ผ่านไปแล้ว

แล้ว โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไว้ประการใด ทั้งนี้ตรงกับเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติเทศบาลที่ใช้อยู่แต่ดั้งเดิมมา เพราะว่าในพระราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลทุกฉบับ ที่มีมานั้นก็ได้ถือว่าคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งนั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน เป็นเพียงเจตนาที่ต่อเนื่องกันมา เพราะฉะนั้นในขณะนี้โดยอย่างที่กราบเรียนนี้ รัฐบาลนั้นก็จึงได้กำหนดคุณสมบัติทุกอย่างให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลที่แล้ว ๆ มา โดยกำหนดทุกอย่างเหมือนอย่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนที่ได้ผ่านสภาไปแล้วเมื่อไว ๆ นี้ ปัญหาเรื่องเจ้าบ้าน หรือเจ้าของบ้านนั้น เห็นจะเป็นปัญหาเรื่องด้อยค่า ก็สุดแต่กรรมมาธิการจะพิจารณา แต่เจตนารมณ์นั้นก็คือเจ้าบ้าน ปัญหาเรื่องข้าราชการที่ ถูกปลด ถูกไล่ออก หรือถูกลงโทษอะไรทำนองนั้น ซึ่งมีกำหนดระยะเวลา ๕ ปีที่กำหนดไว้ในกฎหมายการเลือกตั้งนี้ ซึ่งท่านสมาชิกมีความข้องใจนั้น รัฐบาลก็ขอประทานกราบเรียนว่า ปัญหาเรื่องคน แม้แต่ผู้ที่ถูกตัดอกหรือต้องคำพิพากษา

ให้จำคุก แต่กฎหมายการเลือกตั้งยังมี
 การผ่อน คลายว่าเมื่อพ้นกำหนดระยะ
 เวลา ๕ ปีแล้ว ให้มีสิทธิเหมือนบุคคล
 ทั่วไป ก็นัยเช่นนี้ ก็เสียเป็น ในหลัก
 เดียวกันที่ว่า ข้าราชการที่บังเอิญอาจจะ
 มีความบกพร่อง อาจจะมีผลพลาด
 อาจจะมีถูกลงโทษลงทัณฑ์ไป ก็ ๕ ปี
 แล้วควรจะให้สิทธิ ที่จะทำหน้าที่ พลเมือง
 ตีต่อไปได้บ้าง ก็เป็นหลักการทั่วไป
 ส่วนที่กรรมการจะเห็นควรอย่างไร ถ้า
 หากมีการแปดุดัดคืนนั้น รัฐบาลไม่ขัดข้อง
 ส่วนเรื่องเงินประกัน การสมัครใน
 หลักการที่มันขึ้นใหม่นี้ แต่เดิมมันไม่มี
 แต่ที่กำหนดขึ้น ๓,๐๐๐ บาท ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติก็เห็นว่าควรจะให้มีฐานะ
 ต่ำกัน เทศบาลนคร ๕,๐๐๐ บาท
 เทศบาลบางแห่ง ๓,๐๐๐ บาท ๑,๐๐๐
 บาท แล้วแต่กรณี นั่นก็เป็นธรรมดา
 อันหนึ่งของท่าน แต่ที่รัฐบาลเสนอขึ้น
 มากเห็นว่า ในหลักการเรื่องควรจะ
 เงินประกันการสมัครในการสมัครสมาชิก
 สภาเทศบาลบ้าง ก็โดยเหตุที่ว่าประสพ-
 การณ์ที่แล้วมานั้น มีผู้สมัครโดยไม่มี
 ความรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นจำนวนผู้
 สมัครเข้ารับเลือกตั้ง ในเทศบาล จึงมีมาก
 อย่างเช่นในเทศบาลนครกรุงเทพ ก็มีถึง

เกือบ ๕๐๐ คน เทศบาลนครธนบุรีก็มี
 ๒๐๐ กว่าคน อย่างนี้เป็นต้น และ
 เชียงใหม่ก็มีถึง ๑๖๐ คน อย่างนี้เป็นต้น
 เพราะฉะนั้น จึงกำหนดหลักการ ให้ผู้ที่
 สมัครรับเลือกตั้งนั้น มีความรับผิดชอบ
 บ้าง ก็แต่เดิมมานั้นกฎหมายไม่มีการ
 เรียกเงินประกัน ก็เพราะสมัยก่อนนั้น
 เราต้องการ ให้บุคคลที่พอจะ รับหน้าที่
 หรือรับใช้ท้องถิ่น ได้ได้เข้ามาให้มาก ซึ่ง
 เป็นการที่เรียกร้องมากกว่า แต่บัดนั้น
 มีบุคคลที่สนใจต่อท้องถิ่นของตัวเองมาก
 ซึ่งปรากฏการณ์จากการสมัคร จึงควรจะ
 ได้มีเงิน ประกัน การ สมัคร ตั้งแต่วันนี้
 เป็นอย่างใดเพียงใดนั้น รัฐบาลไม่ขัดข้อง
 ส่วน ปัญหา เรื่อง การ ทะเบียน
 ที่ท่าน สมาชิกมีความ ข้องใจ และ ทักท้วง
 บอกว่าควรจะ ให้สกัด จาก ทะเบียน สำมะ-
 โนครัวหรือทะเบียนราษฎรนั้น ในเรื่อง
 นี้รัฐบาล ขอกราบเรียนว่า ถึงแม้ใน
 พระราชบัญญัติการ เลือกตั้ง สมาชิก สภา
 ผู้แทน ก็ปรากฏในหลักสาระที่ว่า ราษฎร
 ทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีการทำทะเบียน
 ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และ ทะเบียน ผู้มีสิทธิ
 เลือกตั้งนั้นทำมาจากทะเบียนราษฎรนั้น
 ทีเดียวแล้ว ก็ประสงค์ที่จะให้มีทะเบียนผู้
 มีสิทธิเลือกตั้งนั้นเป็น ทะเบียนหนึ่งตัวไว้

เป็นหลักเป็นฐานที่จะใช้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนและสภาอื่น ๆ แยกมา เพราะว่าในทะเบียนราษฎรก็ดี หรือทะเบียนสำมะโนครัวก็ดี ก็ย่อมจะมีบุคคลที่มีรายการอย่างอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงประสงค์ที่จะให้มีทะเบียนดังกล่าวตามแบบแผนที่จะมี เพราะฉะนั้นในกฎหมายนี้จึงอาศัยใช้ทะเบียนดังกล่าวเป็นหลัก เพราะฉะนั้นจึงได้กำหนดกฎหมายขึ้นที่จะให้คัดและให้ถือจากทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าวนี้ ส่วนปัญหาเรื่องที่ท่านให้ข้อสังเกตเรื่องผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่อพยพเข้ามา ถ้าเป็นเรื่องการดำเนินการ เมื่อไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทางรัฐบาลก็ย่อมจะต้องมีการกวัดขันตรวจตราให้เป็นไปตามกฎหมายของบ้านเมือง

นายประสิทธิ์ จุลละเกศ : ตามที่ฟังดูทางรัฐบาลก็รู้สึกว่างกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ร่างด้วยเหตุการ์ณที่เกิดขึ้น ในเฉพาะหนานเท่านั้นเป็นการชั่วคราว เพราะฉะนั้น กระทบกันกว่าไหน ๆ ก็จะไม่เสี่ยงจากการรับหลักการไม่ได้ ก็ขอประทานเป็นข้อสังเกตไว้เกี่ยวกับมีเรื่อง อยู่เรื่องหนึ่งซึ่งอยากจะยาเพื่อที่จะให้กรรมาธิการ ได้พิจารณาและ

แก้ไขในชั้นแปรญัตติเอง ก็ข้อสำคัญมีอยู่เรื่องเดียวเกี่ยวกับเงินประกันการสมัคร เงินประกันการสมัครที่กระทบเห็นด้วยกับท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวเมื่อก่อน แต่ว่าอย่างไรก็ตามที่มาของเงินประกันการสมัครนี้ แต่เดิมทีเดียวในชั้นร่าง ของกระทรวงมหาดไทย เมื่อสมัยก่อนปฏิวัติ ซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย นี้ก็เป็นประธานกรรมการอยู่ในขณะนั้นด้วย และได้พิจารณา ในเรื่องนี้ โดยละเอียดแล้ว และเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะต้องมีเงินประกันการสมัครสำหรับผู้ที่สมัครสมาชิกสภาเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ซึ่งควรจะไว้วางและลดหลั่นเงินประกันการสมัครกันเป็นลำดับๆ ไป ในเรื่องนี้ได้มีหลักการมาและพิจารณากันมาตั้งแต่ก่อนการปฏิวัติแล้ว ฉะนั้น กระทบก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตไว้ว่า ถ้าหากว่ากรรมาธิการ พิจารณาเรื่องนี้ และเห็นเป็นการสมควรแล้วก็ขอได้โปรดแก้ไขเงินประกันการสมัคร โดยจะวางขั้นต้นสำหรับเงินประกันการสมัครสำหรับเทศบาลนครเป็นขั้นต้นเป็นเท่าไร แล้วก็เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลก็ขอให้ลดหลั่นกันมาตามสมควรด้วย กรรมาธิการจะ

เป็นประโยชน์ต่อกองดิน เพราะเหตุว่าสภาพของท้องถิ่นของแต่ละเทศบาลนั้นก็อาจจะไม่เหมือนกัน การที่เราจะกำหนดเงินสูงมากนั้นก็อาจจะเป็นการเกินสมควรเกินแก่กำลังของผู้ที่จะทำงานเพื่อท้องถิ่นของตัวเอง เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากไว้เป็นข้อสังเกตแก่ท่านกรรมาธิการต่อไป

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายทวี แรงขำ : (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในคืน

นายทวี แรงขำ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอความกรุณาแปรญัตติภายใน ๒ วัน

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๒ วัน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าให้แปรญัตติตามที่รัฐบาลเสนอระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุขและการสาธารณูปการพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๔๗๑

วุฒิสภา

๓๑ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานการประชุม
คณะกรรมการสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาทำหน้าที่ที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุขและการสาธารณูป-
การพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายมัญญ บรสิทุทธ์ เป็นประธานกรรมการ
๒. พลโท จิตต์ สุนทานนท์
๓. พลตำรวจโท ต๋อศักดิ์ ยมนา
๔. พระศิรณสารวิศวกรรม
๕. พันเอก พงศ์ เกษะนันท์
๖. หลวงพัฒนพากยพิทยาภท
๗. นายมาลัย หุวะนันท์
๘. พลเรือโท สงัด ชลออยู่
๙. พลโท ไสว ดวงมณี
๑๐. นายอินทร์ จันทรสติชัย
๑๑. นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์ เป็นเลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มัญญ บรสิทุทธ์
(นายมัญญ บรสิทุทธ์)

ประธานกรรมการสามัญ

LIRT

รายงานการประชุมกรรมาธิการสามัญ
คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุขและการสาธารณสุขการพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาทำหน้าทีรัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุขและการสาธารณสุขการพิจารณาร่างนั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลดังต่อไปนี้

๑. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ ร้อยเอก อัมพร ศรีไพรมูลย์

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ปราบกฎผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

มาตรา ๑

มาตรา ๒

มาตรา ๓

มาตรา ๔

มาตรา ๕

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อม

กับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) **สุรพงษ์ ตีร์ตัน**
 (นายสุรพงษ์ ตีร์ตัน)

เลขาธิการ

LIRT

(สำเนา)
ร่าง
พระราชบัญญัติ
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย องค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

- "มาตรา ๑๐ ทุนขององค์การโทรศัพท์ประกอบด้วย
- (๑) ทุนประเดิมตามมาตรา ๑๒
 - (๒) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่รับโอนตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔
 - (๓) เงินที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดินที่จ่ายให้ภายหลัง เพื่อกำเนินงานหรือ

ขยายกิจการ

(๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่รับโอนจากทางราชการ องค์กรของรัฐบาลหรือ
ที่ได้รับจากรัฐบาล จากต่างประเทศหรือจากองค์กรระหว่างประเทศ

เงินหรือทรัพย์สินอื่นตาม (๔) ถ้ามีหนี้สินอยู่ให้หักออกแล้วจึงให้โอนเป็นทุน
ได้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ องค์กรการโทรศัพท์
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ เครื่องแบบและเครื่องหมายผู้อำนวยการและพนักงานมีลักษณะ
ชนิดและประเภทเป็นอย่างใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ องค์กรการโทรศัพท์
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ผู้ใดแต่งเครื่องแบบ หรือประดับเครื่องหมายผู้อำนวยการหรือ
พนักงานโดยไม่มีสิทธิ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ หรือแต่งเลียนเครื่องแบบ
เครื่องหมายผู้อำนวยการหรือพนักงาน เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าตนเป็นผู้อำนวยการ
หรือพนักงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

.....
.....

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะ
กรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมา
ธิการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม
บ้างหรือไม่

นายมนูญ บริสุทธิ์ (ประธาน
กรรมการ) : คณะกรรมาธิการไม่มี
ข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานวุฒิสภา : ขอให้เลขา
ธิการอ่าน

นาย ประเสริฐ บัณฑิต สุขกัน
(เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราช
บัญญัติ องค์กรการโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
(ฉบับที่...) พ.ศ. ... ชื่อร่างพระราช-

บัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานวุฒิสภา : จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมว่า สมควรที่จะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดพิกค้อตราสกุลการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑ พ.ศ. . . . คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๔๖๑/๑๑ วันที่ ๓๐ ต.ค. ๑๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๔๐๓/๑๔๒๒๙

สำนักนายกรัฐมนตรี

๓๐ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดพิกค้อตราสกุลการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดพิกค้อตราสกุลการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑ พ.ศ. กับสำเนาพระราชกำหนดพิกค้อตราสกุลการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเห็นว่า โดยที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดพิกค้อตราสกุลการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๑๑ สมควรเสนอร่าง

๕๕๒

พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.
๒๕๑๑ พ.ศ. ที่วุฒิสภำทำหน้าทีรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับ
ที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อ
ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภำประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร

(ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑

พ.ศ.

หลักการ

อนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑

เหตุผล

โดยที่เมื่อพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑
ประกาศใช้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๑๑ ไปแล้ว รัฐบาลจึงขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่ออนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙)
พ.ศ. ๒๕๑๑

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติโอนหน้าที่พระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.๒๕๑๑

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนหน้าที่พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙)

พ.ศ. ๒๕๑๑

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนหน้าที่พระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนหน้าที่พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.
๒๕๑๑

.....

.....

(สำเนา)
พระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕)
 พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑
 เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในช่องรายการกับความและตัวเลขในช่องอัตราอากรของ ประเภทที่ ๐๔.๐๓ ประเภทที่ ๐๔.๐๔ ประเภทที่ ๐๕.๑๕ ประเภทที่ ๒๘.๐๖ ประเภทที่ ๒๘.๑๗ ประเภทที่ ๕๘.๐๕ ประเภทที่ ๖๔.๐๒ ประเภทที่ ๗๔.๐๑ ประเภทที่ ๗๔.๐๓ ประเภทที่ ๗๔.๑๐ ประเภทที่ ๗๖.๐๑ ประเภทที่ ๗๖.๐๒ ประเภทที่ ๗๖.๑๒ ประเภทที่ ๘๕.๒๓ และประเภทที่ ๘๘.๐๒ ในภาค ๒ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความตามบัญชีที่ท้ายพระราชกำหนดนี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

LIRT

(สำเนา)
บัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕)

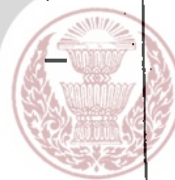
พ.ศ. ๒๕๑๑

ภาค ๒

พิกัดอัตราอากรขาเข้า

ประเภท ที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ - บาท
๐๔.๐๓	เนย ก. มั่นเนย ข. อื่น ๆ	๑๐ ๕๐	— กิโลกรัม	— ๑๕.๐๐
๐๔.๐๔	เนยแข็ง และ เนยแข็งที่ทำจากหาง นม	๕๐	กิโลกรัม	๑๕.๐๐
๐๕.๑๕	ผลิตภัณฑ์สัตว์ทมิได้ระบุ หรือ รวม ไว้ในที่อื่น ซากสัตว์คามตอนที่ ๑ หรือ ๓ ซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับบริโภค ก. เชื้อพันธุ์สัตว์เลี้ยงสำหรับ- ใช้ปรับปรุงพันธุ์ โดยวิธี การผสมเทียม ข. รังนกนางแอ่น ค. อื่น ๆ	— ๖๐ ๓๐	— — —	— — —
๒๘.๐๖	กรดไฮโดรคลอริกและ กรดคลอ- โรซัลโฟนิก	๓๐	—	—

ไม่ต้องเสียอากร

LIRT

ประเภท ที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ - บาท
๒๘.๑๗	โซเดียมไฮดรอกไซด์ (คอสติก- โซดา) โปแตสเซียมไฮดรอกไซด์ (คอสติกโปแตส) เปอร์ออกไซด์ ของโซเดียมหรือของโปแตสเซียม ก. โซเดียมไฮดรอกไซด์- (คอสติกโซดา) ข. อื่น ๆ	๓๐ ๑๐	- -	- -
๕๕.๐๕	ตาข่ายที่เป็นผืน เป็นม้วน ทำด้วย เชือกและขายจับปลาสำเร็จรูปทำ ด้วยเส้นด้ายหรือเชือก	๓๐	-	-
๖๔.๐๒	รองเท้า ที่พนักทำด้วยหนังหรือหนัง อัดและทำด้วยยางหรือวัสดุจำพวก พลาสติกนอกจากชนิดที่ระบุไว้ใน ประเภทที่ ๖๔.๐๑ ก. รองเท้าสำหรับใช้เล่นกีฬา โดยเฉพาะ ข. รองเท้าผ้าใบพนักยาง ค. อื่น ๆ	๑๐ ๓๐ ๓๐	- ก -	- ๑๐.๐๐ -
๗๔.๐๑	ทองแดงชนิดกอบเปอร์แมทท์ทอง แดงที่ยังมิได้จัดทำสำเร็จรูป (ทำ ให้บริสุทธิ์แล้วหรือไม่ก็ตาม) เศษ ทองแดงที่ใช้ไม่ได้ และเศษที่ไม่ ใช้			

LIRT

ประเภท ที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ - บาท
๗๔.๐๓	ทองแดงที่ทำเป็นท่อน เป็นเส้น ทำ เป็นม้วน เป็นรูปและทำหน้าตัดเป็น รูปต่าง ๆ รวมทั้งลวดทองแดง	๑๕	—	—
๗๔.๑๐	ลวดเกลียว สายเคเบิล ลวดเกลียว ชนิดคอร์เทจ ชนิดโรปป์ แลบบัก และสิ่งทีคล้ายกัน ทำด้วยลวดทอง แดง แต่ไม่รวมสายเคเบิลไฟฟ้าที่ หุ้มฉนวนแล้ว	๑๕	—	—
๗๖.๐๑	อาลูมิเนียมที่ยังมิได้จัดทำสำเร็จรูป เศษอาลูมิเนียมที่ใช้ไม่ได้ และเศษ ที่ไม่ใช้	๕	—	—
๗๖.๐๒	อาลูมิเนียมที่ทำเป็นท่อน เป็นเส้น ทำเป็นม้วน เป็นรูป และทำหน้า ตัดเป็นรูปต่าง ๆ รวมทั้งลวดอาลู มิเนียม	๒๕	—	—
		๒๕	กิโลกรัม	๕.๐๐
๗๖.๑๒	ลวดเกลียว สายเคเบิล ลวดเกลียว ชนิดคอร์เทจ ชนิดโรปป์ แลบบัก และสิ่งทีคล้ายกัน ทำด้วยลวดอาลู มิเนียม แต่ไม่รวมสายเคเบิลไฟฟ้า ที่หุ้มฉนวนแล้ว			

ประเภท ที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ - บาท
๘๕.๒๓	สายไฟฟ้า สายเคเบิล แท่ง แลวด และสิ่ง ที่คล้ายกัน ที่ใช้กับ ไฟฟ้า รวมทั้งสายเคเบิลชนิดโค - แอก เซียล บรรดาที่มีฉนวนหุ้ม (รวม ทั้งชนิดเคลือบและชนิดแอโนไดซ์) จะตัดขั้วต่อปลายสายด้วยหรือ ไม่ก็ ตาม ก. ทำด้วยอลูมิเนียม ข. อื่น ๆ	๒๐ ๑๕	- -	- -
๘๘.๐๒	ชิปชุดและส่วนของชิปชุด	๕๐	-	-

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่พิกัดอัตรา
ศุลกากรบางประเภทยังไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน
สมควรแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

LIRT

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอ ร่าง พระราชบัญญัติ อนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑ พ.ศ.

หลักการ อนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑

เหตุผล โดยที่ มีพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑ ประกาศใช้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๑๑ ไปแล้ว รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อ อนุมัติ พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๑

ท่านประธานที่เคารพ เพื่อประกอบพิจารณาของที่ประชุม กระผมขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติม คือการที่ประกาศพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรใหม่ มีทั้งลดและทั้งเพิ่ม พิกัดอัตราอากร สำหรับการลดนั้นได้ลดอัตราอากรขาเข้าสำหรับ วัตถุดิบที่จำเป็นจะ คองนำเข้ามา คือมีอาทิเช่น มันเนย ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์นม เคมีภัณฑ์จำพวกไซเตียม ซึ่งเป็นวัตถุดิบ

สำหรับอุตสาหกรรมทั่วไป ทองแดงและอลูมิเนียมที่ยังไม่ได้จัดทำสำเร็จรูป ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำหรับสายไฟฟ้า สายโทรเลข สายโทรศัพท์ และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ทองแดงและอลูมิเนียมอื่น ๆ นอกจากนี้ เพื่อให้ ความคุ้มครองแก่ อุตสาหกรรมในประเทศได้มีการขึ้นพิกัดอัตราอากร ขาเข้า สำหรับ ของสำเร็จรูปคือจำพวกกรด กรดไฮโดรคลอริก ที่เรียกว่ากรดเกลือ (กอสติกโซดา) แห และอวน สายโทรเลข โทรศัพท์ ที่ไม่มีฉนวนหุ้ม สายไฟฟ้าอลูมิเนียม ซึ่งไม่มีฉนวนหุ้ม สายโทรเลข โทรศัพท์ ชนิดที่ไม่มีฉนวนหุ้ม ตลอดจนชิบรูด และส่วนของชิบรูด และของเหล่านี้อาจทำขึ้นและจำหน่ายอยู่แล้วในพระราชอาณาจักร นอกจากนั้นได้ตั้งกำแพงภาษีสำหรับ อกร นคนาง แอนแทน การห้ามการนำเข้า และสำหรับรองเท้าผ้าใบพื้นยางค้วย นอกจากนั้นเพื่อความเหมาะสมได้ปรับพิกัดอัตราอากรสำหรับเนย เนยเหลวกับเนยแข็ง ให้เก็บในอัตราเท่ากัน (ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าราชการจะขอมติของที่ประชุมนี้วุฒิสมาชิกจะรับหลักการแห่ง

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ลงมติ รับหลักการ แห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอ
ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐ-
บาลขอเสนอ ส่ง คณะ กรรมการ สามัญ
ชุดเศรษฐกิจพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอ ส่ง คณะ กรรมการ สามัญ ชุด
เศรษฐกิจพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมา-
ธิการสามัญชุดเศรษฐกิจพิจารณา กำ-
หนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้
ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าให้แปรญัตติตามข้อบังคับ

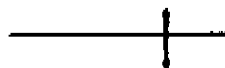
ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราช
บัญญัติ มาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๕๐๕/๑๑ วันที่ ๒๑ ต.ค. ๑๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๑๕๐๓/๑๓๘๐๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ ประชุมปรึกษา ลงมติ ให้เสนอร่าง พระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ต่อวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**
(ถนอม กิตติขจร)
นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนากิจการ อุตสาหกรรม มีผลิตภัณฑ์

อุตสาหกรรมหลายชนิดที่ผลิตขึ้นได้ภายในประเทศ แต่ยังมีได้มีการกำหนดมาตรฐาน

สำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นที่น่าพอใจและเหมาะสม ทำให้มีการแข่งขันกันลดราคา โดยทำคุณภาพให้ต่ำลง เป็นเหตุให้ประชาชนขาดความนิยมเชื่อถือ นอกจากนี้อาจเกิดอันตรายแก่ประชาชน และก่อให้เกิดความไม่มั่นคงในการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ จึงเป็นการสมควรตรากฎหมายฉบับนี้กำหนดมาตรฐานเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อความปลอดภัย หรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจของประเทศ

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตรฐาน” หมายความว่า กำหนดรายการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเกี่ยวกับ

(๑) จำพวก แบบ รูปร่าง มิติ การทำ เครื่องประกอบ คุณภาพ ชั้น ส่วนประกอบ ความสามารถ ความทนทาน และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๒) วิธีทำ วิธีออกแบบ วิธีเขียนรูป วิธีใช้ วัสดุที่จะนำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และความปลอดภัยอันเกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๓) จำพวก แบบ รูปร่าง มิติ การทำ ความสามารถและชั้นของเครื่องบรรจุกีบห่อ และวิธีบรรจุกีบห่อสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๔) วิธีทดลอง วิธีวิเคราะห์ วิธีเปรียบเทียบ วิธีตรวจพินิจ วิธีทดสอบ และวิธีชั่ง ตวง วัด อันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๕) กำเฝาระ คำย่อ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย สี เลขหมาย และหน่วยที่ใช้ในทางวิชาการอันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๖) กำหนดรายการอย่างอื่นอันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่รัฐมนตรีประกาศหรือตามพระราชกฤษฎีกา

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อ

(๑) ตรวจสอบการขอใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ การขออนุญาตทำและนำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ เพื่อเสนอคณะกรรมการ

(๒) ตรวจสอบและควบคุมการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน

(๓) ตรวจสอบและควบคุมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่ขอนำเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร

(๔) ควบคุมการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน

(๕) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๕ รัฐมนตรีอาจให้อำนาจส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่นตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่เพื่อเสนอคณะกรรมการได้

มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖

การกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ประกอบด้วยปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์ อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงเกษตร ผู้แทนกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงเศรษฐกิจ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ กับผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคนเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นกรรมการ และเลขานุการ

มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนด แก้วไข และยกเลิกมาตรฐานเพื่อเสนอรัฐมนตรี

(๒) อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายมาตรฐาน

(๓) อนุญาตให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้อง
เป็นไปตามมาตรฐาน

(๔) อนุญาตให้นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้อง
เป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร

(๕) คัดเลือกบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิเสนอรัฐมนตรี เพื่อแต่งตั้งเป็น กรรมการ
วิชาการ

(๖) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๐ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง
กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๖) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก

เมื่อกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรี
อาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระ ของ กรรมการ

ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมครั้งใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในการประชุมครั้งนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือทำการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ กรรมการวิชาการมีหน้าที่จัดทำร่างมาตรฐานและปฏิบัติงานทางวิชาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรฐานเพื่อเสนอคณะกรรมการ

การประชุมคณะกรรมการวิชาการให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ กรรมการวิชาการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๖) รัฐมนตรีมีหนังสือแจ้งให้ทราบ

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม รัฐมนตรีอาจกำหนดแก้ไข และยกเลิกมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใด ๆ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการได้

การกำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานแล้ว จะแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ เพื่อความปลอดภัย หรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชน หรือแก่กิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจของประเทศ จะกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดชนิดหนึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานก็ได้

การกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และระบุนับเริ่มใช้บังคับไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้สำนักงานประกาศโฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยอย่างน้อยหนึ่งฉบับ มีกำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ระบุว่าประสงค์จะให้มีการกำหนดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดต้องเป็นไปตามมาตรฐาน และดูรายละเอียดได้ที่ใด พร้อมทั้งกำหนดเวลาให้ผู้ประสงค์จะคัดค้านยื่นคำคัดค้านต่อสำนักงานภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศ

(๒) ถ้าไม่ได้รับคำคัดค้าน ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการทราบในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปได้

(๓) ในกรณีที่ได้รับคำคัดค้าน ให้สำนักงานเสนอคำคัดค้านนั้นไปยังคณะกรรมการ

(๔) ให้สำนักงานปิดประกาศกำหนดวัน เวลา และสถานที่ฟังคำแถลงคัดค้าน ณ สำนักงาน และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้คัดค้านทราบ

(๕) ในการฟังคำแถลงคัดค้าน ให้คณะกรรมการเปิดโอกาสให้บุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียเข้าฟัง และเสนอความเห็นได้ด้วย

(๖) เมื่อถึงเวลาตามที่กำหนด ถ้าผู้คัดค้านไม่มา ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาไปตามที่เห็นสมควร

(๗) เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้สำนักงานบีตประกาศสำเนาคำวินิจฉัยไว้ ณ สำนักงาน และส่งสำเนาคำวินิจฉัยไปให้ผู้กักตันทราบ

มาตรา ๑๙ บุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียเนื่องจากคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ตามมาตรา ๑๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยนั้นต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๐ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ผู้ใดนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ ถ้าใบอนุญาตหายหรือชำรุดเสียหายมาก ให้ผู้รับใบอนุญาตขอรับใบแทนใบอนุญาตจากคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบว่าใบอนุญาตหายหรือชำรุดเสียหายมาก

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ การย้ายสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ การโอนใบอนุญาตจะกระทำได้อีกเมื่อได้ใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ คำขอตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ นั้น ถ้าคณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๗ ใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อ

(๑) ผู้รับใบอนุญาตเลิกประกอบกิจการ

(๒) ประกาศหรือพระราชกฤษฎีกากำหนดมาตรฐานใหม่ แก่ไข หรือยกเลิกมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดนั้น มีผลใช้บังคับ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานใหม่ หรือแก้ไขมาตรฐาน ถ้าผู้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการตามมาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไข ให้ขออนุญาตได้ ก่อนวันที่มาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไขมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๒๘ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกประกอบกิจการ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งเป็นหนังสือให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

มาตรา ๒๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานเข้ามา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีกำหนดเครื่องหมายมาตรฐานขึ้นไว้สำหรับแสดงกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑

ลักษณะของเครื่องหมายมาตรฐาน การทำเครื่องหมายมาตรฐานและวิธีแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ใช้เครื่องหมายมาตรฐาน

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดเลียนเครื่องหมายมาตรฐานเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายมาตรฐาน

มาตรา ๓๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แสดงเครื่องหมายมาตรฐานก่อนนำออกจากสถานที่ผลิตหรือรับมอบ ไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร ในกรณีหลังนี้รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ทำภายหลังตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่มีหลักฐานว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่นำเข้าเป็นไปตามมาตรฐานของต่างประเทศที่เทียบได้ ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ และมีเครื่องหมายมาตรฐานของต่างประเทศแสดงแล้ว คณะกรรมการอาจยกเว้นให้ผู้รับใบอนุญาตไม่ต้องแสดงเครื่องหมายมาตรฐานตามวรรคหนึ่งอีกได้

มาตรา ๓๔ ในการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงชื่อผู้รับใบอนุญาตหรือเครื่องหมายการค้าของผู้รับใบอนุญาตที่จดทะเบียนแล้วตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ แสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม โดยรู้หรือว่าไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๗ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินครั้งละสาม เดือน เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๘ ถ้าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว คณะกรรมการอาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นก่อนถึงกำหนดได้

มาตรา ๓๙ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วมากระทำผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในห้าปี

มาตรา ๔๐ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ ให้คณะกรรมการสั่งให้สำนักงานเตือนเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาต ปฏิบัติการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด แต่ทั้งนี้ไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดตาม

พระราชบัญญัติฯ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว ให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบค่าเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน

มาตรา ๔๑ คำสั่งตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าว ให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือ

มาตรา ๔๒ เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในระหว่างอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจร้องขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีได้

มาตรา ๔๓ ผู้ใดถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดแล้ว จะขอใบอนุญาตสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดนั้นใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นหกเดือน นับแต่วันทราบคำสั่ง

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตั้งข้อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต เก็บ หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในระหว่างเวลาทำการ หรือยานพาหนะที่บรรทุกผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ หรือไม่ และนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและวัสดุที่จะใช้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อการทดสอบ

(๒) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕

มาตรา ๔๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา ๔๖ ผลึกภัณฑ์อุตสาหกรรมที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๔ (๒) นั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ผ่าฝืนมาตรา ๓๕ หรือเป็นกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หากไม่สามารถทำลายเครื่องหมายมาตรฐานให้หลุดพ้นจากผลึกภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ ก็อาจสั่งให้ทำผลึกภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ

(๒) ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลึกภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สิ้นสภาพ หรือในกรณีที่นำเข้าอาจสั่งให้ส่งกลับคืนไป ถ้าไม่ส่งกลับคืนไป ก็อาจสั่งให้ทำผลึกภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ หรืออาจสั่งให้รอไว้เพื่อให้ผู้ทำหรือผู้นำเข้าขออนุญาตก่อนได้

(๓) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลึกภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สิ้นสภาพ หรือในกรณีที่นำเข้าอาจสั่งให้ส่งกลับคืนไป ถ้าไม่ส่งกลับคืนไป ก็อาจสั่งให้ทำผลึกภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ

ทั้งนี้ โดยให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ทำ หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๗ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ขอร้อง

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้
(๑) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดขัดขวางพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวก ไม่ช่วยเหลือ หรือไม่ให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการวิชาการ พนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกิน อัตราท้าย พระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(สำเนา)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขอ	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๗) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ
 เวชยันตรังสฤษฎ์ (รัฐมนตรีว่าการ-
 กระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาล
 ขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติมาตรฐาน
 ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.

หลักการ กำหนดมาตรฐานผลิต-
 ภัณฑ์อุตสาหกรรม.

เหตุผล เนื่องจากประเทศไทย
 กำลังเร่งรัดพัฒนากิจการ อุตสาหกรรม
 มีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหลายชนิดที่ผลิต
 ขึ้นได้ภายในประเทศ แต่ยังมีได้มีการ
 กำหนดมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์

อุตสาหกรรมให้เป็นที่น่าพอใจและเหมาะ
 สม ทำให้มีการแข่งขันกันลดราคา โดย
 ทำคุณภาพให้ต่ำลง เป็นเหตุให้ประชา-
 ชนขาดความนิยมเชื่อถือ นอกจากนี้ยัง
 อาจเกิดอันตรายแก่ประชาชน และก่อให้เกิด
 ความไม่มั่นคงในการประกอบกิจการ
 อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นผลเสียหายแก่
 เศรษฐกิจของประเทศ จึงเป็นการสมควร
 ตรากฎหมายฉบับนี้กำหนดมาตรฐานเพื่อ
 ประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม
 เพื่อความปลอดภัย หรือเพื่อป้องกันความ
 เสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือ

แก่กิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจของ
ประเทศ จึงขอเสนอให้สภาได้กรุณา
พิจารณารับหลักการ

พลโท วิชัย พงศ์อนันต์ : ตามที่
รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตร-
ฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้ามาสู่สภา
ความจริงในเรื่องมาตรฐานของผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมเป็นเรื่องใหญ่ ข้าพเจ้าเอง
ก็ขอออกตัวเสียก่อนว่า ไม่ค่อยจะทราบ
เรื่องนี้เหมือนกัน โดยหลักการและเหตุผล
และเจตนาดีของทางรัฐบาลนั้น เพื่อจะ
มีการส่งเสริม ในด้าน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
เพื่อความปลอดภัย เพื่อความเจริญ
ในด้านเศรษฐกิจ ข้าพเจ้าเห็นด้วยใน
เจตนาดี แต่ข้าพเจ้าเองยังเป็นห่วง เมื่อ
กฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วอาจจะใช้ได้
ผลเพียงใด จะเกิดผลสะท้อนประการใด
หรือไม่ นี่ข้าพเจ้าเป็นห่วงมาก ที่เป็น
ห่วงนี้เนื่องจากว่า ในด้านอุตสาหกรรม
ของเรานั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเราเพิ่งจะเริ่ม
ใหม่ ถ้าเราจะเปรียบเทียบกับของ
สหรัฐอเมริกาที่ประมาณสัก ๕๐-๖๐ ปี
มาแล้ว เรายังใหม่ต่อด้านวิชาการ
ด้านเทคนิค ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านการ
จัดการอีกหลายสิ่งหลายอย่าง และส่วน
มากเราก็ลอกแบบเขามาเป็นส่วนใหญ่

ในการวิเริ่มกิติ และนอกจากนี้ที่เป็นห่วง
มากที่สุดหมายความว่า เราขาดผู้เชี่ยวชาญ
ชำนาญ ผู้ชำนาญในทางเทคนิค ในทาง
วิทยาศาสตร์ ขาดสถาบันการวิจัย ของ
ต่างประเทศ เขามีเป็นจำนวนหลายร้อย
แห่ง แม้แต่ญี่ปุ่นเองก็หลายสิบแห่ง นี้
ของเราเองก็แทบจะเรียกได้ว่าไม่มี หรือ
มีก็เพียงว่าเครื่องมือไม่ทันสมัย เจ้าหน้าที่
มีเพียงเล็กน้อย อันนี้เพียงขอฝากข้อ
สังเกตว่าข้าพเจ้าเป็นห่วงมาก พุดถึงเรื่อง
ระยะเวลาว่าถึงเวลาแล้วหรือยัง เราควร
จะกำหนดมาตรฐานหรือไม่ นี่ข้าพเจ้า
ยังรู้สึกว่าเป็นเรื่องใหญ่ ของเรานี้ ๆ ก็
มีการออกกฎหมายควบคุม ออกกฎหมาย
ให้ดำเนินการกำหนดมาตรฐานขึ้น นี้ถ้า
หากว่าทำได้เป็นผลดีข้าพเจ้าก็อนุโมทนา
ด้วย แต่ถ้าหากว่าทำไม่ได้ชุลลุกชลักก็รู้สึก
ว่าเป็นห่วงอยู่เหมือนกัน ในต่าง-
ประเทศนั้นเท่าที่ข้าพเจ้าทราบนั้น การที่
จะกำหนดมาตรฐานนั้นไม่ใช่ง่าย เดิม
ที่แรกเขาให้ ของแต่ละบริษัทเสียก่อน
บริษัทที่จะขาย ผลิตภัณฑ์ ของตัวเอง นั้น
ได้พยายามกำหนดมาตรฐานของตัวเอง
กำหนดโดยที่อื่น แล้วต่างบริษัทต่างฝ่าย
ก็แข่งขันในคุณภาพของตนเอง แล้ว
ตอนหลังบริษัทต่าง ๆ ก็รวมกลุ่มเป็นของ

บริษัท หรือเป็นสมาคมของแต่ละแห่ง เป็นต้นว่าอาจจะเป็นท่อน้ำกัก หรือว่ารถยนต์หรือเครื่องยนต์อะไรต่างๆ ขึ้นมาแล้วตอนหลังจึงกำหนดเป็นสมาคมมาตรฐานขึ้น สมาคมมาตรฐานนี้ก็มีสมาคมของแต่ละอย่าง ไม่ใช่ทั้งหมดว่าเอาอย่างไหนก็อย่างใดอย่างหนึ่งสมาคมนี้จะต้องประกอบด้วยผู้ใช้ของผู้ผลิต ผู้ขายของ และสถาบันที่เกี่ยวข้อง อาจรวมถึงสถาบันการวิจัย และสถาบันของทางราชการ ที่เกี่ยวข้องด้วย มาร่วมประชุมมาตรฐาน จะอยู่ได้หรือเจริญไปได้ไม่ซลุกซลักกัน ก็ขึ้นอยู่กับว่าเกิดความพอใจกันทุกฝ่าย หมายความว่าฝ่ายผลิตก็ ฝ่ายซื้อ ฝ่ายขาย หรือส่วนที่เกี่ยวข้องมีความพอใจ นี่เรื่องมาตรฐาน เรื่องการกำหนดมาตรฐาน ถ้าหากว่าเร็วเกินไปก็เสียหายเหมือนกัน นี่ชักตัวอย่างในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ฝ่ายเยอรมันกำหนดมาตรฐานเครื่องบินเร็วเกินไป ส่วนฝ่ายสหรัฐอเมริกาจะช้า เยอรมันพอสันสงครามตอนกลาง ๆ ก็รีบผลิตเป็นการใหญ่ ฝ่ายสหรัฐปล่อยให้การพัฒนาในด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคนิคไปเรื่อย ๆ ตอนหลังก็มากำหนดมาตรฐาน ตอนท้ายสงครามก็ผลิตเป็นการใหญ่ จะ

เห็นว่าคุณภาพของเครื่องบินมีประสิทธิภาพแตกต่างกันมาก นี่ชักตัวอย่างง่าย ๆ ว่า การกำหนดมาตรฐานนั้นเราจะเร็วไม่ได้ โทษหลักในเรื่องการกำหนดมาตรฐานนั้น โดยธรรมชาติก็ต้องการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้นเป็นไปเป็นขั้น ๆ โดยธรรมชาติระยะแรกนั้น การเปลี่ยนแปลงในทางอุตสาหกรรม ในทางเทคนิคจะเป็นไปอย่างรวดเร็วมาก แล้วในขั้นที่ ๒ ก็เป็นไปโดยช้าหน่อย พอขั้นสุดท้ายหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงต่างๆ เป็นไปโดยการล่าช้ามาก หรือมีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด นั่นแหละคือเป็นระยะเวลาของการกำหนดมาตรฐานที่ข้าพเจ้าเรียนนี้หมายความว่า ให้เห็นประวัติศาสตร์ หรือความเป็นไปในด้านการกำหนดมาตรฐานของต่างประเทศนั้น ก็เป็นเช่นนั้น สำหรับประเทศไทยเรานี้ก็อาจจะไม่จำเป็นต้องเอาอย่างเขาก็ได้ เราลอกเขามาแล้วเราอาจจะมาติดต่อบางตอน ซึ่งอาจจะมีการออกกฎหมายควบคุมอย่างที่รัฐบาลทำ แต่ว่าข้อสำคัญจะต้องทำไปเป็นขั้น ๆ ไม่ใช่ใช้ตามกฎหมายทุกสิ่งทุกอย่าง ไปไม่รอด ข้อสำคัญคือว่า ในกรณีที่ จะ ขออนุญาต ขออนุญาตอาจจะล่าช้าได้ และยังขาดผู้

ผู้ชำนาญต่าง ๆ และการทดสอบ (test) ต่าง ๆ นึกคิดว่าทำได้โดยยากเหมือนกัน เพราะจะทำให้ได้อย่างเดียวก็คือหมายความว่า อาจจะทำหนดมาตรฐานของสากลเป็นหลัก แล้วกำหนดวิธีการต่าง ๆ ที่ประกาศออกมาว่า ผลิตภัณฑ์ชนิดไหนที่จะมีการควบคุมมาตรฐานนั้น ขอให้ เป็นไปโดยที่จำเป็นโดยแท้จริง และก็ มีการผ่อนสั้นผ่อนยาว มีจะนั้นแล้วการ ผลิตภัณฑ์จะซงัก การเศรษฐกิจก็จะซงัก อาจจะเกิดการเสียหายหรือให้โทษมากกว่า ให้คุณ นี่ข้าพเจ้าเรียนเป็นข้อสังเกตไว้ แทน

พลอากาศโท มณี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษฏี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ข้าพเจ้า ขอขอบคุณ ท่าน สมาชิก ผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายนี้ รัฐบาลตระหนักดีเหมือนกันว่า งานนี้เป็นงานที่ไม่ใช่ง่ายนัก จริงอยู่ใน ประเทศที่เจริญแล้วเมื่อ อุตสาหกรรม เจริญขึ้นเต็มที่แล้ว เอกชนก็พยายามรวม นึกอุตสาหกรรมเข้าเป็น กลุ่มเป็น ก้อน เป็นสมาคม นอกจากนั้นแล้วยังเกิด ร่วมมือกัน ให้ทำเป็น สถาบัน มาตรฐาน อะไรขึ้น แต่อย่างไรก็ดี ทง ๆ ที่มีเอกชน ทำอยู่นั้น ก็ย่อมจะมีสถาบันของรัฐบาล

ควบคุมอยู่ แต่เมื่อก่อนที่เขาจะเจริญขึ้น ถึงเพียงนั้น รัฐบาลจะต้องเข้าจัดการ บ้างตามควรแก่ฐานะและกาลเวลา ซึ่ง มาตรฐาน ที่ออกมาเป็น การ โหม่นนำว ซักชวนประการหนึ่ง เป็นการบังคับ ประการหนึ่ง มาตรฐานที่ไม่สู้จะเป็นภัย เป็นอะไรอย่างนั้นแล้ว เราจะไปเข้มงวด เอาอย่างมาตรฐานต่างประเทศเขามา นั้น ที่เกี่ยวข้องย่อมเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าการ อุตสาหกรรมยังเจริญไม่ถึงขั้นนั้น แต่ทว่า สำหรับผลิตภัณฑ์บางอย่างที่เป็นอันตราย ต่อประชาชนแล้ว นี่เป็นสิ่งที่เราควร จะ ห่วงใยมาก แต่เดิมเราอาศัยสั่งของเข้ามา จากต่างประเทศ และก็โดยอาศัยมาตรฐาน ของต่างประเทศเขาเป็นเกณฑ์ แม้ กระนั้นก็ดีเราทราบอยู่เวลานี้ว่า ผลิตภัณฑ์ บางอย่าง เช่น เหล็กเป็นต้น ซึ่งไม่ได้ เข้ามาตรฐานของเขา แต่ว่าเข้ามาใช้ใน เมืองไทย นี้ก็เป็นภัยอันหนึ่ง ยิ่งกว่านั้น ถ้าเป็นเครื่องไฟฟ้า เช่น สายไฟก็ ะไร ก็ดี อย่างนี้เป็นต้น จะเป็นอันตรายมาก เราจึงมองเห็น ความจำเป็น เห็นว่าเรา จะต้องมีการจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะ จัดการ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของ ประชาชนและการพัฒนาของอุตสาหกรรม ในประเทศ มาตรฐานที่กำหนดกัน ผู้ที่

จะพิจารณานั้น ท่านผู้อภิปรายเป็นห่วง
 มาก ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกเป็นห่วงเหมือนกัน
 ว่าเราไม่มีเจ้าหน้าที่เทคนิคเพียงพอ แต่
 ว่า การพิจารณามาตรฐานอุตสาหกรรม
 ถ้าจะตั้งเกณฑ์ในมาตราที่เกี่ยวข้องกับกรรมการ
 วิชาการแล้วนี้ เราต้องเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ
 ที่เกี่ยวข้องจากภายนอกก็ดี จะเป็นนัก
 อุตสาหกรรมก็ดีอะไรก็ดี เช่นเวลานี้
 บางแห่งก็มีเป็นสมาคมอยู่แล้ว ก็อาจจะ
 ปรีกษาสมาคมนั้นส่งผู้แทนที่เขาเห็นว่ามี
 ความรู้อะไรมาร่วมพิจารณากับเรา แล้ว
 พิจารณาอย่างนั้นแล้วจึงได้ออกมาตรฐาน
 ออกไป ก็พยายามจะหันหน้าเข้าหากัน
 ไม่ใช่ว่าทางราชการมีเจ้าหน้าที่เทคนิค
 เท่านั้นเท่านั้นพิจารณาออกไป ตามที่
 เป็นมาแล้ว ก่อนที่เป็นอยู่บัดนี้ เราได้
 มีการรับรองคุณภาพสินค้า ที่จริงเป็น
 ส่วนหนึ่ง เป็นขั้นต้นของการกำหนด
 มาตรฐานอยู่แล้ว เพราะว่า การที่จะ
 รับรองคุณภาพสินค้าต้องมีกฎเกณฑ์มี
 มาตรฐาน อันใดอันหนึ่งที่เจ้าหน้าที่จะ
 ต้องใช้เป็นบรรทัดฐาน แต่เดี๋ยวนี้การ
 อุตสาหกรรม ท่านก็พูดแล้วว่าเจริญขึ้น
 ไปอย่างรวดเร็ว มีผู้ผลิตอย่างโน้นอย่างนี้
 เป็นกัน เช่นว่าเครื่องไฟฟ้าอย่างนี้เป็น

อันตรายเหลือเกิน แล้วเราก็เปลี่ยนจาก
 ๑๑๐ โวลตมาเป็น ๒๒๐ โวลต เป็น
 สิ่งที่น่าห่วงใยมาก ถ้าเราไม่พยายามจะ
 จัดทำอย่างใด อย่างหนึ่งขึ้นเพื่อป้องกัน
 อันตรายอย่างนี้ ก็คงจะเป็นการทอดทิ้ง
 เกินไป การที่จะออกมาตรฐานเหล่านี้
 มาตรฐานส่วนใหญ่ที่ออกมา บางอย่าง
 ซึ่งมีอันตรายเกินไป เราก็ไม่ได้บังคับ
 ไม่ควรที่จะบังคับ แต่สินค้าบางอย่างที่จะ
 เป็นอันตรายนั้น อาจจะต้องบังคับ เพราะ
 ฉะนั้นจะมีบางสิ่งบางอย่างเท่านั้นที่เราจะ
 ต้องสนใจและพึงเล็งและศึกษาอย่าง
 ถี่ถ้วน นอกจากนั้นสิ่งของที่ผลิตใน
 เมืองไทยเรานี้ก็ต้องควบคุม สิ่งของที่
 จะเข้ามาเราก็คต้องควบคุม เพราะว่าเป็น
 อันตรายแก่บ้านเรา เขาไม่ให้ใช้ในเมือง
 เขาแล้วกลับส่งมาขายเมืองเราเราจะต้อง
 ป้องกันอย่างยิ่ง แต่ว่าถ้าผู้ขอให้ส่งเข้ามา
 ได้เป็นไปตามมาตรฐานของประเทศนั้นๆ
 ที่เจริญแล้ว ซึ่งเราได้พิจารณาแล้ว
 ไม่ยิ่งหย่อนกว่ามาตรฐานของเรา หรือ
 อยู่ในเกณฑ์ที่จะไม่เป็นอันตราย เราก็
 อาจจะรับรองสิ่งของนั้นให้เข้ามาได้
 อย่างนี้เป็นต้น มิใช่จะเข้มงวดหรือจัด
 มาตรฐานออกไปอย่างเข้าชั้นเดียวกับ

ของเขาที่เดียว ต้องไปเป็นชั้น ๆ อย่างนั้น
มาตรฐานตามปกติย่อมเปลี่ยนแปลง
เรื่อย ๆ ไปเสมอ เลิกจากอันเก่าแล้วก็
ออกใหม่แทนตามความเจริญ ในกา
ที่จะออกมาสู่ฐานนี้ ข้าพเจ้านึกเหมือนกัน
ว่าจะกระทบกระเทือนถึงนักอุตสาหกรรม
เพราะฉะนั้นจะต้องดูเหมือนกันว่าจะ
เข้มงวดกวดขันไปสักแค่ไหน จึงจะพอ
เหมาะสม แต่ว่าถ้าสิ่งที่เป็นอย่างนี้
อย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะปล่อย
เลยทีเดียว เพราะว่าจะเป็นอันตรายแก่
ผู้ใช้ ด้วยเหตุนี้แหละ รัฐบาลจึงเห็นว่า
ควรจะเริ่มแล้ว แต่ว่าเราต้องเริ่ม อย่างค่อย
จนกว่าจะทำผลิตภัณฑ์ออกมาจน ไม่เข้า
มาตรฐานอะไรต่าง ๆ นานาเหล่านี้ แล้ว
นอกจากนั้น แม้แต่ผู้ถ่วง ๆ ชักตัวอย่าง
เช่นว่าเหล็กซึ่งผลิตขนาด ๓๐๐ กิโลกรัม
ถ้าเพียงแต่สร้างตึกเพียง ๒ ชั้น ผลิตขนาด
ชนิด ๆ หน่อย ๆ ก็ไม่สู้กระไร แต่ว่าจะ
เห็นอย่างสร้างอาคารขึ้นไป เหล็กเป็น
มัด ๆ อย่างนี้ ถ้าผลิตขนาดอย่างนี้รวมกัน
เข้าจะผลิตขนาดไปเท่าไร และจะทำให้
เกณฑ์อันตราย ซึ่งนายช่าง ได้คำนวณ
ไว้ นั้นคลาดเคลื่อน ไปสักเท่าไร ถ้า
สำคัญ ผิด ไปว่าเหล็กที่ส่ง ไปนั้น มีกำลัง
อย่างนั้น ๆ นี้แหละจะเป็นสิ่งที่เราจะ

บังคับไว้ แต่ว่าข้าพเจ้าอยากจะเรียนต่อ
สภาว่า มาตรฐานนี้ การที่จะออกกันนั้น
ไม่ใช่จะ ออกกันง่าย ๆ อย่างที่ว่า
จะเห็น ได้ว่ามาตรฐาน อะไร ที่จะ บังคับ
กัน แล้ว ละ ก็ จะต้อง ประกาศ ออก ไป
แล้ว ก็มีผู้ที่แสดง ความคิดเห็น คัดค้าน
เข้ามา ปรีกษาหารือกัน ทั้งผู้ผลิตผู้ใช้
และนักวิชาการอะไรเหล่านั้น จะสูญเสียให้
ต้องแก้เพื่อเหมาะสมสมควรแล้ว จึงได้
ปล่อยออกไป นอกจากนั้นมาตรฐานที่
จะบังคับ ไม่ใช่กระทรวงอุตสาหกรรมจะ
ประกาศออกไปตามมติหรือความคิดเห็น
ของกรรมการที่เดียว ต้องเสนอขึ้นไป
ทางคณะรัฐมนตรีแล้วออกเป็น พระราช
กฤษฎีกา พยายามทำให้ได้ประโยชน์แก่
ทุก ๆ อย่างอยู่แล้ว

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้า
ขอสนับสนุนความเห็นของท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติที่ได้อภิปรายเป็นคนแรก ในการ
ที่แสดงความห่วงใย การประกาศใช้
กฎหมายตามร่าง พระราชบัญญัติที่เรา
พิจารณาอยู่นี้ ข้าพเจ้าจะไม่ขอกล่าวซ้ำ
เกี่ยวกับความห่วงใยของท่าน แต่ข้าพ
เจ้า ยังมีความห่วงใยมากกว่าท่านขึ้นไป
อีก ในการที่ข้าพเจ้าห่วงใยนี้ไม่ได้หมายความว่า
ความว่าข้าพเจ้าไปมีความเห็น ว่าไม่ควร

จะมีมาตรฐานสินค้า ข้างเจ้าเห็นอย่าง
 ยิ่งว่าควรมี แต่ว่ามีให้พอดี และข้าง-
 เจ้าได้เคยอภิปรายไว้ในชีวิตสมาชิกสภา
 ของข้าพเจ้าหลายครั้งที่แล้ว ๆ มา เกี่ยว
 กับการที่สินค้าตามมาตรฐาน หลอกลวง
 ประชาชนให้ซื้อสินค้าแล้ว ๆ กิติ ทำให้
 นักท่องเที่ยว นักทัศนจรที่มาจากต่าง
 ประเทศนำเงินมาใช้ในประเทศเรา ต้อง
 ผิดหวังและก็นำความผิดหวังนี้ไปเล่าสู่ใน
 ต่างประเทศให้เสียหาย ไม่ใช่เฉพาะผู้
 ขายสินค้าจะเสียหาย เสียหายถึงประชา
 ชนชาวไทย ชาตินไทยทั้งชาติด้วย เพราะ-
 ฉะนั้นในเรื่องมีมาตรฐานนี้เป็นสิ่งที่ควร
 สนับสนุน แต่ข้าพเจ้าห่วงใยในข้อสำคัญ
 เช่นเดียวกับท่านสมาชิกห่วงใยนั้นว่า ถ้า
 งบประมาณหรือทางราชการนี้ ไปกระทำ
 การใดให้ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้ใช้สินค้าเชื่อ
 ว่าคุณภาพแห่งสินค้านั้นได้รับการรับรอง
 จากทางราชการแล้ว และในที่สุดคุณภาพ
 ไม่เป็นไปตามนั้น ความเสียหายมาสู่
 รัฐบาลทันที ตามร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนั้นจะเห็นได้ว่า วิธีปฏิบัติตามมาตรา
 ต่าง ๆ ที่ได้บัญญัติไว้ นั้นจะมีคณะ
 กรรมการจำนวนประมาณ ๒๐ คน ซึ่ง
 เป็นคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าที่

จะมีบทบาทในการที่ว่าสินค้าใดจะปิด
 เครื่องหมายดังกล่าวนั้นได้หรือไม่ เรา
 จะเห็นได้จากมาตรา ๘ คณะกรรมการ
 มีอำนาจ ในอนุมาตรา ๒ อนุญาตให้
 ใช้เครื่องหมายมาตรฐาน อนุมาตรา ๓
 อนุญาตให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่จะ
 ต้องได้มาตรฐาน แล้วก่อนอนุมาตรา ๔
 อนุญาตให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่
 มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นไปตาม
 มาตรฐาน เข้ามาในราชอาณาจักร ข้อ
 สำคัญตอนนั้นว่า อนุญาตให้ใช้เครื่อง
 หมายมาตรฐาน ถ้าการอนุญาตนั้นตามบท
 บัญญัติแห่งร่างนี้ จะต้องมีการเริ่ม
 ต้นด้วยผู้ทำสินค้ากิติ ผู้จะจำหน่ายกิติ
 ผู้นำเข้ามาก็ดี ต้องมาขอใช้เครื่องหมาย
 มาตรฐานซึ่งทำให้เข้าใจว่า เครื่องหมาย
 มาตรฐานนั้นเขาก็ทำขึ้น ทำเครื่องหมาย
 ขึ้นภายใต้ขอบเขตและกฎแห่งกฎหมาย
 หรือกฎกระทรวงหรือประกาศหรืออะไร
 ก็แล้วแต่ ที่จะออกมาโดยอาศัยอำนาจ
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อเขาขอ
 มาก็ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพสินค้านั้นเสีย
 ก่อน แต่ว่าเราก็ทราบกันดีว่า การจะ
 ไปตรวจสินค้าทุกชิ้น ทำให้ไม่คุ้มที่ต้อง
 ตรวจเพียงตัวอย่าง ก็เช่นเดียวกับกร

ขอจดทะเบียนยา ตำรับยาที่ตรวจแต่เพียง
ตัวอย่างที่ส่งมา เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้ว
สมควรแล้วก็ออกใบอนุญาตให้ใช้เครื่อง
หมายได้ ระเบียบนี้แหละเป็นธรรมดาพอกัน
เขาก็ต้องโฆษณาสินค้าของเขาที่ได้รับการ
ตรวจและรับรองแล้ว มีเครื่องหมาย
มาตรฐานของเขานี้ได้รับอนุญาตแล้ว
อะไรแล้ว ประชาชนคนธรรมดา รวมทั้ง
ข้าพเจ้าด้วยก็ต้องเชื่อว่านี่ราชการรับ
รองแล้ว เว้นแต่เราจะสำนักอยู่ในใจ
เสมอบอกว่าไม่จริงเสมอไป เพราะคนที่
ส่งไปตรวจกับคนที่ขายนี้ ไม่เหมือนกัน
แต่ว่าประชาชนจะเข้าใจเช่นนั้น โดย
เฉพาะอย่างยิ่งสินค้าชนิดที่ขายแก่นัก
ทัศนاجر นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
จะทำให้เสียชื่อแก่ประเทศไทยเป็นอันมาก
ข้าพเจ้าจึงว่าในชั้นกำหนดมาตรฐาน ว่า
สินค้าจะนำออกสู่ตลาดได้นั้น ในระยะผลิต
ก็ตาม ในระยะนำมาจากต่างประเทศก็
ตาม ในระยะที่ขายอยู่ก็ตาม ต้องเป็น
ไปตามมาตรฐาน กำหนดอย่างนี้ข้าพเจ้า
พอใจอย่างยิ่ง แต่ว่าถ้าเลยไปถึงไปรับรู้
รับรองโดยตรงหรือโดยปริยายต่อสิ่งผิด
ที่เป็นเครื่องหมายว่าสินค้าได้มีการรับรอง
มาตรฐานแล้ว ข้าพเจ้าเป็นห่วงอย่างยิ่ง

ว่าจะเลยไป เพราะในต่างประเทศก็ไม่มี
ที่ไหน เท่าที่ข้าพเจ้าทราบ ที่ทางราชการ
เขามารับรองคุณภาพของสินค้า ส่วน
การควบคุมนั้นเขาควบคุม เช่นเราจะ
ทราบ ได้ก็ว่า ในหลายประเทศทีเดียว
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอเมริกาเนี่ย ยาก็ผลิต
ออกมา ถ้าผิดมาตรฐานละเขาไม่ยอม
ให้ขาย ไม่นำออกสู่ตลาด เสร็จแล้วก็
ส่งผ่านไปอเมริกาได้ ผ่านมาฮ่องกง เข้า
มาประเทศไทย นี่เราทราบกันดี ตาม
หมอกที่ไหน เกสซ์กรที่ไหนก็ได้เราทราบ
กันดี คุมแทบไม่ไหว แต่ที่นี้เรื่องยานะ
โดยเฉพาะเรามีการคุมตามพระราช
บัญญัติยากก็ค่อยยังชั่วไปชั้นหนึ่ง แต่ว่า
สินค้าทั้งหลายเหล่านี้จะลำบากมาก ใน
ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีมาตราที่บัญญัติ
ถึงว่า ถ้าสินค้าใดที่ผลิตในต่างประเทศ
แล้วจะนำเข้ามา ตามเครื่องหมายมาตรฐาน
ของต่างประเทศปรากฏอยู่แล้ว และ
ก็เครื่องหมายนั้นคณะกรรมการได้พิจารณา
เห็นชอบแล้วว่าเป็นเครื่องหมายที่ใช้
ได้ละก็ไม่ต้องมาขออนุญาต นี่แหละ
อันตรายเหลือเกิน อันตรายเหลือเกิน
ว่าการควบคุม การตรวจคุณภาพอะไร
ต่าง ๆ เขาตรวจในต่างประเทศal และถึง

ไปรับรองสิ่งที่สถาบันเอกเซนเซอร์รับรอง เช่น goods house keeping เป็นตรารูปไข่ เราเห็นมาเยอะแยะของอเมริกันนี้ ถัดรับรองสิ่งเหล่านี้เข้าละก็ วันหนึ่งละ เรารับรองเปลวไปนึกเตี้ยยิ่งจะแย่มาก นี่เป็นข้อห่วงใย เพราะฉะนั้นถ้ามีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ให้เบาลงนิดหนึ่ง คือว่าชั้นต้นควบคุมมาตรฐานในชั้นผลิตในชั้นนำเข้ามา แต่ในชั้นจำหน่ายอย่าเพิ่งไปทำอะไร ให้มีเครื่องหมายที่ทางราชการรับรองขึ้นมา คือเมื่อถึงเวลาอันสมควรเมื่อใดจึงกระทำเช่นนั้น ซึ่งทางราชการจะทำได้ ไม่ทำก็ได้ นี่ให้เบาลง แต่ว่าถ้าเอามาเป็นหลักใหญ่ จะต้องคิดเครื่องหมายมาตรฐานกันแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าในเมืองไทยสินค้าเต็มตลาด ทุกชั้นทุกอันจะต้องมีเครื่องหมายมาตรฐานทั้งหมด และกรรมการนี้ ๒๐ ท่านนี้ ประชุมกันก็ยากเต็มที่แล้ว จะต้องมานั่งกระทำกรใช้อำนาจตามมาตรา ๘ อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายมาตรฐาน อนุญาตให้ทำผลิตภัณฑ์ อนุญาตให้นำเข้ามา นี่ท่านพิจารณาไหวหรือ ไปรุดถามกระทรวงการสาธารณสุข เรื่องยานี เพียงอย่างเดียวรับ

จดทะเบียนไม่ไหว ไม่ทราบว่ากัหมันกัแสนชาน ถ้าสินค้ามาตรฐานละมากกว่านั้นอีกหลายเท่า ทำไมกรรมการนี้ไม่ทำหน้าที่เฉพาะเพื่อพิจารณาและวางหลักใหญ่ ๆ ส่วนการปฏิบัติในการอนุญาตก็ตี ในการไปตรวจสอบพิจารณาคุณภาพอะไรนี้ ก็มอบให้เป็นอำนาจเด็ดขาดของเจ้าหน้าที่อะไรไป จะเป็นกรมหนึ่ง กระทรวงหนึ่งอะไรก็ตามเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติทั้งหลายที่รัฐบาลเคยเสนอมานี้ มีหลายฉบับ ตั้งแต่พระราชบัญญัติควบคุมสัตว์ป่า พระราชบัญญัติว่า พระราชบัญญัติอะไรอีกหลาย พระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าบังเอิญผ่าน ข้าพเจ้าเป็นกรรมการ และกรรมการอื่นก็มี เราเห็นว่ากรรมการทั้งหลายทั้งชั้นนี้ แต่ละท่านก็มีหน้าที่ปฏิบัติอยู่ในกระทรวง ทบวง กรม ของท่านจะมานั่งประชุมกันตามรุ่งหามค่ำเพื่อพิจารณาพระราชบัญญัติใดพระราชบัญญัติหนึ่ง หรือปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติใดพระราชบัญญัติหนึ่ง ก็ไม่หนัก เมื่อเช่นนั้นแล้ว ยื่นคำขอให้นำไป เข้าก็อีก ๕ ปียังไม่มียผลออกมาว่าจะอนุญาตเมื่อไร แล้วกฎหมายนี้ไม่ได้บอกถ้าเมื่อเขา

ไปแล้วกำหนดเวลาให้อนุญาตเมื่อไร ก็ไม่มี เพราะฉะนั้นใครจะขายสินค้า จะต้องการมาตรฐาน คอย ๑๐ ปีบางที่ไม่ได้รับเครื่องหมายนั้น หรือไม่สามารถจะขายสินค้านั้นได้ นี่เราทำอย่างไร เศรษฐกิจมียุ่งไปหมดหรือ ถ้ากรรมการเพียงวางหลักใหญ่ ๆ ไว้ให้ปฏิบัติ แล้วก็ให้เจ้าหน้าที่ มีเจ้าหน้าที่ จะเป็นคนเดียวหรือไม่เชื่อคนเดียวอีกหลายคน ให้น้อยคนเพียง ๒-๓ คนนี้ให้ปฏิบัติไปตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นั้น ถ้าเช่นทำงานหนักเกินไป แต่ถ้ากรรมการ ๒๐ คนมานั่งประชุมกันไม่รู้จักเสร็จ การแปรรูปที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยากเหลือเกิน ข้าพเจ้าทั้ง ๆ ที่อยากจะแปรรูปคดีหลายข้อหลายประการ แต่ว่าเห็นจะพันวิสัย เพราะว่าถ้าขึ้นแปรรูปคดีก็เท่ากับว่าร่างใหม่ เพราะฉะนั้นก็เพียงฝากข้อสังเกตไว้ เพื่อกรรมการจะได้รับไปพิจารณาด้วยดี ข้าพเจ้าจะขอพระคุณเชิงข้อสำคัญอีกอันหนึ่ง เรื่องเล็กน้อยก็จริง แต่ว่าข้าพเจ้าคิดว่าจะขอกล่าวถึง ทั้งนี้ เพราะมีบทบัญญัติว่าคณะกรรมการนี้อาจจะรับรองเครื่องหมายมาตรฐานต่างประเทศ แต่ว่าไม่มีบทบัญญัติลง

โทษ ผู้ที่นำเครื่องหมายมาตรฐานของต่างประเทศ แล้วก็มาขายสินค้าโดยรู้แล้วว่าสินค้าไม่ได้มาตรฐาน หรือไปเลียน ไปปลอมเครื่องหมายมาตรฐานของต่างประเทศที่รับรองนั้น ไม่มีบทบัญญัติลงโทษของกฎหมายนี้ จะไปลงโทษกันได้ก็กฎหมายอาญา แต่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดเลียนหรือปลอมเครื่องหมายมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้^{๕๔} ทศณะกรรมการอนุญาตให้ใช้ นี้มีความผิด แต่ว่าของต่างประเทศนั้นไม่ต้องขออนุญาต เมื่อไม่ต้องขออนุญาตแล้วก็ไม่เข้าบทบัญญัติลงโทษ ที่กำหนดว่าผู้ใดเลียนเครื่องหมายมาตรฐานของต่างประเทศไม่บัญญัติไว้ แต่ของที่ให้ตามพระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้ ขอฝากข้อสังเกต

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ก็ผลิตภัณฑ์กันนั้นมีหลายอย่างหลายชนิดเหลือเกิน เพราะฉะนั้นจึงมีกรรมการวิชาการซึ่งเป็นส่วนย่อยซึ่งจะพิจารณาในแง่เทคนิค ในแง่อื่นอีก คุณภาพนั้นเสนอต่อคณะกรรมการใหญ่^{๕๕} ไม่ใช่ว่าคณะกรรมการ

ใหญ่จะไปดูแลได้ทุกสิ่งทุกอย่าง นอกจาก
นั้นของที่มาจากนอกนั้น ถ้าหากว่าของ
มาตามนั้น Specification ของที่เราเห็น
ว่าไม่ต่ำกว่าของเราแล้วละก็ ก็นำเข้ามา
ได้ แต่ทว่าถ้าตรวจพบว่าไม่เป็นไปตาม
นั้นก็ยอมจะเอาผิดได้เหมือนกัน ก็คือว่า
นำเข้ามาโดยไม่ตรงตามนั้น แต่ผู้ขาย
ตามธรรมดาก็ยอมจะ บอกว่าเขารับรอง
กันมาอย่างนั้นจะไปเอาโทษกับข้าง นอก
ก็ถูกระไรอยู่ เรื่องเป็นเช่นนั้น ถ้าอย่าง
นั้นทีหลังก็อาจจะ ไม่รับทางผู้ผลิต ก็จริง
ร่างพระราชบัญญัติ ต้นกลุ่มผู้ผลิต ว่าให้ผลิต
ให้ถูกต้องตาม มาตราฐาน ไม่ใช่ ไปห้าม
ผู้ขาย แต่ทีนี้ถ้าผู้ขายส่งเข้ามา ถ้าหาก
ว่าเห็นว่าเป็นไปตาม มาตราฐาน แล้วละก็
ให้ขายได้ แต่ถ้าหากปรากฏว่าไม่เป็น
ไปตาม มาตราฐานก็ยอม จะ ต้องยึดหรือ
อะไรอย่างนี้ ตามที่ปรากฏในร่างพระ-
ราชบัญญัติ ต้นแล้ว ก็อาจจะ ต้อง ห้ามยี่ห้อ
นั้น ทรานนั้น ไม่ให้เข้ามา

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่าน
ผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าขอมติ
ของที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไว้พิจารณา
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับ
หลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอ
ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พลอากาศโท มณี มหาสันตะ
เวชยันตรังสฤษฏ์ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาลขอ
เสนอส่งคณะกรรมการวิสามัญ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอส่งคณะกรรมการวิสามัญ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการ-
วิสามัญมีจำนวนกี่คน

พลอากาศโท มณี มหาสันตะ
เวชยันตรังสฤษฏ์ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม) : มีจำนวน
๕ คน

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอจำนวน ๕ คน จะมี ท่านผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น

LIBRARY

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๔ คน พิจารณาของรัฐบาลเท่าไร

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาลขอเสนอ ๔ คน

ประธานวุฒิสภา : ของรัฐบาล ๔ คน สมาชิกเสนอ ๕ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เชีญเสนอได้

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาลขอเสนอ ๑. นายยศ บุญนาค ๒. นายชายไหว แสงรุจิ ๓. นายวิเชียร สาครมงคล ๔. พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษดิ์

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปในเหลืออีก ๕ คน ขอให้ท่านสมาชิกเสนอชื่อ

พันเอก สอนอง ถมัจจักษ์สัตว์ : กระผมขอเสนอ พันเอก จิตต์ ธนะโชติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ : กระผมขอเสนอ นายมนูญ บริสุทธิ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญรอด บิณฑสันต์ : กระผมขอเสนอ พลโท สุข เปรมาวิน ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท สมบูรณ์ วิจิตรานูช : กระผมขอเสนอ พลโท อัมพร จินตกานนท์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายถวิล สุนทรสารทูล : กระผมขอเสนอ นายประยูร กาญจนตุล ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : กราบ ๔ คน แล้ว จะมีท่านผู้ใดเสนอใครต่อไปอีกหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่าน
ผู้ใดเสนอใครอีก ขอให้เลขาธิการอ่าน
รายชื่อ

นายประเสริฐ บัท มะ สุกนธ์
(เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะ
กรรมาธิการวิสามัญ มีดังนี้ ๑. นายศ
บุณ นาค ๒. นายชาย ไหว แสง รุจิ
๓. นายวิเชียร สากรมงคล ๔. พล
อากาศโท มุณี มหาสันตนะ เวชยันต
รังสฤษฎ์ ๕. พันเอก จิตต์ ธนะโชติ
๖. นายมนูญ บริสุทธิ์ ๗. พลโท สุข
เปรมนาวัน ๘. พลโท อัมพร จินตกานนท์
๙. นายประยูร กาญจนตุล

ประธานวุฒิสภา : กำหนดการ
แปรญัตติภายในกี่วัน

พลอากาศโท มุณี มหาสันตนะ
เวชยันตรังสฤษฎ์ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาลขอ
เสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าให้แปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราช
บัญญัติกลุ่มเกษตรกร พ.ศ. คณะ
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๔๑๗/๑๑ วันที่ ๒๒ ตค ๑๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๓๘๗๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๑๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกลุ่มเกษตรกร พ.ศ.

ความเรียง ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติกลุ่ม

เกษตรกร พ.ศ. ต่อวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภำทำหน้าที่รัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**
(ถนอม กิตติขจร)
นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติกลุ่มเกษตรกร
พ.ศ.

หลักการ

มีกฎหมายว่าด้วยกลุ่มเกษตรกร

เหตุผล

โดยที่ราษฎรส่วนใหญ่ซึ่งมีอาชีพในทางเกษตรมักประสบปัญหาและอุปสรรคใน
ด้านการผลิตและการจำหน่าย ไม่สามารถจะแก้ปัญหาและอุปสรรคโดยลำพังตนเองได้
ในปัจจุบันราษฎรผู้มีอาชีพดังกล่าวก็ได้ร่วมกันจัดตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกรขึ้นใน
จังหวัดต่าง ๆ ฉะนั้น ทางราชการจึงเห็นสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยกลุ่มเกษตรกรเพื่อ
ช่วยยกฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรกรให้สูงขึ้น

LIRT

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารของกลุ่มเกษตรกร

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับของกลุ่มเกษตรกร

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลุ่มเกษตรกร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และ ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร นายทะเบียน และสำนักงานนายทะเบียน

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทย ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบสองคน ในจำนวนนี้ ให้มีผู้แทนกระทรวงเกษตร ผู้แทนกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงเศรษฐกิจ ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ และผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรรวมอยู่ด้วย

ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๕ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๕) คณะรัฐมนตรีให้พ้นจากตำแหน่ง

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนนี้ ให้อยู่ในตำแหน่งตามวาระของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๗ การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทย ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าในการประชุมครั้งใด ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อแนะนำต่อรัฐมนตรีในเรื่องการส่งเสริม การควบคุม การประสานงานและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกลุ่มเกษตรกร

(๒) เสนอข้อแนะนำและให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรี เกี่ยวกับการ กำหนดประเภทอาชีพในการเกษตรที่จะรับจดทะเบียนเป็นรายท้องที่อำเภอหรือจังหวัด

(๓) วางระเบียบการฝึกอบรมสมาชิก ผู้แทนสมาชิก กรรมการผู้ตรวจสอบกิจการและเจ้าหน้าที่ของกลุ่มเกษตรกร ให้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบอาชีพในการเกษตรและการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร

(๔) วางระเบียบการกู้ยืมเงินของกลุ่มเกษตรกรและสมาชิก และการรับฝากเงินของสมาชิก

(๕) ร่วมมือและประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง องค์การ หรือเอกชน เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพในการเกษตรและการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกรให้เจริญก้าวหน้า

(๖) ส่งเสริมและช่วยเหลือในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกร

(๗) ดำเนินการจัดหาสินเชือหรือ เงินทุนให้กลุ่มเกษตรกร ได้กู้ยืมไปประกอบอาชีพและดำเนินธุรกิจ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรประจำจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการอื่นอีกไม่เกินเก้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตร ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดนั้น และตามที่ได้รับ มอบหมาย จากคณะกรรมการส่งเสริมกลุ่ม เกษตรกร แห่งประเทศไทยหรือรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรประจำอำเภอประกอบด้วย นายอำเภอ เป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตร ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรใน อำเภอ นั้น และตามที่ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร ประจำ จังหวัด

มาตรา ๑๑ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของ คณะกรรมการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรประจำจังหวัด และคณะกรรมการส่งเสริมกลุ่ม เกษตรกรประจำอำเภอนั้นให้นำมาตรา ๕ วรรคสาม มาตรา ๖ และมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานนายทะเบียนกลุ่มเกษตรกรขึ้นในกระทรวงเกษตร และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงเกษตร ซึ่ง

๕๘๒

มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าเป็นนายทะเบียนกลุ่มเกษตรกรรับผิดชอบงาน
ในสำนักงาน และกิจการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และแต่งตั้งข้าราชการในสังกัด
ดังกล่าวซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากอง หรือเทียบเท่าเป็นรองนายทะเบียนรับผิดชอบ
ชองงานตามที่นายทะเบียนมอบหมาย

หมวด ๒

การจัดตั้งและการจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๑๓ กลุ่มเกษตรกร มี ๔ ระดับ

- (๑) กลุ่มเกษตรกรตำบล
- (๒) กลุ่มเกษตรกรอำเภอ
- (๓) กลุ่มเกษตรกรจังหวัด
- (๔) กลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงกำหนดระดับกลุ่มเกษตรกรบางอาชีพ
เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔ คณะบุคคลซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จะจดทะเบียนเป็น
กลุ่มเกษตรกรตำบลได้ต้อง

(๑) มีกิจการร่วมกันตามประเภทของกลุ่มเกษตรกรที่ขอจดทะเบียน และใน
การดำเนินกิจการร่วมกันนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และคุ้มครอง
ป้องกันรักษาผลประโยชน์ของสมาชิก และเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของ
สมาชิกตามประเภทอาชีพในการเกษตร เพื่อส่งเสริมความรู้และความชำนาญในการ
ประกอบอาชีพในการเกษตร เพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตร เพื่อปรับปรุงส่งเสริม
ความเป็นอยู่และมาตรฐานการครองชีพของสมาชิก และเพื่อพัฒนาความเจริญในทาง
เศรษฐกิจของท้องถิ่น

(๒) เป็นบุคคลธรรมดา บรรลุนิติภาวะ สัญชาติไทย เป็นผู้ประกอบอาชีพ
ในการเกษตรและมีรายได้ประจำปีจากอาชีพในการเกษตร มากกว่าครึ่งหนึ่งของรายได้
ทั้งหมด และมีกิจการหรือภูมิฐานะอยู่ในท้องที่ดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกรนั้น

(๓) ไม่เป็นข้าราชการ หรือลูกจ้าง ของทางราชการ หรือราชการ ส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานหรือลูกจ้างขององค์การของรัฐ

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกทั้งกล่าว แต่ได้พ้นโทษมาแล้วเกินห้าปี

(๖) มีหุ้นซึ่งแบ่งออกเป็นหุ้นมีมูลค่าเท่า ๆ กัน หุ้นละยี่สิบบาท และผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิกแต่ละคนต้องถือหุ้นอย่างน้อย หนึ่งหุ้น และต้องชำระค่าหุ้นเต็มตามมูลค่าของจำนวนหุ้นที่ตนถือ

(๗) มีข้อบังคับถูกต้องตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๑๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าจะรับจดทะเบียนเป็นกลุ่มเกษตรกรสำหรับอาชีพในการเกษตรประเภทใดในท้องที่ใด

มาตรา ๑๖ ในท้องที่ตำบลหนึ่ง อำเภอหนึ่ง และจังหวัดหนึ่ง ให้จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร ของผู้ ซึ่งมีอาชีพในการ เกษตร ประเภทเดียวกัน และ ระดับเดียวกันได้เพียงประเภทละหนึ่งกลุ่ม และชื่อของกลุ่มเกษตรกรนั้นให้ระบุประเภทอาชีพและชื่อของตำบล อำเภอ หรือจังหวัดต่อท้ายชื่อของกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๑๗ กลุ่มเกษตรกรตำบลในอาชีพการเกษตรประเภทเดียวกันตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไปอาจรวมกันจัดตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกร อำเภอในอาชีพการเกษตร ประเภทเดียวกันได้

กลุ่มเกษตรกรอำเภอใน อาชีพการเกษตร ประเภทเดียวกัน ตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป อาจรวมกันจัดตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกรจังหวัดในอาชีพการเกษตรประเภทเดียวกันได้

กลุ่มเกษตรกร จังหวัดใน อาชีพการเกษตร ประเภทเดียวกัน หรือประเภท คล้ายคลึงกันตั้งแต่ยี่สิบกลุ่มขึ้นไป อาจรวมกันจัดตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกร แห่ง ประเทศไทย ได้ตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร

มาตรา ๑๘ การจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกรตำบลนั้น ให้ผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิก ไม่น้อยกว่าสิบคนลงลายมือชื่อยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายอำเภอท้องที่ พร้อมกับ

บัญชีรายชื่อของผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิกทั้งหมดและรายการอื่นตามแบบ และรายการที่นายทะเบียนกำหนดสำเนารายงานการประชุมของผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิกเพื่อก่อตั้งกลุ่มเกษตรกรตำบลหนึ่งฉบับและข้อบังคับฉบับ เพื่อให้นายอำเภอพิจารณาให้ความเห็นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาเสนอต่อไปยังนายทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอตกลงแล้วและได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การขอจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกรตำบลถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ และข้อบังคับไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่เป็นภัยต่อเศรษฐกิจความมั่นคงของประเทศหรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และผู้ซึ่งจะเข้าเป็นสมาชิกมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้เป็นสมาชิกตามมาตรา ๑๔ ก็ให้นายทะเบียนจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนนั้นให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน

ถ้านายทะเบียนเห็นว่า ตามบัญชีรายชื่อของผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิกทั้งหมดนั้นมีคนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามมิให้เป็นสมาชิกตามมาตรา ๑๔ ให้ตัดชื่อผู้นั้นออกจากบัญชีได้ แต่ถ้การคัดชื่อออกทำให้จำนวนสมาชิกไม่ครบจำนวนที่จะรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๑๔ ให้รอการจดทะเบียนไว้จนกว่าจะมีสมาชิกครบจำนวน

ถ้านายทะเบียนเห็นว่า การขอจดทะเบียนไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อบังคับขัดต่อกฎหมายหรือเป็นภัยต่อเศรษฐกิจความมั่นคงของประเทศหรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ก็ให้สั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมการจดทะเบียนหรือข้อบังคับได้ ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่ยอมแก้ไขเพิ่มเติมตามที่สั่งก็ให้มคำสั่งไม่รับจดทะเบียนได้

ในกรณีตามวรรคสามและวรรคสี่ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบด้วย

มาตรา ๑๕ การขอจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกรอำเภอเพื่อกำเนินกิจการตามมาตรา ๑๔ (๑) นั้น จะกระทำได้อันเมื่อได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ของแต่ละกลุ่มเกษตรกรตำบลที่จะเป็นสมาชิก และกลุ่มเกษตรกรตำบลแต่ละกลุ่มจะต้องเข้าถือหุ้นอย่างน้อยหนึ่งหุ้น

การขอจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกรอำเภอ ให้ประธานกรรมการของแต่ละกลุ่มเกษตรกรตำบลที่จะเป็นสมาชิกลงลายมือชื่อยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายอำเภอท้องที่ การขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ การขอจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกรจังหวัดเพื่อกำเนินกิจการตาม มาตรา ๑๔ (๑) นั้น จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ของ แต่ละกลุ่มเกษตรกรอำเภอที่จะเป็นสมาชิก และกลุ่มเกษตรกรอำเภอแต่ละกลุ่มจะต้องเข้าถือหุ้นอย่างน้อยหนึ่งหุ้น

การขอจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกรจังหวัด ให้ประธานกรรมการของแต่ละกลุ่มเกษตรกรอำเภอที่จะเป็นสมาชิกลงลายมือชื่อยื่นคำขอจดทะเบียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งจังหวัดที่จะตั้งสำนักงานของกลุ่มเกษตรกรจังหวัด

การขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ การขอจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทยเพื่อกำเนินกิจการตามมาตรา ๑๔ (๑) นั้น จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ของแต่ละกลุ่มเกษตรกรจังหวัดที่จะเป็นสมาชิก และจะต้องเข้าถือหุ้นอย่างน้อยหนึ่งหุ้น และจะต้องเป็นไปตามที่รัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบไว้ตาม มาตรา ๑๗ ด้วย

การขอจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทย ให้ประธานกรรมการของแต่ละกลุ่มเกษตรกรจังหวัดที่จะเป็นสมาชิกลงลายมือชื่อยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนที่สำนักงานนายทะเบียน

การขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ให้นายทะเบียน รองนายทะเบียน ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ส่งเอกสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการรับจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๒๓ ข้อบังคับของกลุ่มเกษตรกรอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและประเภทอาชีพในการเกษตร
- (๒) วัตถุประสงค์ของกลุ่มเกษตรกร
- (๓) วัตถุประสงค์
- (๔) ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่
- (๕) ทุนซึ่งแบ่งเป็นหุ้น มูลค่าของหุ้น การชำระค่าหุ้นด้วยเงินหรือทรัพย์สินอื่น การขายและการโอนหุ้น ตลอดจนการจ่ายคืนค่าหุ้น และการเพิ่มทุนและลดทุน
- (๖) การดำเนินงาน การบัญชี และการเงิน
- (๗) วิธีรับสมาชิก และการขาดจากสมาชิกภาพตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

(๘) การประชุมใหญ่

(๙) การเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการและคณะผู้ตรวจสอบกิจการ จำนวนกรรมการและจำนวนผู้ตรวจสอบกิจการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๒ หรือ มาตรา ๓๔ แล้วแต่กรณี

(๑๐) การเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และจำนวนผู้แทนสมาชิก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๖

(๑๑) การแต่งตั้ง การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้จัดการ

มาตรา ๒๔ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ โดยยื่นอุทธรณ์ต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุดท้าย

มาตรา ๒๕ ให้กลุ่มเกษตรกรที่ได้จดทะเบียนแล้วเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๒๖ สมาชิกต้องชำระค่าหุ้นเต็มตามมูลค่าของจำนวนหุ้นที่ตนถือและเมื่อชำระค่าหุ้นแล้วไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้สินของกลุ่มเกษตรกรอีก

ในการชำระค่าหุ้น สมาชิกจะหักกลบลบหนี้กับกลุ่มเกษตรกรไม่ได้

LIART

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากกลุ่มเกษตรกรที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า กลุ่มเกษตรกร เป็นชื่อหรือส่วนหนึ่งแห่งชื่อในธุรกิจ

หมวด ๓

การดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๒๘ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ให้กลุ่มเกษตรกรกระทำการดังต่อไปนี้ได้

(๑) จัดให้ได้มา ชื่อ ถิ่นกรรมสิทธิ์หรือทรัพย์สิน ครอบครอง กู้หรือยืม เช่า เช่าซื้อ รับโอนสิทธิการเช่าหรือสิทธิการเช่าซื้อ จำนอง หรือจำนำ ขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีอื่นใด ซึ่งทรัพย์สิน

(๒) ให้กู้ ให้ยืม ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ให้สินเชื่อ โอน รับ จำนอง หรือรับ จำนำ ซึ่งทรัพย์สินแก่สมาชิกหรือของสมาชิก

(๓) ให้กลุ่มเกษตรกรกู้ยืมเงินโดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

(๔) กำประกันเงินกู้หรือสินเชื่อของสมาชิก รวมทั้งการกำประกันการให้เช่าซื้อหรือให้ยืมทรัพย์สินอื่นแก่สมาชิก

(๕) รับประกันการตายอันเกิดจากโรคของสัตว์ที่ส่งเสริมให้สมาชิกเลี้ยง

(๖) รับฝากเงินประเภทออมทรัพย์ หรือฝากประจำจากสมาชิก ได้ตามระเบียบของกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

(๗) ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการค้า การตลาดและการคลังสินค้าเพื่อประโยชน์ของกลุ่มเกษตรกร

(๘) ให้การสงเคราะห์ตามสมควรแก่สมาชิกและครอบครัวที่ต้องภัยพิบัติเกี่ยวกับอาชีพ

(๙) ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่สมาชิก

(๑๐) ขอหรือรับความช่วยเหลือจากทางราชการ หน่วยงานของต่างประเทศ หรือบุคคลอื่นใด ทั้งนี้โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

(๑๑) ทำเนียบกิจการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่อง ในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๒๙ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของกลุ่มเกษตรกร นอกจากที่ใช้เป็นประโยชน์แก่สมาชิกเป็นส่วนรวม หรือใช้เป็นสถานที่สำหรับทำเนียบธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรแล้ว ให้ขาย หรือให้เช่าซื้อ หรือให้เช่าแก่สมาชิก

มาตรา ๓๐ การกู้ยืมหรือการค้ำประกันของกลุ่มเกษตรกร จะต้องจำกัดอยู่ภายในวงเงินซึ่งนายทะเบียนเห็นชอบ

มาตรา ๓๑ การรับเงินอุดหนุนหรือทรัพย์สินจากทางราชการ หน่วยงานของต่างประเทศ หรือบุคคลอื่นใด ถ้าการให้เงินอุดหนุนหรือทรัพย์สินนั้น ได้กำหนดไว้เพื่อการใดให้ใช้เพื่อการนั้น แต่ได้มิได้กำหนดไว้ให้นำเงินอุดหนุนหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของกลุ่มเกษตรกรตามมติของที่ประชุมใหญ่

มาตรา ๓๒ ให้กลุ่มเกษตรกรมีคณะกรรมการ บริหารคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิก ตามคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด เป็นผู้ดำเนินการและเป็นผู้แทนของกลุ่มเกษตรกรในกิจการอื่นเกี่ยวกับบุคคลภายนอก เพื่อการนี้คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนทำการแทนก็ได้

มาตรา ๓๓ การตั้งหรือเปลี่ยนตัวกรรมการของกลุ่มเกษตรกรต้องนำไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันตั้งหรือเปลี่ยนตัวกรรมการ

มาตรา ๓๔ ให้กลุ่มเกษตรกรมีคณะผู้ตรวจสอบกิจการ ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิก ตามคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด เพื่อดำเนินการตรวจสอบกิจการของกลุ่มเกษตรกร และทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่

ในกรณี ที่ประชุมใหญ่เห็นสมควร จะเลือกตั้ง บุคคลภายนอกเป็นผู้ตรวจสอบกิจการ ก็ได้กระทำได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนผู้ตรวจสอบกิจการทั้งหมดซึ่งเป็นสมาชิก

มาตรา ๓๕ กรรมการหรือผู้ตรวจสอบกิจการของผู้ใดของกลุ่มเกษตรกรจะเป็นกรรมการหรือผู้ตรวจสอบกิจการของกลุ่มเกษตรกรเกินกว่าหนึ่งระดับตามมาตรา ๑๓ ในขณะที่เดียวกันมิได้

มาตรา ๓๖ การประชุมใหญ่ของกลุ่มเกษตรกรให้ประกอบด้วยผู้แทนสมาชิก คุณสมบัติของผู้แทนสมาชิก หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งผู้แทนสมาชิก และการดำรงตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๓๗ ให้คณะผู้จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรนัดผู้แทนสมาชิกมาประชุมกันเป็นประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันจดทะเบียนกลุ่มเกษตรกร เพื่อตั้งคณะกรรมการ

การประชุมใหญ่อันต่อมา ให้คณะกรรมการเรียกประชุมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีทางบัญชีของกลุ่มเกษตรกรนั้น

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญ เมื่อใดก็ได้ สุดแต่จะเห็นสมควร แต่ต่อนายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ หรือในกรณีที่กลุ่มเกษตรกรขาดทุนเกินกึ่งของจำนวนเงินทุนเรือนหุ้น ให้คณะกรรมการเรียกประชุมใหญ่วิสามัญโดยมิชักช้า

สมาชิกซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด หรือผู้แทนสมาชิก ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนผู้แทนสมาชิกทั้งหมด เข้าชื่อร้องขอต่อคณะกรรมการให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อใดก็ได้

ในกรณีที่สมาชิกหรือผู้แทนสมาชิกของกลุ่มเกษตรกรเป็นผู้ร้องขอ ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ให้คณะกรรมการเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ถ้าคณะกรรมการไม่เรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมายมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่วิสามัญได้ภายในระยะเวลาตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๙ การประชุมใหญ่ต้องมีผู้แทนสมาชิกมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของผู้แทนสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๔๐ ในการประชุมใหญ่ ถ้าผู้แทนสมาชิกมาประชุมไม่ครบองค์ประชุม ให้นำการประชุมใหญ่อีกครั้งหนึ่งในสิบสี่วันนับแต่วันที่นัดประชุมครั้งแรก ในการประชุมครั้งหลังนี้ ถ้ามิใช่การประชุมใหญ่วิสามัญที่สมาชิกหรือผู้แทนสมาชิกร้องขอให้เรียกประชุมแล้ว เมื่อมีผู้แทนสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนผู้แทนสมาชิกทั้งหมด ก็ให้ถือเป็นองค์ประชุม

ผู้แทนสมาชิกคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมใหญ่ให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือเสียงสองในสามของจำนวนผู้แทนสมาชิกที่มาประชุม

- (๑) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ
- (๒) การเลือกกรรมการ
- (๓) การอื่นใดที่ข้อบังคับกำหนดให้ใช้เสียงสองในสามของจำนวนผู้แทนสมาชิกที่มาประชุม

ในการประชุมใหญ่ ผู้แทนสมาชิกจะมอบอำนาจให้ผู้อื่นมาประชุมแทนคนไม่ได้

มาตรา ๔๑ ในการจัดสรรกำไรสุทธิประจำปีของกลุ่มเกษตรกร ให้จัดสรรเป็นเงินทุนสำรองไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของกำไรสุทธิจนกว่าเงินทุนสำรองนั้นจะมีจำนวนเท่าจำนวนของเงินทุน

กำไรสุทธิประจำปีที่เหลือจากการจัดสรรเป็นเงินทุนสำรอง ที่ประชุมใหญ่อาจจัดสรรได้ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเงินปันผลตามหุ้นที่ชำระแล้วตามที่กำหนดในข้อบังคับ แต่ไม่เกินร้อยละสิบต่อปี
- (๒) เงินเฉลี่ยคืนให้แก่สมาชิกตามส่วนธุรกิจที่สมาชิกได้ทำไว้กับกลุ่มเกษตรกรในระหว่างปีตามที่กำหนดในข้อบังคับ
- (๓) เป็นเงินโบนัสแก่คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ของกลุ่มเกษตรกร ตามที่กำหนดในข้อบังคับแต่ไม่เกินร้อยละสิบของกำไรสุทธิ

(๔) เป็นเงินทุนสะสมตามที่กำหนดในข้อบังคับ เมื่อมีเงินเหลือจากการจัดสรรตาม (๑) (๒) และ (๓)

มาตรา ๔๒ เงินทุนสำรองตามมาตรา ๔๑ จะถอนจากบัญชีเงินทุนสำรองได้เพื่อชดเชยการขาดทุนเท่านั้น

มาตรา ๔๓ เงินของกลุ่มเกษตรกรนั้นอาจฝากหรือลงทุนไว้ดังต่อไปนี้

(๑) ฝากในธนาคารซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่กลุ่มเกษตรกร

(๒) ฝากในธนาคารใด ๆ ในกรณีที่ไม่มีธนาคารตาม (๑) ในท้องถิ่น โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน หรือฝากในธนาคารออมสิน

(๓) ซื้อหลักทรัพย์ของรัฐบาล

(๔) ซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของกลุ่มเกษตรกรอื่น

(๕) ลงทุนในกิจการของกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๔๔ ให้กลุ่มเกษตรกรซื้อหรือรวบรวมผลิตภัณฑ์จากสมาชิกก่อนผู้อื่น

หมวด ๔

การควบคุมกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๔๕ ให้นายทะเบียน รองนายทะเบียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนายอำเภอ ผู้สอบบัญชี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้คณะกรรมการผู้ตรวจสอบกิจการ เจ้าหน้าที่ของกลุ่มเกษตรกร สมาชิก หรือผู้แทนสมาชิก มาชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของกลุ่มเกษตรกร หรือให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานประชุมของกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๔๖ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียน รองนายทะเบียน ผู้ว่าราชการ นายอำเภอ ผู้สอบบัญชี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบในสำนักงานจังหวัดของกลุ่มเกษตรกร ในระหว่างเวลาทำงานของกลุ่มเกษตรกร ได้ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่ผู้ปฏิบัติการตามสมควร

๙๕๒

ให้ผู้ปฏิบัติ การตามวรรคหนึ่ง แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวผู้สอบบัญชี และพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐ-
มนตรีกำหนด

มาตรา ๔๗ ให้กลุ่มเกษตรกรจัดทำทะเบียนดังต่อไปนี้

(๑) ทะเบียนสมาชิกซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ
(ก) ชื่อ ประเภทอาชีพในการเกษตร และที่ตั้งสำนักงานของกลุ่ม

เกษตรกร

- (ข) ระดับของกลุ่มเกษตรกร
- (ค) ชื่อ และที่อยู่ของสมาชิก
- (ง) วันที่เข้าและออกจากรายการเป็นสมาชิก

(๒) ทะเบียนหุ้นซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ

(ก) ชื่อ ประเภทอาชีพในการเกษตร และที่ตั้งสำนักงานของกลุ่ม

เกษตรกร

- (ข) ระดับของกลุ่มเกษตรกร
- (ค) ชื่อของสมาชิกซึ่งถือหุ้น มูลค่าหุ้น และจำนวนหุ้น
- (ง) วันที่ถือหุ้น

ให้กลุ่มเกษตรกรเก็บรักษาทะเบียนตาม (๑) และ (๒) ไว้ที่สำนักงานของ
กลุ่มเกษตรกร และให้ส่งสำเนาทะเบียนนั้นแก่นายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่
วันที่จดทะเบียนกลุ่มเกษตรกร

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียนสมาชิกหรือทะเบียนหุ้น ให้แจ้งการ
เปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๔๘ ให้กลุ่มเกษตรกรจัดทำงบดุลอย่างน้อย ครั้ง หนึ่ง ทุกรอบ สิบ สอง
เดือนอันจัดว่าเป็นรอบปีทางบัญชีของกลุ่มเกษตรกร

งบดุลนั้นต้องมีรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของกลุ่มเกษตรกร กับทางบัญชี
กำไรขาดทุนตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

งบประมาณต้องทำให้แล้วเสร็จและจัดให้มีผู้สอบบัญชีซึ่งมีคุณสมบัติตามที่นายทะเบียนกำหนดและได้รับอนุมัติให้สอบบัญชีจากนายทะเบียน หรือผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี ตรวจสอบและนำเสนอเพื่ออนุมัติในที่ประชุมใหญ่ของกลุ่มเกษตรกรภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีทางบัญชี

มาตรา ๔๘ ให้กลุ่มเกษตรกรจัดให้มีการตรวจบัญชีอย่างน้อยปีละครั้ง การตรวจบัญชีนั้นให้ปฏิบัติ ตามระเบียบที่นายทะเบียน กำหนด และให้เสนอ รายงาน การตรวจบัญชีตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๕๐ ให้กลุ่มเกษตรกรจัดทำรายงานประจำปีแสดงผล การ ดำเนิน งานของกลุ่มเกษตรกรเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ในคราวที่เสนองบดุล และให้ส่งสำเนารายงานแกับงบดุล ไปยังนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุม

มาตรา ๕๑ ให้กลุ่มเกษตรกรเก็บรักษา รายงานประจำปีแสดงผล การ ดำเนิน งานของกลุ่มเกษตรกร งบดุล พร้อมทั้งข้อบังคับ และกฎหมายว่าด้วยกลุ่มเกษตรกรไว้ที่สำนักงานของกลุ่มเกษตรกรเพื่อให้สมาชิกขอตรวจดูได้

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ ให้กลุ่มเกษตรกรจดทะเบียนการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประชุมใหญ่ลงมติและให้นำ มาตรา ๑๘ วรรคสองและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่กรรมการ ผู้จัดการ หรือเจ้าหน้าที่ของกลุ่มเกษตรกร ทำให้กลุ่มเกษตรกรเสียหาย ถ้ากลุ่มเกษตรกรไม่ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญาหรือฟ้องคดีแพ่งให้นายทะเบียนร้องทุกข์หรือฟ้องคดีได้ และให้พนักงานอัยการมีอำนาจรับว่าต่างให้กลุ่มเกษตรกร และให้กลุ่มเกษตรกรชดเชยค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการร้องทุกข์ฟ้องคดีหรือการว่าต่างแก่นายทะเบียนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๔ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงเกษตร เป็นผู้ตรวจการกลุ่มเกษตรกรเพื่อตรวจสอบกิจการ การเงินและการบัญชีของกลุ่มเกษตรกรได้เมื่อตรวจสอบแล้ว ให้เสนอรายงานการตรวจสอบต่อนายทะเบียน

มาตรา ๕๕ ถ้าที่ประชุมใหญ่ของกลุ่มเกษตรกรลงมติอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายหรือข้อบังคับของกลุ่มเกษตรกร ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนมติดังกล่าว

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่คณะกรรมการกระทำการไม่ถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่ของตนจนทำให้เสื่อมเสียผลประโยชน์ของกลุ่มเกษตรกรหรือสมาชิก หรือกลุ่มเกษตรกรมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับกิจการ การเงินหรือการบัญชี ตามรายงานการตรวจสอบตาม มาตรา ๕๔ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือสั่งให้คณะกรรมการดำเนินการแก้ไขข้อ บกพร่องตามวิธีการที่กำหนดให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้า ไม่แก้ไขให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และนาย ทะเบียนเห็นว่ายังไม่สมควรจะสั่งให้เลิกกลุ่มเกษตรกรตามมาตรา ๖๒ แล้ว ให้นาย ทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติการดังต่อไปนี้ได้

(๑) ให้คณะกรรมการออกจากตำแหน่งกรรมการทั้งคณะ หรือให้กรรมการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกรณีนั้นออกจากตำแหน่งกรรมการ

(๒) ให้ระงับการปฏิบัติบางส่วนของหน้าที่เป็นเหตุให้เกิดข้อ บกพร่อง หรือเสื่อมเสีย ผลประโยชน์ของกลุ่มเกษตรกรหรือสมาชิก

(๓) ให้หยุดดำเนินการชั่วคราวเพื่อ ปฏิบัติการแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ให้แล้ว เสร็จตามวิธีการและภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่นายทะเบียนสั่ง ให้คณะกรรมการ ออกจาก ตำแหน่ง กรรมการทั้งคณะ ให้นายทะเบียนตั้งคณะกรรมการชั่วคราวขึ้นคณะหนึ่ง มีอำนาจ หน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการ และให้อยู่ในตำแหน่งไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับ แแต่วันที่แต่งตั้ง

ให้คณะกรรมการชั่วคราวได้รับค่าตอบแทนเช่นเดียวกับที่คณะกรรมการได้รับ ก่อนจะพ้นจากตำแหน่งกรรมการ ให้คณะกรรมการชั่วคราวจัดให้มีการประชุม ใหญ่เพื่อตั้งกรรมการขึ้นใหม่ทั้งคณะตามวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ

ในกรณีที่มีความจำเป็น ไม่อาจตั้งกรรมการ ขึ้นใหม่ ทั้งคณะภายใน กำหนดเวลา ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งให้คณะกรรมการชั่วคราวดำเนินการเป็นคณะ กรรมการต่อไปอีกได้ภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็น

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งให้กรรมการบางคนออกจากตำแหน่ง กรรมการ ให้นายทะเบียนตั้งสมาชิกเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการใหม่ นั้นดำรงตำแหน่งกรรมการเท่าระยะเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

หมวด ๕

การเลิกกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๕๙ กลุ่มเกษตรกรย่อมเลิกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ถ้ามีข้อบังคับที่กำหนดให้เลิกในกรณีใดเมื่อมีกรณีนั้น
- (๒) เมื่อมีจำนวนสมาชิกเหลือน้อยกว่าห้าสิบคน
- (๓) เมื่อที่ประชุมใหญ่ลงมติให้เลิก
- (๔) เมื่อล้มละลาย
- (๕) เมื่อนายทะเบียนสั่งให้เลิกตามมาตรา ๖๐

กลุ่มเกษตรกรที่เลิกตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้คณะกรรมการแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เลิก

ให้นายทะเบียนปิดประกาศการเลิกกลุ่มเกษตรกร ไว้ที่สำนักงานของกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๖๐ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเลิกกลุ่มเกษตรกรได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) กลุ่มเกษตรกรไม่เริ่มดำเนินการภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่จดทะเบียน หรือหยุดดำเนินการติดต่อกันเป็นเวลาสองปีนับแต่วันที่หยุดดำเนินการ

(๒) กลุ่มเกษตรกรไม่อาจดำเนินการให้เป็นผลดีหรือการดำเนินการของกลุ่มเกษตรกรก่อให้เกิดความเสียหายแก่กลุ่มเกษตรกรหรือประโยชน์ส่วนรวม

มาตรา ๖๑ กลุ่มเกษตรกรที่ถูกสั่งเลิกตามมาตรา ๖๐ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีโดยยื่นอุทธรณ์ต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๒ เมื่อกลุ่มเกษตรกรใดเลิกไปด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งตามที่ระบุไว้ใน มาตรา ๕๙ ให้จัดการชำระบัญชีตามบทบัญญัติในหมวด ๖

LIART

หมวด ๖

การชำระบัญชีกลุ่มเกษตรกร

มาตรา ๖๓ การชำระบัญชีกลุ่มเกษตรกรซึ่งล้มละลาย ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๖๔ การชำระบัญชีกลุ่มเกษตรกรซึ่งเลิกเพราะเหตุอื่นนอกจากล้มละลาย ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งผู้ชำระบัญชีโดยความเห็นชอบจากนายทะเบียนชั้นทำการชำระบัญชี กลุ่มเกษตรกรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกกลุ่มเกษตรกร หรือนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยให้ยุบพรรคแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประชุมใหญ่ไม่เลือกตั้งผู้ชำระบัญชีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว หรือนายทะเบียนไม่ให้ความเห็นชอบในการเลือกตั้งผู้ชำระบัญชี ให้นายทะเบียนตั้งผู้ชำระบัญชีชั้นทำการชำระบัญชีกลุ่มเกษตรกรได้

เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อผู้แทนสมาชิกกลุ่มเกษตรกร มีจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของผู้แทนสมาชิกทั้งหมดร้องขอต่อนายทะเบียน นายทะเบียนจะแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีคนใหม่แทนผู้ชำระบัญชีที่ไต่เลือกตั้งหรือที่ไต่ตั้งไว้ก็ได้

ให้นายทะเบียนจัดทะเบียนผู้ชำระบัญชีที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือผู้ชำระบัญชีที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคสองหรือวรรคสาม และให้ปิดประกาศชื่อผู้ชำระบัญชีไว้ที่สำนักงานของกลุ่มเกษตรกรนั้น ภายในสิบวันนับแต่วันที่จดทะเบียนผู้ชำระบัญชี

ผู้ชำระบัญชีอาจได้รับค่าตอบแทนตามที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๖๕ กลุ่มเกษตรกรนั้น แม้จะเลิกไปแล้วก็ให้พึงถือว่ายังคงดำรงอยู่ตราบเท่าเวลาที่จำเป็นเพื่อการชำระบัญชี

มาตรา ๖๖ ให้ผู้ชำระบัญชีมีหน้าที่ชำระสะสางกิจการของกลุ่มเกษตรกรจัดการชำระหนี้ และจำหน่ายทรัพย์สินของกลุ่มเกษตรกรนั้นให้เสร็จไป

LI RT

มาตรา ๖๗ เมื่อกลุ่มเกษตรกรเล็กให้คณะกรรมการ ผู้จัดการและเจ้าหน้าที่ของ กลุ่มเกษตรกรมีหน้าที่จัดทำบัญชีทรัพย์สิน สมุดบัญชี และเอกสารทั้งหมดของกลุ่ม เกษตรกรไว้จนกว่าผู้ชำระบัญชีจะเรียกให้ส่งมอบ

มาตรา ๖๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนจดทะเบียน ให้ผู้ชำระ บัญชีแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าหน้าที่ทุกคนซึ่งมีชื่อปรากฏในสมุดบัญชี เอกสารของกลุ่ม เกษตรกรหรือปรากฏจากทางอื่น เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มเกษตรกรนั้นเลิก และให้เจ้าหน้าที่ใน คำทวงหนี้แก่ผู้ชำระบัญชี ในกรณีที่เกิดกลุ่มเกษตรกรจังหวัดหรือกลุ่มเกษตรกรแห่ง ประเทศไทยให้ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองวันติดต่อกันด้วย

มาตรา ๖๙ ผู้ชำระบัญชีต้องทำงบดุลของกลุ่มเกษตรกรโดยมีตัวชี้แจง และให้ นายทะเบียนและผู้สอบบัญชีเพื่อตรวจสอบงบดุลนั้น

เมื่อผู้สอบบัญชีรับรองงบดุลแล้ว ให้ผู้ชำระบัญชีเสนองบดุลต่อนายทะเบียน เพื่ออนุมัติ

มาตรา ๗๐ ผู้ชำระบัญชีมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินกิจการของกลุ่มเกษตรกรตามแต่จำเป็นเพื่อระงับรักษาผลประโยชน์ ของกลุ่มเกษตรกรในระหว่างที่ยังชำระบัญชีไม่เสร็จ
- (๒) ดำเนินกิจการของกลุ่มเกษตรกรตามแต่จำเป็นเพื่อระงับกิจการ ให้เสร็จ ไปด้วยดี
- (๓) เรียกประชุมใหญ่
- (๔) ดำเนินการทวงถามเกี่ยวกับคดีแพ่งหรือคดีอาญา และประนีประนอมยอม ความในเรื่องใด ๆ ในนามของกลุ่มเกษตรกร
- (๕) จำหน่ายทรัพย์สินของกลุ่มเกษตรกร
- (๖) ร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้กลุ่มเกษตรกรล้มละลายในกรณีที่เงินลงทุนได้ใช้ เสร็จแล้วแต่ทรัพย์สินก็ยังไม่เพียงพอแก่การชำระหนี้สิน
- (๗) ดำเนินการอย่างอื่นตามแต่จำเป็นเพื่อให้การชำระบัญชีเสร็จไปด้วยดี

มาตรา ๗๑ ข้อจำกัดอำนาจของผู้ชำระบัญชีอย่างใด ๆ ห้ามมิให้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต

มาตรา ๗๒ ค่าธรรมเนียม ค่าภาระคดีพิน และค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียตามสมควร ในการชำระบัญชีนั้น ผู้ชำระบัญชีต้องจัดการชำระก่อนหน้ารายอื่น

มาตรา ๗๓ ถ้าเจ้าหนี้คนใดมิได้ทวงถามให้ชำระหนี้ ผู้ชำระบัญชีต้องวางเงินเท่าจำนวนหนี้นั้นไว้ก่อนนายทะเบียนเพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้ และให้ผู้ชำระบัญชีมีหนังสือแจ้งการที่ได้วางเงินไปยังเจ้าหนี้โดยมีชักช้า

ถ้าเจ้าหนี้ไม่รับเงินไปจนพ้นกำหนด สองปีนับแต่วันที่ผู้ชำระบัญชีวางเงินไว้ก่อนนายทะเบียน เจ้าหนี้ย่อมหมดสิทธิในเงินจำนวนนั้น และให้นายทะเบียนจัดสรรเงินจำนวนดังกล่าวตามมาตรา ๗๕ ให้เสร็จภายในเวลาอันสมควร

มาตรา ๗๔ ให้ผู้ชำระบัญชีเสนอรายงานก่อนนายทะเบียนทุกระยะหกเดือนว่า ได้จัดการ ไปอย่างใดบ้าง และแสดงให้เห็นความเป็นไปของบัญชีที่ชำระอยู่นั้น รายงานดังกล่าวนี้ให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

รายงานตามวรรคหนึ่งให้ส่งมวชก ทายาทของสมาชิกผู้ตายและเจ้าหนี้ทั้งหลายของกลุ่มเกษตรกร ตรวจสอบได้

ถ้าปรากฏว่ามีข้อบกพร่องในการชำระบัญชี นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ชำระบัญชีแก้ไขข้อบกพร่อง และรายงานก่อนนายทะเบียนภายในเวลาที่กำหนด

มาตรา ๗๕ เมื่อได้ชำระหนี้สินของกลุ่มเกษตรกรแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใดให้ผู้ชำระบัญชีจ่ายตามลำดับดังต่อไปนี้

- (๑) คืนค่าหุ้นให้แก่สมาชิกไม่เกินมูลค่าหุ้น
- (๒) เป็นเงินปันผลตามหุ้นตามที่กำหนดในข้อบังคับแต่ไม่เกินร้อยละสิบต่อปี
- (๓) จ่ายเป็นเงินเฉลี่ยคืนให้สมาชิกตามส่วนธุรกิจที่สมาชิก ได้ทำไว้กับ กลุ่มเกษตรกรในระหว่างปี

(๔) ถ้ายังมีทรัพย์สินเหลืออยู่อีก ให้ผู้ชำระบัญชีส่งมอบแก่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้เพื่อให้แก่กลุ่มเกษตรกรที่มีระดับและประเภทอาชีพเหมือนกับกลุ่มเกษตรกรที่เล็ก ที่จะจดทะเบียนเป็นกลุ่มเกษตรกรขึ้นใหม่ในท้องที่เดียวกันนั้น

มาตรา ๗๖ เมื่อได้ชำระบัญชีกิจการของกลุ่มเกษตรกรเสร็จแล้ว ให้ผู้ชำระบัญชีทำรายงานการชำระบัญชีพร้อมทั้งรายการย่อของบัญชีที่ชำระนั้น แสดงว่าได้ดำเนินการชำระบัญชีและจัดการทรัพย์สินของกลุ่มเกษตรกรไปอย่างไร รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการชำระบัญชีเสนอต่อผู้สอบบัญชี เมื่อผู้สอบบัญชีตรวจสอบและรับรองบัญชีที่ชำระนั้นแล้วให้ผู้ชำระบัญชีเสนอต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีรับรองบัญชีที่ชำระนั้น เมื่อนายทะเบียนเห็นชอบด้วยแล้วให้ถือว่าเป็นที่สุดแห่งการชำระบัญชี และให้นายทะเบียนขีดชื่อกลุ่มเกษตรกรออกจากทะเบียน

มาตรา ๗๗ เมื่อนายทะเบียนให้ความเห็นชอบในการชำระบัญชีแล้ว ให้ผู้ชำระบัญชีมีมอบบรรดาสมาชิกบัญชี และเอกสารทั้งหลายของกลุ่มเกษตรกรซึ่งได้ชำระบัญชีเสร็จแล้วนั้นแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบ ให้นายทะเบียนรักษาสมาชิกบัญชีและเอกสารเหล่านั้นไว้อีกสองปีนับแต่วันที่ขีดชื่อกลุ่มเกษตรกรนั้นออกจากทะเบียน.

สมาชิกบัญชีและเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจดูได้

มาตรา ๗๘ ในคดีฟ้องเรียกหนี้ซึ่งกลุ่มเกษตรกร สมาชิก หรือผู้ชำระบัญชีเป็นลูกหนี้อยู่ในฐานะเช่นนั้น ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่นายทะเบียนขีดชื่อกลุ่มเกษตรกรออกจากทะเบียน

มาตรา ๗๙ ถ้ากลุ่มเกษตรกรเกี่ยวข้องในกิจการใดที่กฎหมายกำหนดให้จดทะเบียนสำหรับการได้มา การจำหน่าย การยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้หรือการยึดหน่วงซึ่งกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินอันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ การจดทะเบียนเช่นว่านั้นให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

อำเภอ สหกรณ์จังหวัด และรวมทั้งใน
 ด้านกระทรวงเศรษฐกิจหรือไม่เพียงใด
 นั้นก็จะขอร้องให้รัฐบาลได้เสนอและ
 ชี้แจงให้ทางสภาได้รับทราบด้วย เท่าที่
 ได้พิจารณาแล้ว โดยทั่วๆ ไปแล้วละก็
 ตามร่างทั้งฉบับมีเหตุที่ควรแก่การสงสัย
 หลายข้อ โดยเฉพาะมาตรา ๑๔ อนุ
 มาตรา ๒ อนุมาตรา ๕ อนุมาตรา ๖
 และอนุมาตรา ๗ ที่มีอยู่ในมาตรา ๑๔
 ที่บอกว่า คณะบุคคลซึ่งมีจำนวนไม่น้อย
 กว่า ๕๐ คน จะจดทะเบียนเป็นกลุ่ม
 เกษตรกรตำบลได้ต้องเป็นบุคคลธรรมดา
 (๒) ต้องเป็นบุคคลธรรมดา บุคคล
 ชนิดใดมีการจัดระดับบุคคลไว้ชนิดไหน
 รู้สึกว่าด้อยค่าอาจจะเกินไปก็ได้ บรรลุ
 นิตินิติภาวะ สัญชาติไทย อะไรเหล่านั้น ใน
 อนุมาตรา ๒ นี้ ถ้าจะกำหนดเสียใหม่ให้
 เป็นการถูกต้อง ก็ควรจะเป็นว่า ควรจะ
 มีสมาชิกเป็น ๒ ประเภทจะดีใหม่ คือ
 ประเภทสามัญกับประเภทสมทบ ประเภท
 สามัญก็หมายความว่าระดับกลุ่มเกษตรกร
 ตำบล ซึ่งอยู่ในเขตตำบลเดียวกันเป็น
 สมาชิกสามัญ และมีสมาชิกประเภทที่
 สมทบเสียอีกพรรคหนึ่ง คือไม่ไปปีคั้ง
 ในตำบลอื่น ๆ ที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกไม่ได้
 แต่ถ้าหากว่าเราเปิด โอกาสให้มีสมาชิก

สมทบด้วยแล้วเราก็จะได้พนักงานวิชาการ
 และผู้ที่ จะมา จอง หุ่นหรือ ลงหุ่นเพิ่มเติม
 ได้ตามอนุมาตรา ๖ ก็อยากจะเสนอให้
 รัฐบาลได้กรุณาพิจารณาว่า เป็นการ
 สมควรเพียงใด โดยเฉพาะ อนุมาตรา ๕
 ของมาตรา ๑๔ นั้น อันนี้กระผมไม่
 พอใจอย่างยิ่งเลย ก็ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษ
 จำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
 คือแปลว่าบุคคลที่ติดคุกติดตารางมาแล้ว
 ละก็ออกมาแล้วเป็นคนเสียหมดเลย อันนี้
 กระผมคิดว่าเป็น การ คัดรอน อาชีพของ
 ประชาชน คิดว่าวัตถุประสงค์ของรัฐบาลที่
 มีกรมราชทัณฑ์ ไปอบรมตักเตือนสั่งสอน
 เวลาที่คนเข้าไป อยู่ในราช ทัณฑ์แล้วนั้น
 ออกมาให้ประพฤติดี แต่ครั้นเขาออกมา
 แล้ว สังคมรังเกียจโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 กลุ่มเกษตรกรนี้ ห้ามเป็น สมาชิกเสียเลย
 โดยเด็ดขาด กระผมไม่มีความเห็นด้วย
 เป็นอย่างยิ่ง เป็นการรอนอาชีพของเขา
 ถ้าหากว่า สังคมรังเกียจถึงขนาดนั้น
 รังเกียจโดยการ ทำงาน โดย สัมมาอาชีพ
 อย่างนั้นแล้วก็กลับไปเป็นโจรอีก อันนี้
 กระผมอยากจะขอเรียนให้รัฐบาลได้กรุณา
 พิจารณาว่า ควรจะคงไว้แบบนี้ หรือ
 ควรจะตัดออกประการใด ในอนุมาตรา
 ๗ ก็เช่นเดียวกัน มีข้อบังคับถูกต้องตาม

มาตรา ๒๓ อันนี้ฟังแล้วไม่ค่อยจะเข้าใจ คือว่าต้องมีข้อบังคับ ถูกต้อง ตาม มาตรา ๒๓ นี้ ฟังดีแล้ว ไม่ค่อยจะชัดเจนนัก เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าจะ เปลี่ยน เป็น ข้อความว่า ข้อความไม่ชัดเจนนี้ควรแก่เป็น มีคุณสมบัติครบถ้วนตาม มาตรา ๒๓ เสีย ใต้นี้จะดีหรือไม่ แล้วก็ในการที่สภานี้ ควรจะพิจารณาว่าควรจะรับหลักการหรือไม่เพียงใต้นั้น ก็เป็นเรื่องของสภา ว่า เป็นการสมควรในการที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดำเนินการต่อไปหรือไม่ เพียงใด

พระประกาศสหกรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ขอขอบคุณที่ท่านผู้เกียรติได้ถามขึ้น ข้อค้นที่ได้ถามขึ้นก็คือ สหกรณ์กับกลุ่มเกษตรกรนั้น เหตุอันนี้เรามีสหกรณ์อยู่แล้ว ประเทศต่าง ๆ ที่เขามีสหกรณ์อยู่แล้ว เขาก็มีกลุ่มเกษตรกรเหมือนกัน สหกรณ์นั้นเป็นองค์การที่สูงขึ้น ถ้าเปรียบก็คล้าย ๆ กับโรงเรียนชั้นมัธยม มีความต้องการสูงขึ้น และนอกจากนั้นสหกรณ์นั้นมีอาชีพต่าง ๆ อย่างร้านสหกรณ์ แล้วก็สหกรณ์หลายอย่างสุดแต่เป็นประเภท ๆ แล้วเขาก็พยายามดำเนินการเอง ส่วนกลุ่มเกษตรกรนี้เป็นเฉพาะมีอาชีพในทาง

เกษตรกรรมเท่านั้นเอง และก็เป็นคนที่ก่อนข้างมีฐานะยากจน สักหน่อย อยู่ในตำบลเหล่านั้นก็รวมกันเข้า บัญญัติว่าควรจะตั้งกลุ่มเกษตรกรหรือไม่นี้ ความจริงกลุ่มเกษตรกรนี้ ราษฎรได้รวมกันจัดตั้งขึ้นมาเองโดยความสมัครใจของตนมานานแล้วตั้งแต่ก่อนข้าพเจ้ามาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ในเวลานั้นก็มีกลุ่มเกษตรกรอยู่เป็นจำนวนมากอยู่แล้ว และก็กลุ่มเหล่านั้นก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่อง การอาชีพ ในเรื่อง เหล่านี้ และที่รู้สึกว่าเป็นประโยชน์ที่จะร่วมกัน คล้าย ๆ รวมแรงกัน ที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านอาชีพ ในด้านในทางการผลิต ในการจำหน่าย ส่วนถ้อยคำที่ท่านสมาชิก ได้ถามขึ้นว่าเป็นบุคคลธรรมดา อันนี้ที่จริงก็อาจจะเกินไป คำว่าธรรมดานั้น ข้าพเจ้ายอมรับว่า ก็หมายความว่า เป็นคนที่บรรลุนิติภาวะ สัญชาติไทย ผู้ประกอบอาชีพในการเกษตร อันนี้ข้าพเจ้าก็ถือว่าเป็นถ้อยคำที่จะรับไว้ ในชั้นกรรมาธิการ ที่จะแก้ไข ถ้อยคำให้กลมกลืนกัน มีอีกข้อหนึ่งที่ท่านเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก คือ มาตรา ๑๔ อนุมาตรา ๕ ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจกคุกโดยคำเนนคดีถึงที่สุดให้

จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกทั้งกล่าวแก่ได้พ้นโทษมาแล้วเกิน ๕ ปี นี้เวลาร่างขึ้นก็ได้เื่อจากกฎหมายต่างๆ ของประเทศต่างๆ มาดู แล้วก็เห็นว่าคนที่มีความผิดถึงถูกจำคุกอย่างนี้ ก็ยอมเป็นที่น่ารังเกียจอยู่และก็ถ้าหากว่าพ้นมา ๕ ปีแล้วก็ผ่อนผันแต่ข้อนี้ผมก็คิดว่า อาจจะพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ได้ว่าควร จะผ่อนผันอย่างไร ห้ามเอาชิวะอะไร อย่างที่ท่านว่า ส่วน (๗) นั้น มีข้อบังคับ ถูกต้องตาม มาตรา ๒๓ อันนี้โดยปกตินี้เรามีหลักในเรื่องการวางข้อ บังคับ ไว้เป็นทำนอง model by-law ว่าข้อบังคับนั้นควรมีลักษณะอย่างนั้นๆ มีคุณสมบัติอย่างนั้น มีอะไรทำอะไรเหล่านั้น มีภูมิฐานะอย่างนั้น เหตุฉะนั้นโดยปกติก็ใช้จาก model by-law และอันนี้ก็เอามาจากกฎหมายของสหกรณ์ ที่ร่างมาก็เขียนไว้กว้างๆ เพื่อจะได้วางวิธีการในข้อบังคับ แต่กระผมก็นึกว่านี่เป็นเรื่อง ถ้อยคำ wording เท่านั้นเอง ที่ท่านผู้มีเกียรติได้ตั้งข้อสังเกตมาก็จะรับ ไปชั้นกรรมาธิการพิจารณาใน ถ้อยคำนั้นว่าจะเขียนอย่างไรถึงจะให้เหมาะสม แต่ความจริงนั้น

กลุ่มเกษตรกรที่มียุก็เป็นผู้เป็น ประโยชน์แก่สมาชิกเป็นอันมาก เพราะเขาร่วมกันทำงาน ก็กิจการร่วมกันและก็บางสมาคมเขาก็จดทะเบียนเป็น สมาคม ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และก็ทำธุรกิจไม่ได้แต่ส่วน มากเขา ไม่ได้ จดทะเบียน เวลาเขาก็คงเป็นแต่เพียงรวมกัน เราจึงนึกว่าถ้ามีกฎหมายให้เขาเป็นนิติบุคคลและสามารถที่รัฐบาลจะเข้าไปช่วยเหลือและควบคุมได้ก็จะเป็นประโยชน์มาก เพราะว่าการช่วยเหลือเกษตรกรนั้นถ้าช่วยเป็นรายบุคคล ไปชี้แจงแนะนำเป็นรายบุคคลก็ย่อมต้องใช้เจ้าหน้าที่มากและเสียเวลามาก เพราะราษฎรมักจะเอาตัวอย่างกันถ้าร่วมกันเป็นกลุ่มเราจะมีไร่นาสวนไร่ให้ดู มีอะไรเขาก็มาช่วยกัน มาดูกัน ก็ย่อมจะเกิดประโยชน์มากขึ้น เหตุฉะนั้นในการตั้งกลุ่มเกษตรกรนี้ไม่ใช่ว่ารัฐบาลไปบังคับให้เขาตั้ง เขาอยากตั้งขึ้น เพียงแต่เราจะ ออกกฎหมายให้เป็นนิติบุคคลแล้วก็มี การควบคุม และช่วยเหลือ ได้ในด้านการผลิตและการจำหน่าย ซึ่งใน มาตราในหน้า ๔ ของกรรมการนั้นได้วางไว้แล้ว

พันโท ประเสริฐ สุกบรรทัด :
ได้ฟังรัฐบาลได้กรุณาอธิบายให้ที่ประชุม

ทราบนั้น กระผมมีข้อข้องใจที่หน้อย คือถ้าหากว่าเราอ่านทั้งฉบับแล้ว จะเห็น ชัดว่ากฎหมายที่ร่างมานั้นมันคืออยู่ แต่ ว่าจะปฏิบัติได้หรือไม่ การออกกฎหมาย นั้นควรจะเป็นทางทำให้ประชาชนปฏิบัติ ได้หรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ได้เพราะเหตุว่า กลุ่มเกษตรกรกรนไ้จัดขึ้นถึง ๔ ระดับ กลุ่มเกษตรกรกรตำบล กลุ่มเกษตรกรกรอำเภอ กลุ่มเกษตรกรกรจังหวัดและ กลุ่ม เกษตรกรกรแห่งประเทศไทย แต่ละกลุ่ม ๆ นั้นล้วนแต่ต้องพึ่งพาอาศัยเจ้าหน้าที่ของ อำเภอ ของจังหวัด ของกระทรวง เกษตรแทบทุกแห่ง กระผมสงสัยว่า ท่านเจ้าหน้าที่เหล่านั้นจะมีเวลาพอที่จะ มาทำได้หรือไม่ ถ้าอ่านดูเผิน ๆ คร่าว ๆ แล้วละก็ผมนึกว่าจะต้องตรา ใหม่เกี่ยวกับงบประมาณเสียอีก แต่ว่า เมื่อดูโดยถนัดแล้วก็คือใช้เจ้าหน้าที่ทาง อำเภอ ทางจังหวัด ทางกระทรวงนั้น เอง แล้วก็จะมีการประชุมหรือไม่อย่าง ไ้ นี่กระผมสงสัยว่าจะทำได้หรือเปล่า เพราะเหตุว่าก็ต้องใช้เจ้าหน้าที่ชาวอำเภอ สหกรณ์อำเภอ จังหวัดอะไรตามลำดับ ก็จะไปจนวายไปอีก โดยเฉพาะในขณะนี้รู้ สึกว่าเจ้าหน้าที่ที่มงานล้นมืออยู่แล้วด้วย กระผมก็ยังไม่ค่อยจะแน่ใจนักว่า เมื่อ

กฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้ว ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่จะปฏิบัติ ได้หรือไม่ สวมกับเจตนา- รมณ์ของรัฐบาลหรือไม่ นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เกี่ยวกับมาตรา ๑๔ อนุมาตรา ๕ เกี่ยวกับเรื่องผู้ที่ถูกศาล ตัดสินจำคุกแล้วนั้น ที่ท่านอ้างมานั้น กระผมนึกว่าเป็นเรื่องคุณสมบัติของกฎ หมายสาธารณชน เช่น สมาชิกสภาผู้ แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิก สภาเทศบาล ก็ต้องกำหนดเกี่ยวกับผู้ มีสิทธิเลือกตั้ง และผู้มี สิทธิสมัคร รับ เลือกตั้ง ผู้ที่ตัดคุกมาแล้วจำนวนเท่า นั้นปี ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี ก็ไม่ควรจะ รับเข้ามาเป็นสมาชิกหรือผู้มีสิทธิรับเลือก ตั้งหรือผู้มีสิทธิ รับเลือกตั้ง แต่ปัญหา อนุมาตรา ๕ นี้เกี่ยวกับเกษตรกรนี้ หรือกลุ่มเกษตรกร เกี่ยวกับเรื่องอาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัย ๔ ส่วนหนึ่งซึ่งบุคคลจะ ต้องดำรงชีวิตให้อยู่ได้ ไม่ใช่บุคคลผู้ น่ารังเกียจ จนกระทั่งไม่อาจที่จะรับเข้ามา เป็นสมาชิก หรือเป็นกรรมการของกลุ่ม เกษตรกรตำบล อำเภอ และ จังหวัด นั้น ๆ กระผมว่าอันนี้เป็นการทำงานนอก เหนือไปจากวัตถุประสงค์ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมราชทัณฑ์ได้มีการ อบรมเหล่านั้นอยู่เสมอ เพราะฉะนั้นถ้าหาก

ว่า ท่านจะกรุณาตัดออกเสียได้ในชั้น
กรรมวิธีการ หรือกรรมวิธีการจะตัดออก
หรือรัฐบาลจะเสนอให้ตัดออกเสียได้นั้น
กระผมก็จะรู้สึกว่าจะเป็นการดีที่สุด
โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กระผมทราบเรียนใน
ขั้นต้นก็คือ รัฐบาลยังยืนยันว่า ออก
กฎหมายฉบับนี้ไปแล้วนั้น จะทำได้หรือ
ไม่ จะปฏิบัติได้สะดวกหรือไม่ ถ้าหาก
ว่าเป็นไปไม่ได้ตามวัตถุประสงค์ กระ
ผมก็ยังนึกว่ายังไม่สมควร

พลโท เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ :
กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ได้กล่าว
มาเมื่อกัน คือ โดยการที่ได้ท่องเที่ยว
ไปตามจังหวัดต่าง ๆ กระผมเป็นห่วง
อย่างยิ่งในกลุ่มเกษตรกรจังหวัด เพราะ
ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีเจ้า
หน้าที่ผู้ดำเนินการโดยแน่ชัดเลยว่าจะ จัด
กันลักษณะอย่างไร เท่าที่ผ่านกัน มา
ก็เห็นตามแต่ละจังหวัดนั้นมีเจ้าพนักงาน
ข้าว ๑ คน เจ้าพนักงานประมง ๑
คน เจ้าพนักงานเกษตรกรรม ๑ คน
ทั้ง ๓ คนนี้ บางจังหวัดก็มีอยู่ ๒ คน
เท่านั้นเอง โครงการช่วยเหลือกรรไกรต่าง
อะไรต่าง ๆ ที่ออกไปทำมาตั้งแต่ ๑๐ ปี
หรือ ๒๐ ปี บ้านนาก็ยังอยู่อย่างนั้น
อยู่แล้ว เพราะเจ้าหน้าที่เหล่านั้นทำงาน

อยู่แต่ที่ออฟฟิศไม่ได้ออกไปนอกพื้นที่
อะไรเลย ถึงแม้ว่าจะจับคน จาก ส่วน
กลางไป ก็จับไปไม่ได้ ไม่มีคนจับไป
ถึงแม้ว่าการออกไปแล้ว กระผมคิดว่า
ไม่สามารถจะปฏิบัติการตามนี้ได้ ถ้าไม่
มีบทกำหนดว่า ให้มีผู้ดำเนินการใน
ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อันนี้เป็นความ
เห็นประการที่ ๑ ที่กระผมทราบเรียน
ให้ทราบ ประการที่ ๒ เรื่องเกี่ยวใน
เรื่องของมาตรา ๕ คือกรรมการผู้บริ
หารงานของกลุ่มเกษตรกรที่มีสมาชิกต่าง ๆ
อันนี้ กระผมคิดว่าในสถานที่กระผมพูด
นี้ไม่ได้พูดในฐานะกระทรวงกลาโหม
หรือ บก.ทหารสูงสุด แต่พูดในฐานะที่
กระผมเป็นส่วนหนึ่งของ บก.ทหารสูงสุด
และก็มีส่วนช่วยเหลือในเรื่อง การช่วย
เหลือประชาชนอยู่แล้วบ้าง ตามสมควร
ในหลักการดำเนินการของ กองทัพนั้น
เรารู้แล้วว่า เรามีนโยบายในการจัดกำลัง
เพื่อให้พร้อมรบ ทำการฝึกทหารเราให้
ดี และเราจัดหาอุปกรณ์ให้แก่หน่วย และ
ก็เตรียมทำการวางแผนป้องกันประเทศ
แล้วทำการป้องกันประเทศเมื่อมีภัยมา
ทันในการฝึก การจัดการอะไรต่าง ๆ ก็
ดี ทหารมีขีดความสามารถ และมีแรง
งานเหลือพอสมควรที่จะทำการช่วยเหลือ

ประชาชน นอกจากนั้นลักษณะการช่วยเหลือประชาชนของทหารนั้น เป็นการกระทำโดยต่อเนื่องเรื่อยไป ไม่มีหยุดยั้ง เพราะว่าทหารต้องการเป็นมิตรต่อประชาชนในการเป็นมิตรต่อประชาชนนั้น ทหารนี้ใช้กำลังในการป้องกันน้อยเหลือเกินน้อยมาก ในบางแห่งทหารที่เป็นมิตรกับประชาชนนั้นต้องใช้กำลังถึงกองพล ๒ กองพล แต่ที่แห่งนั้นทหารเป็นมิตรกับประชาชนแล้วเราจะใช้ทหารเพียงกองพันเดียวหรือกรมเดียวก็พอแล้ว อันนี้ทางกระทรวงกลาโหมหรือทางบก. ทหารสูงสุดก็ได้ตระหนักในข้อนี้ดีเป็นอย่างยิ่ง แล้วก็ ได้เริ่มงานนี้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นมา ในขณะที่โฮจิมินห์ได้เคลื่อนเข้ามาสู่แม่น้ำโขง เราเห็นว่าจุดไหว้ที่ฝ่ายตรงกันข้ามจะเข้ามาพุกตัวในพื้นที่ทางไกล ซึ่งข้าราชการทางฝ่ายบ้านเมืองไม่สามารถจะเข้าไปได้ เพราะว่าขาดเครื่องมือ ขาดเครื่องบิน ขาดเครื่องมือสื่อสาร จึงได้ชักจูงข้าราชการต่าง ๆ เช่นเกษตรกรศึกษาชาติไทยก็ดี กรมทางและกระทรวงอื่น ๆ เข้าไปร่วมมือกัน แล้วเราก็พากันไปช่วยกันพัฒนาในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ ในการพัฒนาของทหารนี้ ขณะนี้

กระผมอยากขอกราบเรียนให้ท่านใช้ทราบเพื่อป้องกันข้อกล่าวหาว่าเราเป็นฝ่ายที่ใช้เงิน อย่างเดียวเราไม่ได้ทำประโยชน์ให้แก่บ้านเมือง อย่างใดเลย ขณะนี้ทหารช่างเข้าไปทำงานในสนามเพื่อช่วยเหลือในการพัฒนามากกว่า ๔ กองร้อย เราก็ได้ส่งหน่วยพัฒนาการไปแล้วในพื้นที่ต่าง ๆ ถึง ๒๐ หน่วยแล้วปีนี้จะส่งไปอีกประมาณอีก ๓ หน่วยด้วยกัน ก็ส่งไปในพื้นที่ซึ่งข้าราชการพลเรือนนั้นเข้าไปลำบาก เราก็ช่วยกันนำเข้าไปร่วมมือกันเข้าไป เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วกระผมเห็นว่าทหารนี้มีความจำเป็นที่จะต้องทำการช่วยในการพัฒนาหรือทำการช่วยเหลือประชาชน ไปด้วยเช่นที่ประเทศต่าง ๆ เขาได้ทำกัน โดยเฉพาะแต่ประเทศที่ด้อยพัฒนา เช่นประเทศอเมริกาใต้ เช่น เปรู ชิลี ต่าง ๆ นี้เขาใช้ทหารช่วยเหลือประชาชนเป็นอันมาก ทำให้บ้านเมืองเจริญขึ้นเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นแม้ในสหรัฐอเมริกาเองทหารช่างก็มีส่วนและมีบทบาท ถึงแม้ว่าทาง labour union จะจัดการอยู่ แต่เขาก็ใช้ทหารช่างในการพัฒนานา พัฒนาอะไรหลาย ๆ อย่างเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในการเข้า

ไปพัฒนาของทหาร^๕ โดยความร่วมมือ
จากข้าราชการส่วนต่าง ๆ^๖ เราได้กระทำ
ทำทุก ๆ วิธีทางที่สามารถจะยกกระต๊อบ
การกรองชีพของราษฎรให้ดีขึ้นได้ และ
เราได้เน้นหนักไปในเรื่องการอาชีพคือ
ต้องเป็นหลัก แล้วด้วยการอุตสาหกรรม
ภายในครอบครัวเล็ก ๆ น้อย ๆ
และหนักไปในทางเกษตรกรรม โดย
การทำเขื่อนกั้นน้ำ ขุดคูระบายน้ำ ทำ
ถนนให้ผลิตภัณฑ์เกษตรออกมาได้ โดย
กระทำอย่างเต็มที่ แล้วก็ได้ไปฝังตัวอยู่
กับราษฎร^๗ และนี่ทาง บก. ทหารสูง
สุดได้ฝังตัวอยู่ในพื้นที่อย่างน้อย ๕๐๐
- ๖๐๐ คนพร้อมกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง
ซึ่งได้มาร่วมมือกัน ด้วยเหตุนี้เองกระผม
เห็นว่า ในการที่เข้าไปนั้นก็ประสบผล
การณ้อย่างหนึ่งว่า การรวมกลุ่มของ
เจ้านาย ของราษฎร นั้นเป็น จุดอ่อน ซึ่ง
เราจะต้องรีบแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง ราษฎร
มีทำที่ต่างคนต่างทำเป็นส่วนมาก ยังไม่
รู้จักการรวมกลุ่ม จึงได้พยายามหาหลัก
การอันเหมาะสมกันที่จะช่วย แต่ว่าการ
เข้าไปช่วยนั้น ถ้าไปรวมกลุ่มผิดหลัก
เกณฑ์ผิด หลัก การที่กฎหมายฉบับนี้ จะ
ออกมาแล้ว ก็จะทำให้ทหารไปทำในสิ่ง
ที่ผิดพลาด กระผมก็มีความเห็น ที่จะขอ

ให้คณะกรรมการเสนอให้ผู้แทนกระทรวง
กลาโหมมีผู้แทนอยู่ในคณะกรรมการ ส่ง
เสริมการเกษตร^๘ อีก ๑ คนในมาตรา
๕ กระผมขอกราบเรียนท่านครับ
พันเอก สนั่น ภูมิรักษสัตว์ :
กระผมมีข้อสังเกตเพียงเล็กน้อย ในร่าง
พระราชบัญญัติ^๙ สำหรับเจตนาของร่าง
พระราชบัญญัตินี้มีอย่างไร เมื่อรัฐบาล
ก็เข้ามาแถลงแล้ว ก็รวมความได้ว่าร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเครื่องหมาย
อันหนึ่งของความก้าวหน้าในการพัฒนา
สังคมของเรา คือออกมาเพื่อรับรอง
การรวมกลุ่มของเกษตรกร และการ
รวมกลุ่มนี้จะช่วยให้การช่วยเหลือของ
รัฐบาลทางด้านวิชาการ การเงิน การแก้ไข
อุปสรรคต่าง ๆ นั้นได้สำเร็จไปได้
อันนี้เป็นเจตนา แต่เมื่อกระผมมา
พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้โดยรวม ๆ
แล้วก็มีข้อสงสัยว่าจะไม่สมดังเจตนา
นัก ก็ขอฝากข้อสังเกตไว้เพื่อจะได้แก้ไข
ปรับปรุงที่ว่าสงสัยว่าไม่เป็นเช่นนั้น
ก็คือว่าร่างพระราชบัญญัติ^{๑๐} ภายใต้นาม
ว่าร่าง พระราช บัญญัติ กลุ่มเกษตรกร
เมื่อคุณโดยทั่วทุกมาตราทุกหมวดแล้ว ก็จะมี
มีความรู้สึกสะทุด ๆ ว่าคล้ายกับว่าเกิด
กลุ่มเกษตรกร^{๑๑} หนึ่งกลุ่ม กลุ่มหนึ่ง

คือกลุ่มข้าราชการ อีกกลุ่มหนึ่งคือ
 เกษตรกรจริง ๆ อาศัยนามนเรียกว่าเกิด
 กลุ่มเกษตรกรชน ที่กระผมพูดถึงนัก
 พูดได้ว่าในหมวดที่ ๑ เราจะเห็นว่า
 ประกอบไปด้วยคณะกรรมการ ซึ่งจัดตั้ง
 จากรัฐบาลทั้ง ส่น จาก ระดับชาติ ระดับ
 จังหวัด ระดับอำเภอ และโดยคำบัญญัติ
 ในมาตรา ๓ ว่า คณะกรรมการ
 ทม ถึง คณะกรรมการ บริหาร ของ กลุ่ม
 เกษตรกร พิจารณา โดยรวม ๆ แล้ว
 จะเห็นว่า กลายเป็นว่า พอพระราชบัญญัติ
 เกิดขึ้น ผู้บริหาร ผู้ที่จะเข้าไปจัดการ
 ๕ คือเจ้าหน้าที่จากรัฐบาล ส่วน
 กลุ่มเกษตรกรที่เกิดขึ้นนั้นเป็นแต่เพียง
 ตัวประกอบเท่านั้นเอง ขอได้โปรด
 พิจารณาพระราชบัญญัตินี้ โดยรวม ๆ
 เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเจตนาอันดีของรัฐบาล
 ที่ว่าจะเข้าไปช่วยเหลือเขา ก็จะกลายเป็น
 เป็นซ้ำความเข้าใจผิดพลาดเนื่อง ๆ ใน
 เมื่อเราจะช่วยเหลือใครแล้ว ก็มักจะไป
 ช่วยเหลือตามที่เขาต้องการ หาได้ช่วย
 เหลือเขาตามที่เขาต้องการ หรือหาได้
 ช่วยทำตัวเป็นพี่เลี้ยงให้เขาสามารถยืน
 ด้วยบนลำแข้งของตนเองได้ต่อไป อัน
 นี้โดยหมวดที่ ๑ และหมวดที่ ๔ การ
 ๕ ควบคุม จะเห็นว่าอาจจะทำให้เจตนา

ของรัฐบาลนี้ไม่สมเจตนาหนักก็ได้ กระ
 ๕ ผมงก็เลยมาลองนึกดูอย่าง slow-motion
 ที่ฝากเป็นข้อสังเกตทาง ออกก็มี ๒ ทาง
 ทางที่ ๑ ก็ควรจะไปพิจารณาหมวดที่
 ๑ เสียใหม่ ความจริงอันนี้ไม่ควรจะ
 ๕ ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัตินี้ได้ อาจ
 จะอยู่ในส่วนการแบ่ง ส่วน ของ ราชการ
 หรืออะไร ๆ ไม่ควรจะมาปรากฏอยู่ภาย
 ๕ ใต้นามว่ากลุ่มเกษตรกรเลย เพราะ
 ความจริงเป็นข้าราชการเป็นส่วนบริหาร
 ๕ แท้ ๆ นี้ เป็นทางหนึ่งหรืออีกทางหนึ่ง
 ถ้าจะคงไว้เราจะเห็นว่า คณะ กรรมการ
 บริหารซึ่งเป็นส่วนเข้าไปจัดการเขานั้น
 ๕ นี้ จะได้ตั้งฐานะการจัดการลงไปบ้าง
 แสดงให้เห็นว่าเป็นพี่เลี้ยงจริง ๆ ก็อาจ
 ๕ จะแก้ไขได้ในระดับคณะกรรมการจังหวัด
 และอำเภอ แทนที่จะมีแต่ข้าราชการทั้ง
 ๕ หหมด คณะกรรมการนั้น อย่างน้อยครั้ง
 ๕ หนึ่งก็ควรจะเลือกมาจากกลุ่มเกษตรกร
 ให้เข้ามาตัดสิน โชคชะตาของเขาบ้าง ไม่
 ๕ ใช้ว่าบางการกันตลอดไปอันนี้กระผมก็คิด
 ๕ ว่า ถ้าเป็นไปอย่างนั้นแล้วเหตุผลของ
 ๕ รัฐบาลถึงแม้ว่าจะไม่ได้เขียนไว้อย่าง ชัด
 ๕ เจนเขียนไว้แต่เพียงว่าเพื่อ ช่วย ยก ฐานะ
 ๕ ทางเศรษฐกิจของเกษตรกรให้สูงขึ้น
 ๕ ก็จะสามารถแสดงแก่รัฐบาลนี้ได้ที่จะอยู่

เสมอ ๆ แล้ว ซึ่งไม่ใช่อย่างนั้นซึ่งเป็น
พี่เลี้ยง และต่อไปภายหน้าแล้วให้เขา
สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ อันนี้ผม
ว่าเป็นเจตนาารมณ์ของรัฐ บาลทุก รัฐ บาล
ที่เข้ามาแก้ไข สัก คมมากกว่าอย่างอื่น
กระผมขอฝากข้อสังเกตไว้เพียงแค่นี้

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้า
ได้ฟังสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งเจริญเป็นทหาร
ทั้ง ๓ ท่านได้ตามรัฐบาล และท่านรัฐ
มนตรีท่านก็เป็นพลเรือน ท่านก็ออกมา
ข้าพเจ้าฟัง ๆ แล้วดูเหมือนเกือบ ๆ จะ
เสนอว่า รัฐบาลน่าจะรับร่างพระราช
บัญญัติฉบับนั้นคืนกลับไปพิจารณาใหม่ พูด
กันไม่ค่อยรู้เรื่อง ขอโทษ ข้าพเจ้าไม่ใช่
จะไปดูถูกประนามใคร ท่านเป็นนายทหาร
ท่านเป็นนักสหกรณ์ ซึ่งชื่อท่านรัฐมนตรี
ก็บอกอยู่ ท่านไม่ใช่ นักกฎหมายอย่างบุค
คละธรรมดา เป็นมาชากฎหมาย แล้ว
มนุษย์คู่ กับนิติบุคคล ได้ แก่ ห้าง หุ่นส่วน
บริษัทที่จดทะเบียนสมาคมมูลนิธิวัดวาอา
รวม และโครงการอื่นที่กฎหมายระบุให้
เป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นที่ท่านบอก
ว่าเป็นบุคคลธรรมดา เป็น อะไร ๆ นี้
ก็เห็นใจท่าน แต่ข้าพเจ้าคิดว่าที่พูดนี้
ไม่ใช่จะมาสั่งสอนท่าน สมาชิกส่วน
มากเกือบจะร้อยเปอร์เซ็นต์ทราบดี เพราะ
เขียนกันมาหลายฉบับแล้ว บุคคลธรรมดา

ตกกับนิติบุคคลแล้ว ก็เรื่องคนต้อง โทษ
ท่านสมาชิกท่านแรก ท่านถามว่า เขียนไว้
ทำไม นี่มันเรื่องอาชีพ จะทำนาทำสวนก็
ไม่เกี่ยวอะไรกับต้องโทษ โหมโหมไปมา
เมื่อยายตาย ก็ทำไมเป็นเกษตรกรไม่ได้
หรืออะไรพรรณนี้ ก็ความจริงถ้าเราพิ
จารณาตุร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาตรา
ที่ว่า ห้ามคนต้องโทษ ตลอดจนบังคับให้
เป็นคนสัญชาติไทย มีอยู่เพียงมาตราที่อยู่
ในชั้นนี้เริ่มไปจดทะเบียนครั้งแรก ส่วน
จะรับ ใคร เป็น สมาชิก ต่อ ไปเป็นมาตรา
หนึ่ง แล้วแต่ข้อบังคับของกลุ่มเกษตรกร
นั้นจะรับใครก็ได้ สัญชาติไทยไม่สัญชาติ
ไทย บุคคลธรรมดาไม่บุคคลธรรมดา ไม่
เกี่ยวกับมาตรานี้ เพราะฉะนั้นทำความเข้าใจ
เสียก่อนที่เราจะเข้าใจ ไขว่ไขว่ ไปอย่าง
อื่น ท่านรัฐมนตรี ได้กรุณาบอกเราว่า
สหกรณ์นั้น เปรียบเหมือน โรงเรียนมัธยม
ข้าพเจ้าก็เลยสรุปเอาว่า กลุ่มเกษตรกรก็
เหมือนกับประถม กันก็เท่ากับเราทำงาน
อย่างคนไทย ๆ เราสร้างหลังคาก่อนที่จะ
สร้างห้องเรียน ก็ข้าพเจ้าเกิดมาก็จำความ
ได้ เรากรเริ่มสหกรณ์กันมา ข้าพเจ้าก็
เป็นไม้ใกล้ฝั่ง เหมือนกันสหกรณ์ของประ
เทศไทยเราก็งงค้อยู่อยู่แล้ว หลังประเทศอื่น
มากมายเหลือเกิน แม้แต่ประเทศที่ด้อยกว่า

แผ่นดินใหญ่มาตั้งถิ่นใหม่อะไรใหม่ นึกว่า
 สหกรณ์เขาไปหน้าลิบลิบ จนถึงสมาชิก
 ความคุมผลผลิต ตั้งแต่ผลิตออกมา จนกระทั่ง
 ทั้งส่งไปขาย จนกระทั่งถึงตลาดขาย รับ
 เงินจากผู้ขาย เขาคอมคุมไปหมด ทำงาน
 กันได้เจริญมาก แล้วเราเหลียวมาดู
 สหกรณ์ของเรา ไม่ก้าวหน้าอยู่อย่าง
 ไรก็อยู่อย่างนั้น เรียกว่าก้าวก็จริง อาจ
 จะก้าวบ้าง แต่ว่ามันไม่ทันเพื่อนบ้าน
 เขาก็แค่สหกรณ์ประตุนา สหกรณ์บางตัว
 เขาก็ไปซื้อของมาอยู่อย่างนี้ สหกรณ์จริง
 จึ่งที่จะเกิดให้เกิดประโยชน์จริงจึ่งแก่
 เกษตรกรหรือผู้ผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แม้แต่
 จะเป็นอุตสาหกรรมหรืออะไรก็ตาม นั้น
 ของเขายังห่างไกลระดับโลก ก็อาจจะ
 เป็นเพราะเหตุที่เราไปสร้างหลังคาก่อน
 สร้างพื้น นีรัฐบาลอาจจะคิดว่า กลับมา
 สร้างเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรให้เป็นพื้น
 บ้านชนประตุนมาเสียก่อน เกิดจะมารับ
 สหกรณ์ในภายหลัง เพราะรู้สึกว่สหกรณ์
 จะไปไม่ไหว ๆ แล้ว คราวนี้เราเหลียว
 ดูสหกรณ์ของเรา ในประเทศไทยที่ทำ ๆ
 กันมา ข้าพเจ้าไปบ้านนอกบ่อย ๆ ไปมาก
 แล้วคุยกับพวกชาวนา ชาวสวน อะไรคุย
 กันมาก ข้าพเจ้าจับความได้ว่า ที่สหกรณ์
 ไม่สำเร็จนั้น ก็เพราะราชการเข้าไปยุ่งมาก

เกินไป ราชการเข้าไปควบคุมมากเกินไป
 คนที่เขาเป็นหนี้เป็นหนี้ เป็นตัวของ
 สหกรณ์จริงๆ นี้เขาไม่ค่อยทำอะไร
 และยังไม่รู้อะไรจนบัดนี้ เพราะราชการ
 เข้าไปเกี่ยวเข้า ไปยุ่ง คำนึงการเสียเอง
 ก็ถึงที่ ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ ท่าน หนึ่งว่า
 แทนที่เราจะวางนโยบายประกันประคอง
 ช่วยเหลือ ช่วยเหลือเขาให้เขาช่วยตัวเอง
 เราไม่ทำอย่างนั้น เราเป็นเจ้าของกิจการเสีย
 เองไปดำเนินการเสียเอง แล้วก็เป็นอย่าง
 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ก็ดำเนินการตาม
 ใจเรา ไม่ได้ตามใจเขา นีการสหกรณ์เราจึง
 เติบโตไม่ได้เงินกระทั่งบัดนี้ ก็เคยชวนท่านจะ
 มาทำกลุ่มเกษตรกร ข้าพเจ้าพิจารณาอ่าน
 กฎหมายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่
 มาตราต้นถึงมาตราสุดท้ายรู้สึกว่ความ
 ไม่ได้สร้างชนประตุนแล้ว สร้างชนอุตสาหกรรม
 เพราะเอาหลักการในกฎหมายสห
 กรณ์มารวมเป็นกฎหมายสมาคม กฎหมาย
 หนึ่งส่วนบริษัทเต็มไปหมด มองดูเลอเลิศ
 มีกรรมการเสร็จ แล้วมีข้อบังคับมีการ
 ประชุมโดยเสียงข้างมาก เสร็จแล้วเมื่อเลิก
 ล้มต้องมีชำระบัญชี ต้องมีผู้สอบบัญชีตรวจ
 บัญชี ทาสีตาสีไปมาจากไหนไม่นึกถึง
 ก็เหมือนเราสร้างฐานใหม่ เราทำหลัง
 คามุงจากไว้แล้ว จะมุงกระเบื้องก็ยังไม่
 สดางค์ ก็คือสหกรณ์ Ins ศึกษานมาทำฐาน

คอนกรีตเสริมเหล็กหนา ๘ นิ้วขึ้นไป
 ข้าพเจ้าวิตกว่ามันจะไปไม่ไหว แล้วจะ
 เป็น อย่าง ที่ ท่าน สมาชิก ความมองดู อำนาจ
 กรรมการตามมาตรา ๘ แล้ว ตกใจเหลือ
 เกินราชการนี้เข้าไปเรียกว่าเกือบจะดำเนิน
 การเอง พวกเกษตรกรเองนั้นก็รับผย ๆ
 ไปตามเรื่อง ท่านจะว่าอะไรก็ตามใจท่าน
 ในที่สุดกรรมการของกลุ่มเกษตรกรปฏิบัติ
 อะไรผิดหรือไม่ถูกต้อง คณะรัฐมนตรียัง
 สงมคติลดกรรมการเสียได้ นี่ข้าพเจ้าเห็น
 ว่ามันมากไปแล้ว ก็ทำการวางอำนาจขึ้น
 นี้ไม่ได้เป็นอุปกรณ์สำคัญที่จะก่อรากฐาน
 ให้เกิดการศึกษาในด้าน การครองชีพใน
 ด้านการเกษตรกรรมนี้ มัวแต่คอยรับ
 บัญชา ในที่สุดก็ไม่ได้เป็นข้อส่งเสริมหลัก
 ประชาธิปไตยให้คนดำเนินการเอง เรื่อง
 เหล่านี้เป็นเรื่องที่น่ากลัว ข้าพเจ้าเห็นว่า
 จริงอยู่สิ่งเหล่านี้เป็นรายละเอียด แต่ว่า
 รายละเอียดมันมากเกินไป ที่ไม่สามารถ
 จะแปรปฏิบัติได้ถูกต้อง อย่างเป็นต้นว่ามีอยู่
 มาตราหนึ่งเหมือนกัน ถ้ากรรมการก็ ผู้
 จัดการก็ดีของกลุ่มเกษตรกรนี้ทำการใดให้
 กลุ่มเกษตรกรเสียหายแล้ว ก็กลุ่มเกษตร
 เอง คือหมายความว่าสมาชิกไม่สงมคติหรือ
 อะไร ดำเนินคดีไม่ว่าแพ่งไม่ว่าอาญาแล้ว
 ให้อัยการเข้าไปดำเนินคดีได้ แหม นี่

ข้าพเจ้าเป็นเกษตรกรข้าพเจ้าไม่ยกตั้งกลุ่ม
 ขึ้นมา แต่ว่าดำเนินการแล้วเอาค่าธรรมเนียม
 ค่าทนายจากไหน ก็เอาจากกลุ่ม
 เกษตรกรนั่นเองรัฐบาลก็ไม่ได้ออก ใน
 ความจำในชีวิตข้าพเจ้าเป็นนักศึกษาศาสตร์
 มาตั้งแต่อายุ ๒๐ ปี สอบไล่กฎหมายได้
 จนกระทั่งอายุ ๒๗ ปี นี่ข้าพเจ้ายังจำไม่
 ได้ว่าเมื่อครั้งการโตที่เอกชน ตั้งชนและให้
 อัยการ ไปว่า ความผิด จะ ประมาท ประมา
 กรรมกรรม หรือผู้ดำเนินการของกลุ่มนั้น
 โดยที่สมาชิกเขาไม่ได้รับร้องทุกข์ขึ้นมา ใน
 ความเป็นอาญาแผ่นดินนั้น เขียน บอกมาว่า
 ถ้าสมาชิกไม่ร้องทุกข์สมาชิกไม่ดำเนินคดี
 ก็ให้อัยการมีอำนาจดำเนินคดีนี้ ข้าพเจ้า
 ว่ามันมากไป แล้วก่อให้เกิดความหวาด
 กลัวแก่กลุ่มเกษตรกร เป็นอันมาก กว้ย
 ข้อห่วงใยถึงที่ข้าพเจ้า กราบเรียน มา
 และยิ่งห่วงเมื่อข้าพเจ้าได้ ฟัง คำอภิปราย
 ของท่านนักการทหารที่ทำไปแล้ว ใน
 ลักษณะ ประคับประคอง ใน ลักษณะ
 สนับสนุนช่วยเหลือ เพื่อให้เขาช่วยตัวเอง
 ที่นี้จะเอาอำนาจราชการเข้าไปครอบงำ
 อยู่ด้วยเจตนาของผู้เขียนกฎหมายนี้เจตนา
 ดี ถึงแม้มันจะรับหลักการก็เป็นเจตนาดี
 แต่ถึงเวลาปฏิบัติเข้าแล้ว ในทางปฏิบัติ
 คนไม่เห็นเช่นนั้น คนเห็นเป็นอย่างอื่น
 แล้วมันถึงเกิดเรื่องใหม่ข้าพเจ้าเป็นห่วง

ข้าพเจ้าก็ให้ถึงกับจะเสนอกฎเรียนแล้ว
ข้าพเจ้าไม่ถึงกับเสนอให้รับไปพิจารณา
ใหม่หรอก แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเจ้ารับ
ยังไม่ลงกฎหมาย

พระประกาศสหกรณ์ (รัฐมนตรี
ตรวจการกระทรวงเกษตร) : ที่จริงก็
ที่เขียนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะ
ยืดยาวเกินไป ข้าพเจ้าก็รับ เพราะเหตุ
ว่าในการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรนี้ ไม่ใช่จัด
ตั้งทีเดียว ตั้งแต่กลุ่มตำบล แล้วก็กลุ่ม
อำเภอ แล้วก็กลุ่มจังหวัด แล้วก็แห่ง
ประเทศไทยเป็นลำดับทีละขั้น ๆ ไป เหตุ
ฉะนั้นในปัญหาข้อต้นที่ท่านถามว่า จะมี
เจ้าหน้าที่ไปช่วยดำเนินการได้หรือไม่ อันนี้
ข้าพเจ้าตอบได้ว่ามี เพราะเวลานี้ความ
มุ่งหมายที่ทำอยู่เดี๋ยวนี้ กลุ่มเกษตรกรนั้น
เขาก็ดำเนินการเอง เขาก็ทำอะไรไปเอง
อะไรเองสารพัดละ เขาก็ทำอะไรไปเอง
ทั้งหมด เพราะฉะนั้นงานส่งเสริมของเรา
ซึ่งเดี๋ยวนี้เราได้ร่วมกัน อย่างพนักงาน
ข้าว พนักงานกสิกรรม พนักงานเหล่านี้
ร่วมกันเข้าเป็น กรมส่งเสริมการเกษตร
ก็เพียงแค่ไปช่วยแนะนำในด้านการสาธิต
ว่า นี่ควรจะใช้น้ำอย่างนี้ควรจะใช้น้ำ
อย่างนั้นนะก็ แล้วก็ช่วยในเรื่องความรู้ใน
เรื่องอาชีพ ไม่ใช่ไปดำเนินการแทนเขา

เราไม่ได้ไปดำเนินการแทนเขา เขาทำเนิ
งานเอง เพียงแต่เราให้คำแนะนำ ก็รู้สึก
ว่าในการที่จะไปแนะนำเกษตรกรนั้น ถ้า
ไปที่ละคน ที่ละบ้าน ที่ละอะไร เป็นการ
ยาก ถ้าหากว่าไปแนะนำเป็นหมู่เป็นคณะ
แล้วก็ให้เขาร่วมกันช่วยซึ่งกันและกัน ก็
ได้ง่ายเข้า และก็เท่าที่ทำอยู่เดี๋ยวนี้ ท่าน
ก็คงเห็นอยู่ได้ยืน อยู่บ้างแล้วว่า กลุ่ม
เกษตรกรนั้นเขาก็มี active part ในการ
ดำเนินการของเขา เขาร่วมกันช่วยข้าว
บ้าง เขาร่วมกันทำนาสาธิตบ้าง อะไรคือ
อะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้นในท่านเจ้าพนักงาน
นั้น ผมนึกว่าเร่ค่อย ๆ ทำไปเป็นทีละ
ขั้น ๆ ส่วนในท่านที่ท่านกลัวจะเข้าใจไม่
ตรงกับที่เข้าใจก็คือกรรมการแห่งประ
เทศไทยนั้นนะ หมายความว่าวางนโยบาย
ไว้แล้วค่อย ๆ ทำไป เวลานี้ในชั้นแรก
นี้ ก็คงจะจดทะเบียนแต่กลุ่มสหกรณ์
ตำบลเท่านั้นเองก่อน เขามีกรรมการของเขา
เขาก็ดำเนินการของเขา กรรมการ
เหล่านี้เราเพียงแค่ส่งเสริมเขา เราไม่ได้
ดำเนินการให้เขา เราไม่ใช่ดำเนินการให้
เขา และวิธีการอย่างนั้นไม่ใช่เราเพิ่งจะ
ทำในประเทศไทยเรา เราไป ให้ส่งเจ้า
หน้าที่ไปชุกชุมในต่างประเทศหลายประ
เทศมาเป็นตัวอย่างให้เราได้ศึกษาค้นคว้า

ไปอย่างไร ทำไมเกษตรกรเขาถึงมั่งมีศรีสุข เขาถึงได้ดำเนินงานได้เอง ช่วยตัวเองได้ เราก็ได้เห็น อยู่ว่าในวิธีอย่างนั้นถ้าหากว่าให้เขารวมกันช่วยตัวเองคือ ช่วยซึ่งกันและกันได้ อย่างนั้นละก็เป็นวิธีการดี เราก็เพียงแค่ให้คำแนะนำ ในการประชุมของเขา เขาก็ประชุมกันเอง เพียงแต่ว่าเรามีกรรมการใหญ่ ที่ว่าเราจะช่วยในเรื่องอะไรบ้าง เราจะหาเงินก็ได้ จากที่ไหน แล้วจะทำอะไรเหล่านี้ ส่วนในเรื่องกรรมการใหญ่นั้น บางทีท่านอาจจะเข้าใจจำนวนผิดไปหน่อย ความจริงนั้นได้เผื่อไว้มีกรรมการเผื่อไว้ สำหรับที่จะเลือกจากฝ่ายที่สนใจ อาจจะเลือกจากคหบดี ทางกระทรวงกลาโหมสนใจก็อาจจะเลือกจากฝ่ายทหาร เข้ามาด้วยก็ได้ อาจจะเลือกจากทางโน้น ทางนี้เข้ามา เพราะมีจำนวนเผื่อไว้ ไม่ใช่ว่ามีจำนวนจำกัด มีจำนวนเผื่อไว้ วิธีการอย่างนี้ไม่ได้ทำในประเทศเรา ไม่ใช่เราเพิ่งมาทำประเทศอื่น ๆ เขาก็ทำ เฉพาะอย่างยิ่งอย่างไต้หวันทำก้าวหน้าไปได้อย่างมากทีเดียว และเราก็ส่งเจ้าหน้าที่ไปศึกษาหลายปีกว่าจะร่างอันนั้นมา แล้วก็เอากฎหมายของเขามา แล้วก็กฎหมายของมาเลเซีย กฎหมายของฟิลิปปินส์เอามา จริง

อยู่ ข้าพเจ้ารับว่ากฎหมายนั้นเขียนอย่างสมบูรณ์แบบ แต่ที่จริงในชั้นต้นนั้นคงจะดำเนินการเพียงตำบลไปก่อน เมื่อตำบลแล้ว ภายหลังก็รวมตำบลเหล่านั้นเป็นลำดับอำเภอ แล้วมารวมเป็นระดับอำเภอ แล้วก็รวมเป็น ระดับจังหวัด แล้วถึงจะไปรวมระดับประเทศ อีกไกลกว่าจะไปถึงขั้นนั้น แต่ว่าเขียนวางคล้าย ๆ เขียนผังไว้ให้เห็น และอันนั้นก็ไม่ได้ฟังคิดขึ้นเจ้าหน้าที่ได้ทำอยู่และก็ได้ทำกลุ่มเกษตรกร นี่ดำเนินการมาตั้งแต่ก่อนข้าพเจ้ามาเป็น รัฐมนตรี กระทรวงเกษตร อีกด้วยซ้ำไป เวลานั้นก็มีจำนวนมาก เขาก็ดำเนินการของเขาเอง เวลานั้นเขาก็ไม่ได้จดทะเบียน เขาก็ดำเนินการของเขาเอง แต่เราเห็นว่ากรที่ไม่จดทะเบียนนี้ไม่เป็นนิติบุคคล แล้วทำธุรกิจไม่ได้ ส่วนในข้อที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผู้หนึ่ง ได้พูดถึงเรื่องจะให้ยึดการว่าความให้ นั่นก็หมายความว่าเพียงแต่เราได้เกิดการทุจริตกันขึ้นแล้วก็ไม่มีใครร้อง ไม่มีใครทำอะไร นั่นก็เกรงว่าจะเป็นการเสียหาย แต่ข้าพเจ้านักว่า ข้อเหล่านั้นเป็นข้อเล็กน้อย แล้วก็อาจจะพูดกันในชั้นกรรมาธิการได้ ถ้าท่านเห็นว่า ในกรณีที่อภิปรายกัน วันนั้นในเรื่องอะไรก็พูดกันในชั้นกรรมาธิการได้

และในกรณีการนี้ก็เป็นคนที่เคยผ่านอันนั้นมาอยู่บ้างแล้ว เหตุนี้ข้าพเจ้านึกว่าถ้าจะให้เรียนอย่างที ขอโทษ คุณหลวงประกอบ ขอโทษทีได้ขอข้อ กล่าวอย่างนั้นนะ ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยอย่างสทกรณนั้น ว่าเรา ไปช่วยเขาเดินมากไปหน่อย นี่ยอมรับจริง ถ้าหากให้เขาเดินเองจะดีกว่า แล้วเดี๋ยวเราพยายามจะให้เขาเดินเองละ จะหัดขึ้นเดินเรื่อยไปนี่จัน ถ้าเขาแข็งแล้วสามารถจะเป็นสทกรณ ก็ให้เป็น สทกรณ ที่จริง สทกรณนะ บางทีท่านแม่ทองดี คุณ ท่านนั้นก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร ความจริงก็ได้ประโยชน์มากมายถ้าลองศึกษา ไร่นาเป็นอัน มากที่ควร จะตกไปเป็นของคหบดี ไม่ได้ตกก็เพราะ สทกรณ เมื่อข้าพเจ้าเป็นเจ้าพนักงานก็เคยไปประนอมหน้อยอย่างมากมาตลอดทางมา แล้วก็ สทกรณรูปหลายรูป อย่าง สทกรณ บำรุงที่ดิน สทกรณนิคม สทกรณ อะไรหลายอันที่ได้จัด เขาก็ดำเนินการไปได้ผลดี แล้วเดี๋ยวนี้ สทกรณอันกประสงค์ อีกในรูปหนึ่งที่กำลังดำเนินการในรูปของกลุ่มชาวนา กลุ่มเกษตรกร นี้ก็คิดว่าจะเป็นบันไดขั้นต้นที่จะหัดให้คนดำเนินการเอง ไม่ใช่เราไปดำเนินการให้ เขาคำเนินการเอง เขาทำอะไร ๆ เอง เราเป็นแค่

ผู้แนะนำให้ความคิดเห็น แทนที่จะให้ จากตัวต่อตัว เราให้เป็นหมู่เป็นเหล่าอย่างพันธุ์ข้าวอย่างนี้ เราแนะนำว่าอย่างนี้ดี ท่านลองเอาไปปลูกดู แล้วก็ชาวบ้านมาช่วยกันบ้าง แล้วก็ได้ผลดีก็แพร่หลายกันไป ถ้าอย่างนั้นคนมารวมกันเป็นกลุ่มแล้วเขาก็สนใจ เขาก็เอาใจใส่ดี หรือจะทำไร่นาสวนผสม ก็ให้เขามา ไถมั่วหว่านกัน มาดูกัน เราให้แต่วิชาความรู้ ส่วนกรรมการ ที่ว่านี้เรา ไม่ใช่กรรมการ ไปดำเนินการ กรรมการเพียงแค่ให้ข้อแนะไปเท่านั้น วางวิธีการไว้ แล้วก็ข้าพเจ้ายอมรับว่าอันนี้เขียน สมบูรณ์แบบไปหน่อย เพราะเขียนตลอดถึงให้เห็นรูปงานทั้งหมดว่า งานต่อไปในภายหน้าอีก ๑๐ ปี ๒๐ ปี งานจะไปเป็นรูปอย่างนี้ ทำนองอย่างนี้ ที่จะมีระดับต่าง ๆ กัน ข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องถ้อยคำต่าง ๆ เหล่านี้ก็ยอมรับว่าบางทีบางคำอาจจะ ฟุ่มเฟือยเกินไปบ้าง อะไรบ้าง ก็ไปแปรผู้ตัด หรือไม่เช่นนั้นกรรมการที่นั่งอยู่ในที่นี้ ก็คงจะได้ฟังอยู่แล้ว ก็ไปเขียนใหม่ให้คำง่ายเข้า ให้ชัดเจนขึ้นก็อาจจะ เป็นประโยชน์ เพราะว่าเวลานี้กลุ่มเกษตรกรก็มีอยู่เป็นจำนวนมากอยู่เหมือนกัน แล้วบางกลุ่มก็ไม่ได้จดทะเบียนอะไร อยู่โดยเป็น

กลุ่ม ทำเนียบตัวเองเฉย ๆ ซึ่งก็ไม่เป็น
 นิติบุคคล เราก็อยากจะส่งเสริมให้เขาเป็น
 นิติบุคคล และก็จะได้ควบคุมเขาได้บ้าง
 ส่วนพนักงานนั้น ข้าพเจ้า ไม่ค่อย หนักใจ
 เพราะว่า พนักงานเวลานี้ก็มีพนักงาน
 ฝ่ายเกษตรอยู่กับจังหวัดทั้งนั้น และก็
 พนักงานฝ่ายปกครอง และก็ การตั้งก็ ไม่
 ใช้สิ่งที่ถือว่า ไตรมเดียวมากมาย ก็ค่อย ๆ
 ตั้งไปตามที่เหมาะสม ค่อย ๆ ตั้งไปตาม
 ลักษณะที่เหมาะสม และในการตรวจตรา
 ดูแลตรวจบัญชีอะไรก็ตาม เราจะต้อง
 จ้างคนมาตรวจบัญชีรับ authorize ผู้
 ตรวจบัญชีนั้นเท่านั้น แต่กิจการในตอน
 แรกข้าพเจ้าไม่คิดว่า จะเดินไป ได้ใหญ่โต
 ที่เดียว แต่ว่าในตอนแรกก็คงจะ ช่วยใน
 เรื่องอาชีพการทำให้ ไถนาเตียนวัน ในกลุ่ม
 เกษตรกรก็ทำไร่นาก็ ได้ผลผลิตผลดีขึ้น
 ทั้ง ๆ ที่เรายังไม่ได้จดทะเบียน ยังไม่มี
 กฎหมายอะไร เพราะว่า spirit เขามีขึ้น
 แล้วเขาอยากทำ กระผมจึงขอว่าขอ ให้รับ
 หลักการเสีย แล้ว ก็ส่วนข้อกฎหมายจะไปแก้
 อะไรทำให้รัดกุมกว่านี้ ก็ไม่ขัดข้อง และ
 ก็คำอธิษฐานที่ท่านอธิษฐานวันนั้น กระผม
 เองก็รู้สึกว่าเป็นพระคุณว่า ได้ให้ข้อคิด
 เห็นอยู่ ก็จะได้เป็นประโยชน์ในการที่จะ
 ไปแก้ไขให้รัดกุมยิ่งขึ้น

นายบุญรอด บิณฑุสันต์ : กระ
 ผมก็เห็นว่า เวลาล่วงเลยมามากแล้ว ก็
 เป็นห่วงเหมือนกันว่า ท่านสมาชิกจะ
 รำคาญที่มีการ พุดยืดยาว แต่กระผมมี
 ความเสียใจที่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่อง ซึ่ง
 มีความสำคัญมากแก่กิจการสหกรณ์ ก็จำ
 เป็นที่จะต้องพูดและที่จะกล่าวก็จำเป็นจะ
 ต้องรวบรัดให้เฉพาะแต่ในหลักการเท่านั้น
 เพื่อจะได้สั้นเข้า ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้
 ชี้แจงถึงความจำเป็น ในการที่ ต้องมี กฎ
 หมายกลุ่มเกษตรกรรณทงสนท ได้ ชี้แจงมา
 ก็ จะแลเห็น ได้ว่าเป็น อย่างเกี่ยวข้องกับ
 สหกรณ์ทงสน เพราะเหตุว่า กฎหมาย
 สหกรณ์ซึ่งเพิ่ง ได้ออก ไปในปี นี้เอง นั้น
 จริงอยู่ จะมีประเภทของงานถึง ๖-๗
 ประเภทด้วยกัน แต่อันที่ ๑ หรืออันที่ ๑
 ก็คือ สหกรณ์การเกษตร และที่ร้ายที่สุดก็
 คือว่าในวงการสหกรณ์นั้น งานสหกรณ์
 การเกษตรนั้นมากกว่า ๕๕ เปอร์เซ็นต์ของ
 สหกรณ์ทั้งหมด เราจะมีสหกรณ์ ชาย ชาว
 ซอ ชาวเริ่มตั้งแต่สูงลงมาคือสหกรณ์เอนก
 ประสงค์ แล้วก็ ชุมชุม สหกรณ์ อาจจะ
 สหกรณ์รณกาซึ่งจะเห็นราพวกนี้ นั้น อาจ
 จะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการ เกษตรกร
 แต่พอมาถึงสหกรณ์ออมทรัพย์ก็ หรือ
 สหกรณ์เกษตรกรรมอื่น ซึ่งมากกว่า

๕๐ เปอร์เซนต์ เป็นอยู่ในพวกของ สหกรณ์ทั้งหมดตอน ๆ นั้น มีแต่ข้อ แต่ มีจำนวนแต่เพียงภายในรวมกันแล้ว ก็ยังไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซนต์ เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่างานนี้เป็นงาน ส่วนใหญ่ ของ สหกรณ์ที่เดียว ทันทักพุดถึงว่าในเหตุผล ของกฎหมาย บอกว่าเพื่อที่จะช่วยเหลือ ในด้านการผลิตและการจำหน่าย เพราะ ว่ามีอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ อะไร ต่าง ๆ เหล่านี้ในกฎหมายสหกรณ์ก็เป็นเช่นเดียวกัน ทักกฎหมายขึ้นมาและตั้งสหกรณ์ ของสหกรณ์ขึ้นมาสหกรณ์นี้คือ สหกรณ์ เกษตรกรรม บำรุงที่ดินเหล่านี้ก็เพื่อช่วย เหลือในด้านการผลิตและการจำหน่ายของ เกษตรกร เมื่อเป็นเช่นนี้ ถ้าหากกฎหมาย ฉบับนี้จะออกมา ก็มีทางเดียวที่จะต้อง ทำ ก็คือว่าจะต้องตัดประเภทของสหกรณ์ ประเภทที่เป็น สหกรณ์ ที่เกี่ยวกับการ เกษตรกรรมนั้นออกเสีย เหลือไว้แต่ เฉพาะ เช่นเป็นต้นว่า โรงสีข้าว ร้าน สหกรณ์อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งกระผม ได้เรียนแล้วว่ามันเป็นเพียงส่วนน้อย ทันทัก ถ้าหากว่าจะพิจารณาตามกฎหมาย มีท่าน สมาชิกหลายท่านแล้ว ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่า กฎหมายนี้หลายหมวดที่เดียว ซึ่งเป็น เช่นเดียวกันกับกฎหมายสหกรณ์ที่ท่านจะ

ใช้เวลาไปเปรียบเทียบดู เฉพาะอย่างยิ่ง หมวด ๓ เกี่ยวกับการดำเนินงาน ของ กลุ่มเกษตรกร ซึ่งเทียบได้กับหมวด ๒ ของการดำเนินงาน ของ สหกรณ์ เหมือน กันทุกตัวอักษรมีข้อเพิ่มใน พระราชบัญญัติกลุ่มเกษตรกรข้อเดียว คือเรื่องรับ ประกันการตายด้วยโรคของสัตว์ และใน พระราชบัญญัติ สหกรณ์ มีเพิ่มอำนาจ ข้อ หักจากธนาคารชุมนุมสหกรณ์ หรือสถาบัน ให้การส่งเสริมกิจการสหกรณ์ จริง อยู่กลุ่มเกษตรกรนั้น ได้มีมานานแล้ว และเป็นของดีที่ได้มีมานานแล้ว แต่ว่าการที่จะไปรับรองฐานะโดยมีกฎหมายขึ้นมา ขอให้ท่านดูในกฎหมายที่เสนอนี้ ใน มาตรา ๘ จะเห็นได้ว่าเกิดมีการรับรอง หน้าที่ที่จะให้มีการดำเนินงาน คือข้อ ๗ ในมาตรา ๘ ดำเนินการจัดหาสิน เชื้อหรือเงินทุนให้กลุ่มเกษตรกร ได้ ก็ยอม ไปประกอบอาชีพและดำเนินธุรกิจ น และเป็นเรื่องซึ่งสหกรณ์ดำเนินอยู่ และเป็นปัจจัยอุปสรรคอันสำคัญ อย่างยิ่งที่สุด ที่งานสหกรณ์ ๕๑ ปีแล้วยังกลานอยู่ ที่ท่านทั้งหลายทั่ว ๆ ไปเข้าใจว่า งาน สหกรณ์นั้นที่ไม่เจริญเติบโต เพราะเหตุ ว่าราชการเข้าไปดำเนินการเอง หรือว่า สมาชิกสหกรณ์ไม่มีความรู้ โองคณเอง

ภายในคณะกรรมการที่ดำเนินการสหกรณ์ หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปลายเหตุ เป็นผลอันสืบเนื่องมาจากต้นเหตุ นั่นก็คือไม่มีเงินทุนให้หมุนเวียนให้กู้ยืมได้ พอเพียงเหมือนอย่างกับว่า เรามีคนไข้และคน ไข้ที่จำเพาะบังเอิญ มี จำนวนเป็น ๒๐-๓๐ ล้านคือ ๔๕ เปอร์เซ็นต์ ของประเทศ ของพลเมืองของประเทศ แต่เรามีเงินทุนหมุนเวียน ที่จะให้กู้ยืมไป สำหรับเกษตรกรเหล่านี้ เพียงปีละประมาณ ๔๕๐ ล้านเท่านั้นก็ถือว่าตลกและเท่าไร ท่านไปดูงานที่ไต้หวันมากที่สุด ที่ญี่ปุ่นมากที่สุด ท่านรู้หรือไม่ว่าแต่ละครอบครัว แต่ละไร่นานี้ต้องใช้เงินส่งเสริมมีเงิน ที่จะให้หมุนเวียนเท่าไร กลับมาแล้วก็มาชมว่า เขาเจริญรุ่งเรือง เรานี้ทำสหกรณ์กับสมาชิกสหกรณ์ของเราเหมือนอย่างกับคนป่วยซึ่งเราให้แต่น้ำเกลือ ให้ยาให้น้ำ พอกันตาย แต่ไม่เคยให้อาหารที่จะให้ ลูกขยันขึ้นมาทำงานการได้ จิตใจก็ไม่ มี กำลังก็ไม่มี และจะทำงานสหกรณ์ไปได้อย่างไร แต่ว่าร้ายที่สุดก็คือว่า เราที่มา รับรองสถาบันใหม่ขึ้นมาอีกแล้ว และเงินนั้นมาจากที่ไหนอ่านในพระราชบัญญัติฉบับนี้มาจากธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์ ก็เงินก้อนเดียวกันอีกนั่น

แหละ เหตุใดเราจึงไม่พยายามที่จะให้ ประชาชนคนไทยนี้ออมทรัพย์ แล้วให้ ธนาคาร เหล่านี้ มุ่งเข้ามาสนับสนุน เกษตรกรหรือสหกรณ์ ก็คือให้กู้ยืมเงิน แทะกลับไปทำอย่างอื่นต่างหากที่เป็นโรค ซึ่งบั่นทอนสหกรณ์อยู่ ไม่ใช่ด้วยการ ตั้งหรือรับรองสถาบันใหม่ขึ้นมา ซ้อนถ้า พูดถึงฐานะของสมาชิกแล้ว จะรู้สึกอย่างไรบ้าง ถ้าหากว่ามีการรับรองสถาบันใหม่ขึ้นมาใหม่สมาชิกจะพะวักพะวนไม่รู้ว่า จะควรเข้าเป็น สมาชิก ของ สถาบัน ไหนกัน ระหว่างสหกรณ์กับกลุ่มเกษตรกร ถ้า สถาบันใดมีโชคชะตาดีมีรัฐ มน ตรี หรือมีใครซึ่งสนับสนุนมาก สถาบันนั้นก็อาจจะไปได้ไกล และอีกอันหนึ่งก็ควรจะ แยกแยกไปและไปตั้งสมาชิกด้วย สมาชิกที่พลวตเข้าไปเป็นสมาชิกทั้ง ๒ สถาบันก็อาจ จะต้องกู้ยืมเงินมา ทั้ง สองทาง แล้วก็เปิดช่องโหว่ คนที่เป็นคนดีมีความ ต้องการนำเงินไป ใช้ ประโยชน์ นั้นก็ ไม่สามารถ เพราะว่าคนที่มี ๒ ทางไปเอา แล้ว เอาจากทางกลุ่มเกษตรกรเอาจาก สหกรณ์ การสมัครเข้าเป็นสมาชิกทั้งสองแห่งเสียทั้ง เวลารและ อาจ ทำให้เกิดความไขว้เขว เจ้าหน้าที่วิชาการให้คำแนะนำต่าง ๆ กันอาจจะต่างกันได้ด้วย

ระหว่างสหกรณ์กับกลุ่มเกษตรกร สมาชิกที่เข้าไปแนะนำเป็นการเปลืองค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น และค่าใช้จ่ายในการนี้จะเอามาจากไหนก็ต้องเอามาจากสมาคมซึ่งมาจากสมาชิก นั่นในตัวของสมาชิก ในตัวของรัฐบาลต้องสิ้นเปลืองเจ้าหน้าที่ เพราะถ้าเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร ถ้าใช้ข้าราชการหรือเป็นพนักงานของรัฐไปส่งสื่อก็จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติไม่ได้หรือ เพราะเหตุว่าสหกรณ์เองมีเจ้าหน้าที่ของตนเองด้วยซ้ำว่าอยู่ทุกวันว่าไม่มีเจ้าหน้าที่พอเพียง ขอหางานให้กว้างขึ้นเป็นเหตุให้ต้องมีเจ้าหน้าที่หลายแขนงขึ้น แทนที่กระทรวงเกษตรนั้นจะได้ทำการส่งเสริมในเรื่องเพิ่มผลผลิตคือหมายความว่าในทางวิชาการของการผลิตนั้น ที่แล้วมานั้นกระผมเข้าใจว่ากลุ่มเกษตรกรนั้นมุ่งไปในทางบ้านที่จะส่งเสริมทางด้านวิชาการ แต่บัดนี้ได้เห็นกฎหมายไปในทางบ้านที่จะให้กู้ยืมเงินด้วย สถานการณ์ก็ไม่ผิดไปจากสมาชิกสหกรณ์ สหกรณ์บำรุงที่ดินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์นั่นเอง ทางด้านรัฐบาลก็ยังมียกเช่นเป็นต้นว่าในการที่จะต้องมีทุนกระจัดกระจายไปทำให้งานสัมฤทธิ์ผล

ไปได้ช้า เพราะเงินไม่พอ เมื่อถึงเวลาปฏิบัติเงินแตกแยกไปยากแก่การควบคุมและเป็น การยากที่จะให้หน่วยราชการของเกษตรและสหกรณ์ของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติประสานงานกัน เพราะต่างก็ทำงานอย่างเดียวกันก็ย่อมจะพยายามแข่งขันกัน และแข่งขันในบางกรณีก็เป็นการดี แต่บางกรณีก็เป็นผลเสีย เพราะผู้ปฏิบัติงานไม่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คือต่างฝ่ายต่างดำเนินการ อันนี้เป็นความจริงแล้วก็ตามที่ปัญหาที่มีอยู่ในเวลานั้นปัญหาที่ว่าเจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินการซึ่งผมอยากจะได้ เพราะเหตุว่าเจ้าหน้าที่ต้องไปดำเนินการก็เพราะเหตุว่าสมาชิกได้เงินมาน้อยก็แทนที่จะเอาเงินนั้นมาทำการปรับปรุง มาดำเนินการทางด้านการผลิต การส่งเสริมเพิ่มผลผลิต ก็เอามาใช้หนี้ เมื่อหนี้ใช้ก็ไม่หมด เงินก็ไม่พอ ดินฟ้าอากาศก็ไม่ดี น้ำก็ไม่ถึง ก็ต้องกู้เขามา เพราะฉะนั้นเมื่อมีหนทางอย่างไรอะไรอย่างไรมันก็ยกยอกบ้างหยิบบ้างอะไรบ้าง ก็ข้าราชการจากกระทรวงก็ต้องเข้าไปควบคุมมากขึ้น มิใช่หมายความว่าต้องการจะเข้าไปควบคุม แต่ปล่อยก็ได้ ปล่อยให้มันหมดเลย และกลุ่มเกษตรกรมี

อย่างไรจึงจะแก้ไขในเรื่องนี้ได้ หากไม่
 เพิ่มทุน เพราะฉะนั้นจุดใหญ่จึงอยู่ที่ทุน
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า ไม่น่าที่จะ
 รับหลักการกฎหมายฉบับนี้เลย

พระยาสุทรพิพิธ : เหตุผลที่
 จะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ฟังท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ แจงว่า
 กลุ่มเกษตรกรนั้นเขาทำกันอยู่แล้ว เขา
 ปฏิบัติกันอยู่แล้ว ท่านจะออกกฎหมาย
 นี้ก็เพื่อที่จะได้เป็น โยธาสภาฯ ไม่ช่วย
 เหลือร่วมมือเพื่อให้กลุ่มเกษตรกรนั้น
 ความมั่นคงก้าวหน้าขึ้น แต่ทว่าเมื่อได้
 พิจารณาตัวบทกฎหมายแล้ว กระผมสง
 สัยไปว่าเมื่อ ออก กฏ หมาย ไป จะ ไม่ เป็น
 การทะนุบำรุงกลับจะเป็น การ ทำให้กลุ่ม
 เกษตรกรที่เขาดำเนินการ คี อยู่ แล้ว นั้น
 ต้องหยุดชะงักต้องลำบาก แล้วอาจจะ
 กระจายตัวกันไป เพราะฉะนั้นเหตุผลที่
 จะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมเห็น
 ว่าไม่สมควร ที่นอกประการหนึ่ง เรา
 จะเห็นแล้วว่า นโยบายของรัฐบาลนั้น
 ชัดกัน ชัดกันซึ่งจะปล่อยกฎหมายออก
 ไปเช่นนั้น แล้วก็เรียกว่า สภา นี้ ก็ จะ ไป
 ปล่อยให้เจ้า กระทรวง นั้น ไป พิ พาท กัน
 ซึ่งกระผมเห็นว่าไม่เป็นการสมควร อย่าง
 ยิ่ง เพราะฉะนั้นก็ใครเรียนท่านรัฐมน-

ตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ขอได้กรุณา
 ไปตรับร่างกฎหมายฉบับนี้คืน ไป ถ้า
 มิฉะนั้นกระผมก็จะขอให้สภาผ่านพระ-
 ราชบัญญัติไป

หลวงประกอบนิติสาร : กระ-
 ผมเป็นผู้สนับสนุนรัฐบาลเสนอในสิ่งที่
 ถูก รู้สึกว่าวันนี้บรรยากาศชอบกล ก็
 ตามที่กระผมได้ทราบเรียน ท่าน ประชาน
 แล้วว่า ในใจผมนี้รับหลักการไม่ลงจริงๆ
 ผมไม่เอื้อมตามด้วยอะไรด้วยเกรง หัก หาย
 ไปได้ทั้งสมาชิก ท่าน ผู้ที่ทราบเรื่องก็
 และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสหกรณ์ รัฐ
 รู้สึกว่าผลจะเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกท่านสุด
 ท้ายว่า ผมได้กล่าวแต่ตอนต้นแล้วว่า
 ใครจะวิงวอนให้รัฐบาลชดอออกไป แต่
 ว่าการชดอออกนี้ก็รู้สึกว่าท่านรัฐมนตรีจะ
 ต้องรับผิดชอบมากเกินไปเหมือนกัน
 ในเมื่อท่านไม่ได้ประชุมกันทั้งคณะ ผม
 ขอประนีประนอมว่า เรื่องนี้เราพัก
 ไว้ชั่วคราว ขอเลื่อนการพิจารณาร่าง-
 พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ไป วัน พฤษหิมาส
 หน้า เฉพาะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ส่วนการประชุมอื่นว่าไป เพื่อให้บรร-
 เทาบรรยากาศสงบ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
 ไปตรับรองหน่อย ผมเสนอญัตติอัน
 เลื่อน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสานนท์ สายสว่าง : ผมเข้าใจว่าญัตติเสนอ เมื่อกั้นกัหวังจะบรรเทาสถานการณ์ แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้พิจารณาแล้ว และกำลังพิจารณาอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นจะเลื่อนการพิจารณาไม่ได้ พิจารณาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นมีญัตติต่ออย่างเดียวกัน ขอให้ออนไป หรือผ่านไปหรือไม่รับหลักการ ตามเท่านั้น ถ้าจะเสนอให้เลื่อนเราก็ต้องเสนอตั้งแต่วันที่แล้ว เพราะฉะนั้นเวลาที่ยังมีอยู่ และอย่างไรก็ตาม ผมขอกราบเรียนด้วยใจจริงเลยว่า ผมไม่เห็นด้วยตั้งแต่ผมอ่านแล้ว เพราะว่า main policy รัฐบาลไม่ได้วางเอาไว้ว่าจะเอาอย่างไหนแน่ และผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีความเห็นว่า เขาไม่ได้เรียกร้องเลยว่า ต้องมีกฎหมายให้กฎหมายจะออกให้ประชาชน เมื่อเขาต้องการ นี้ออกไปแล้วกลับไปทำภาระหนักให้แก่เขา ซึ่งประชาชนเขายังไม่พึงประสงค์ และ main policy ก็ยังไม่ได้วางว่า จะเอารูปไหนกันแน่ นี่สำคัญครับเรื่องเกี่ยวกับชาวไร่ชาวนา เกษตรนี้สำคัญมากครับ เพราะฉะนั้นทางที่ดีอีกไม่ก็เตือนสภาผู้แทนผู้ใกล้ชิดกับประชา-

ชน เขาจะเข้ามาแล้ว เรานี้เพียงแต่กรุณาโปรดเกล้าฯ มาให้ผู้ใกล้ชิดเขาพิจารณา เพราะว่ารับคืนไปแล้ว แล้วก็เสนอใหม่ เมื่อเกิดมีผู้แทนเข้ามาแล้ว ก็กลับครองว่าจะเอาแบบสหกรณ์ หรือเอาแบบกลุ่มกันแน่ อย่างไหนมันตีวาง main policy ลงไป แล้วรัฐบาลนี้ก็จะเป็นรัฐบาลรักษาการตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น บทเฉพาะกาลนี้ main policy ต่าง ๆ รัฐบาลใหม่เขาอาจจะมาวางก็ได้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเท้าใต้เท้าที่เคารพเถอะครับ เอาคืนไปแล้ว ก็เสนอใหม่เมื่อเกิดสมาชิกสภาผู้แทนเขาเข้ามา เขาใกล้ชิด ผมขอเสนอขอให้รัฐบาลรับคืนไปครับ โดยไม่ต้องไปลงมติหรือครับ ขอกราบเถอะครับ

ประธานวุฒิสภา : แต่ว่าได้มีญัตติอันหนึ่งขึ้นมาแล้ว ตามข้อบังคับข้อ ๓๓ นั้นบอกว่า เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาญัตติใดอยู่ ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติข้อไปนี้ คือ ขอแปรอะไรก็แล้วแต่ แต่ข้อ ๕ ว่า ขอให้เลื่อนการปรึกษา ก็เห็นจะไม่ผิด

หลวงประกอบนิติสาร : ญัตติข้าพเจ้านี้มีเงื่อนไขหนึ่งที่ว่า ถ้ารัฐบาลไม่ถอนไปพิจารณาใหม่ ถ้าวอนก็ไม่ต้องลงมติอะไร

ประธานวุฒิสภา : ก็มีญัตติ ๒ อัน ก็ว่าขอให้เลื่อนการปรึกษาไป เว้นแต่ทางรัฐบาลจะ ถอน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป และอีกท่านหนึ่งบอกว่า เห็นว่าไม่ควรเลื่อน ควรจะปรึกษาวางอย่างนั้น แล้วที่ท่านจะว่าอย่างไร

พระประกาศสหกรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : คือเรื่องนี้ที่ผ่านคณะรัฐมนตรีมาแล้ว ฉะนั้นก็ขอความกรุณาที่จะเอาไปพูดกับคณะรัฐมนตรีว่า จะถอนหรือจะเสนอเข้ามาใหม่ ขอเลื่อนไป ขอเลื่อนไปปรึกษาในคณะรัฐมนตรี เพราะว่าก็เป็นทางที่จะลุ่มอล่วยดีที่สุดอยู่แล้ว ก็ไม่ต้องโหวตกันขอเลื่อนไป

ประธานวุฒิสภา : คุณसानนท์ว่าอย่างไร จะถอนใหม่ญัตตินั้น

นายसानนท์ สายสว่าง : กระผมก็ไม่ได้เสนอหรือกรับ เพราะว่าเสนอแล้วก็ไม่ใช้ประนีประนอม

ประธานวุฒิสภา : เมื่อเป็นเช่นนั้นก็แปลว่าสภาอนุญาตให้เลื่อนไป

นายดุสิต บุญธรรม : เมื่อญัตติของสมาชิก ขอประทานโทษ คุณ

หลวงประกอบนิติสารที่เสนอขึ้นมา ขอให้เลื่อนการพิจารณาไปนั้น ท่านประธานยังไม่ได้ขอมติแห่งที่ประชุมว่าจะยอมให้เลื่อนไปหรือเปล่า ไม่ใช่ท่านประธานจะมาบอกเอาเองครับ

ประธานวุฒิสภา : เมื่อถามแล้ว ไม่มีใครอภิปรายว่าอย่างไร ข้าพเจ้าก็เห็นว่าที่ประชุมเห็นด้วย เรื่องเป็นอย่างนั้นเมื่ออยากให้โหวตก็ได้ ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมว่าจะให้เลื่อน การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ให้เลื่อน การพิจารณาไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเลื่อนการพิจารณาไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้เลื่อน การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๑๐๒๒

(สำเนา)
รับที่ ๑๔๔๕/๑๑ วันที่ ๒๕ ต.ค. ๑๑
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๔๑๗๖

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติ ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหา
วิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ต่อวุฒิสภาก่อนที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อ ขอได้โปรด นำเสนอ วุฒิสภาก่อนที่รัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Legislative Institutional Repository of Thailand

LIRT

๑,๐ ๒๓

เหตุผล

เนื่องจากตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทำการสอนได้เพียงบางวิชา จึงจำเป็นต้องปรับปรุงเพื่อขยายวิชาการให้กว้างขวางและขยายส่วนราชการให้เหมาะสมกับวิชา

(สำเนา) !

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ โทษยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๓) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๒
- (๔) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๕

๑๐๒๔

(๕) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๗

และ

(๖) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช ๒๕๔๖ เป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) บัณฑิตวิทยาลัย

และอาจให้มีสถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการเป็นส่วนราชการ

ในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะ และบัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชาและสำนักงาน

เลขานุการ

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๙ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ มหาวิทยาลัยจะรับบัณฑิตวิทยาลัยวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยและสถาบันวิชาการชั้นสูง ซึ่งเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้อุทิศกำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดีผู้อำนวยการสถาบัน และผู้อำนวยการสำนักในมหาวิทยาลัย ตามที่เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินเก้าคน

LIRT

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีมีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย มาตรา ๑๔ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๕ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยและโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบ ของสภา การ ศึกษา แห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธีการอื่น จะ ยังการศึกษาอบรมและการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตร
- (๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบรวมและเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก และภาควิชา
- (๖) พิจารณาการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการซึ่งสูงเข้า สมทบในมหาวิทยาลัย
- (๗) เสนอการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภามหาวิทยาลัย ประชุมเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภา มหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมายให้บุคคลใดเป็นประธานในที่ประชุม ให้บุคคลนั้นมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัยในการประชุม

แต่ถ้าไม่ได้มอบหมายก็ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๗ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มจนออกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๑๘ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีและรองอธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๙ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลงหรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดี ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมายให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโส เป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชาให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๒ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ จะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์ หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชาก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ และหัวหน้าภาควิชาในคณะนั้นเป็นกรรมการ ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือไม่มีถึงสี่ภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง คณาจารย์ ในคณะเป็นกรรมการ หรือเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของคณะด้วยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อ สภามหาวิทยาลัย
- (๓) จัดการสอบไล่
- (๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๕ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของบัณฑิตวิทยาลัย จะมีรองคณะกรรมการหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชาให้หัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วยคณาจารย์เป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในบัณฑิตวิทยาลัยนั้นมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของ สภา มหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อ สภา มหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับผิดชอบให้ความเห็นแก่คณะ

มาตรา ๒๘ ในสถาบัน ให้มีผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบในงานของสถาบัน

มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถาบันเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสถาบันแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

๑๐๓๐

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีก

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการประจำสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่ผู้อำนวยการสถาบัน

มาตรา ๓๑ ในสำนัก ให้มีผู้อำนวยการสำนักคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของสำนัก

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการประจำสำนัก ประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนักเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสำนักแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการประจำสำนักมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของสำนักด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่ผู้อำนวยการสำนัก

มาตรา ๓๔ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบันหรือคณะกรรมการประจำสำนัก ให้นำ

มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

LIRIT

มาตรา ๓๕ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๓๖ ศาสตราจารย์ประจำนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษของมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มีได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๘ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในมหาวิทยาลัย

หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และให้การวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือ สถาบัน อุดมศึกษาอื่น ซึ่ง สภามหาวิทยาลัยรับรอง และให้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือ ได้ ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือ สถาบัน อุดมศึกษาอื่น ซึ่ง สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือ สถาบัน อุดมศึกษาอื่น ซึ่ง สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย จากมหาวิทยาลัย หรือ สถาบัน อุดมศึกษาอื่น ซึ่ง สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๔๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือ สถาบัน อุดมศึกษาอื่น ซึ่ง

สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี ในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก มหาวิทยาลัย หรือ สถาบัน อุดมศึกษา อื่น ซึ่ง สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย หรือ ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย จาก มหาวิทยาลัย หรือ สถาบัน อุดมศึกษา อื่น ซึ่ง สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือ ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๕๑ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญา จาก มหาวิทยาลัย หรือ ได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน อุดมศึกษา อื่น ซึ่ง สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนอกการบังคับจะได้แต่งตั้งขึ้น ประ จำปี การ ศึกษาตาม คำ ณะ นำ ของคณะคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๕๒	ปริญญา มีสามชั้น คือ	
เอก	เรียกว่า	คุณภักดิ์
โท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต
ตรี	เรียกว่า	บัณฑิต
		ใช้อักษรย่อ ค.
		ใช้อักษรย่อ ม.
		ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอน ในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใดและจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๔ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา ในสาขาวิชาใด ภายหลังจากที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๔๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ

มาตรา ๔๗ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครูวิทยฐานะ และ เข็มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับ กำหนดให้มีเครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบเครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตของ มหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วย

UIRT

ประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ |

.....

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เหตุผล เนื่องจากตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทำการสอนได้เพียงบางวิชา จึงจำเป็นต้องปรับปรุงเพื่อขยายวิชาการให้กว้างขวางและขยายส่วนราชการให้เหมาะสมกับวิชา

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมเห็นว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการการสามัญหรือวิสามัญ

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมการการสามัญ ชุดการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการการสามัญ ชุดการศึกษา การสาธารณสุขและการสาธารณสุขการพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้ส่งคณะกรรมการ
ธิการสามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุข
และการสาธารณูปการพิจารณา กำหนด
การแปรญัตติกายในกวัน

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ
แปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ

เสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าให้แปรญัตติตามข้อบังคับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ ร่างข้อ
บังคับวุฒิสภาว่าด้วยการลา การจ่ายเงิน
ประจำตำแหน่ง และค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางของสมาชิกวุฒิสภากับกรรมาธิ-
การ พ.ศ. ...

บันทึก

**เรื่อง ร่างข้อบังคับวุฒิสภาว่าด้วยการลา การจ่ายเงินประจำตำแหน่ง
และค่าใช้จ่ายในการเดินทางของสมาชิกวุฒิสภากับกรรมาธิการ**

เนื่อง จากวุฒิสภา ได้ลงมติ ให้ประกาศ ใช้พระ ราช บัญญัติเงิน ประจำ ตำแหน่ง
เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภา
ผู้แทน หรือกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๑๑ แล้วนั้น ตามความในมาตรา ๘ ได้บัญญัติ
ว่า "การรับเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งได้มา
ประชุมในระหว่างสมัยประชุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทน
แล้วแต่กรณี" เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงได้ยกร่างข้อบังคับขึ้น
โดยอนุโลมจากข้อบังคับวุฒิสภาว่าด้วยการลา การจ่ายเงินประจำตำแหน่งและค่า
พาหนะของสมาชิกวุฒิสภากับเบี้ยประชุมของกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งได้เคย
มีใช้มาแต่ก่อน

(สำเนา)

ร่าง

ข้อบังคับวุฒิสภาว่าด้วยการลา การจ่ายเงินประจำตำแหน่ง
และค่าใช้จ่ายในการเดินทางของสมาชิกวุฒิสภากับ กรรมการ

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติ
เงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของ
สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนหรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๑ วุฒิสภาจึงตราข้อ
บังคับขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า "ข้อบังคับวุฒิสภาว่าด้วยการลา การจ่ายเงินประจำ
ตำแหน่ง และค่าใช้จ่ายในการเดินทางของสมาชิกวุฒิสภากับกรรมการพ.ศ."

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่วุฒิสภาลงมติให้ใช้เป็นต้นไป

หมวด ๑

การลา

ข้อ ๓ สมาชิกผู้ใดไม่มาประชุมตามกำหนด ให้ลาต่อประธาน ประธานมี
อำนาจให้ลาได้ในสมัยหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วันที่มีการประชุม เกินกว่านี้ต้องเสนอให้สภา
วินิจฉัย

สมาชิกที่ไม่มาประชุมตามกำหนดโดยมิได้รับอนุญาตให้ลา ให้ถือว่าขาดประชุม

หมวด ๒

เงินประจำตำแหน่ง

ข้อ ๔ สมาชิกผู้ใดขาดประชุมหรือลาเกินกำหนดการจ่ายเงินประจำตำแหน่งให้
เป็นไปตามเกณฑ์ต่อไปนี้

๑. ขาดประชุมเกิน ๑ ใน ๔ ของจำนวนวันที่มีการประชุมในสมัยประชุม

LIRT

๑๐๓๘

นั้น ๆ ให้คงจ่ายเงินวันละ.....บาท เฉพาะวันที่เกิน

๒. ลาดลอกสมัยประชุม ให้จ่ายเงินในระหว่างสมัยประชุมนั้นครั้งหนึ่ง

๓. ขาดประชุมตลอดสมัยประชุม ให้คงจ่ายเงินในระหว่างสมัยประชุมนั้นเสีย

๕๕
ทงสน

๕๕ ให้ใช้บังคับในกรณีที่ลาป่วย หรือไปกิจการของสภาหรือราชการอื่น

ข้อ ๕ สมาชิกผู้ใดถูกจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลให้จำคุก ให้คงจ่ายเงินระหว่างวันที่ถูกจำคุก แต่เมื่อคดีถึงที่สุดผู้นั้นไม่ถูกจำคุกโดยคำพิพากษา ก็ให้จ่ายเงินที่ตนนั้นคืนให้

หมวด ๓

คำพาหนะ

ข้อ ๖ คำพาหนะให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราชั้น ๑ ตามนัยแห่งกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยอัตราคำพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

ข้อ ๗ คำพาหนะเที่ยวกลับเพื่อไปยังถิ่นของตน ให้เบิกล่วงหน้าสำหรับทรงรถจ่ายได้ตามสมควร โดยยื่นบัญชีแสดงรายการประมาณค่าใช้จ่าย

ข้อ ๘ การเบิกคำพาหนะให้ยื่นเบิกต่อเลขาธิการรัฐสภาตามแบบ

ข้อ ๙ กรรมการผู้ใดต้องเดินทางเข้ามาประชุมกรรมการนอกสมัยประชุม ให้เบิกคำพาหนะได้ตามข้อ ๖ และข้อ ๗

ข้อ ๑๐ กรรมการผู้ต้องไปทำการต่างท้องถิ่น ให้เบิกเบี้ยเลี้ยงได้ตามนัยแห่งกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการว่าด้วยอัตรา คำพาหนะและ เบี้ยเลี้ยงเดินทางในอัตราที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการชั้นพิเศษ และให้เบิกคำพาหนะได้ตามข้อ ๖ และข้อ ๗ ด้วย

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่สมาชิกวุฒิสภาและกรรมการใช้ยานพาหนะส่วนตัว ในการเดินทาง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

พันเอก.....

ประธานวุฒิสภา

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

โดยเหตุว่าข้อบังคับ^๕ ทางสภา—
หน้าที่เป็นผู้ร่าง ซึ่งมีตัวร่างอยู่ในมือ
ของท่านแล้วก็มีอยู่อีกข้อหนึ่ง ก็คือว่า
ข้อบังคับ^๕นี้ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
เงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่า
ใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุม
ของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน
หรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้น
และเวลานี้ก็ ได้ร่าง^๕ ขึ้นมา เรียบ ร้อยแล้ว
จึงขอให้ที่ประชุม^๕นตงกรรมการ เพื่อ
จะได้ไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เสร็จแล้วก็
จะได้นำกลับมาเสนอต่อที่ประชุมสภา^๕—
อีก เมื่อท่านผู้ใดตั้งใจประการใดก็ขอให้
แปรญัตติภายใน ๗ วัน

ฉะนั้น ต่อไปนี้ข้าพเจ้าขอให้ที่
ประชุม^๕นี้ได้โปรดตั้งคณะกรรมการไป
พิจารณาและกรรมการนั้นควรมีจำนวน
กี่คน

นายมนูญ บริสุทธิ์: กระผมขอ
เสนอว่า ควร ให้ ตั้ง คณะ กรรมการที่—

พิจารณายกร่างข้อบังคับการประชุมและ-
ปรึกษาของวุฒิสภา ไปตรวจพิจารณาและ
กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา: มีผู้เสนอให้
ส่งร่างข้อบังคับ^๕นี้ให้คณะกรรมการคณะ
ที่พิจารณายกร่างข้อบังคับการประชุมและ
ปรึกษาของวุฒิสภาพิจารณา และกำหนด
การแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา: เมื่อไม่มีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่า
ที่ประชุม^๕นี้ลงมติให้ส่งร่างข้อบังคับ^๕นี้ให้-
คณะกรรมการคณะที่พิจารณายกร่างข้อ
บังคับการประชุมและปรึกษาของวุฒิสภา
พิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อ
บังคับ

ระเบียบวาระที่ ๑๐ ร่างข้อบังคับ
วุฒิสภาว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา
พ.ศ.

LIART

บทก

เรื่อง ร่างข้อบังคับวุฒิสภาว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา

เนื่องจากวุฒิสภาได้ลงมติให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๑ แล้วนั้น ตามความในมาตรา ๕ ได้บัญญัติว่า "ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบ และระเบียบในการแต่งเครื่องแบบแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามข้อบังคับของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทน" เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงได้ยกร่างข้อบังคับขึ้นโดยอนุโลมจากข้อบังคับเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งได้เคยมีใช้มาแต่ก่อน

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

(สำเนา)

ร่าง

ข้อบังคับวุฒิสภาว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๑ ประธานวุฒิสภาจึงประกาศข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ."
- ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่วุฒิสภาลงมติให้ใช้เป็นต้นไป
- ข้อ ๓ เครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาให้มี ๕ แบบ คือ เครื่องแบบปกติ เครื่องแบบครึ่งยศ เครื่องแบบเต็มยศ เครื่องแบบสโมสร และเครื่องแบบเดินทาง
- ข้อ ๔ เครื่องแบบปกติ ให้ประกอบด้วย

(๑) หมวกทรงหม้อตาลสีขาว กระบังหน้าหนังมันสีดำ สายรัดคางสีทอง มีปุ่มโลหะสีทองตรารัฐธรรมนูญขนาดเล็กติดที่ข้างหมวกข้างละ ๑ คู่ ทัพหน้าหมวก

ติดตรารัฐธรรมนูญอยู่ภายในวงกลมมีรัศมีโดยรอบบักคนสี่ทองชน้ำสูง ๕ เซนติเมตร
บนหมอนสักหลาดสีน้ำเงินแก่ ผ้าพื้นหมวกสีขาวตามแบบ

(๒) เสื้อแบบราชการสีขาว ใช้คุมโลหะสีทองมีตรารัฐธรรมนูญ ๕ คุม และมีแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์สูง ๑ เซนติเมตรครึ่งติดที่อกเสื้อเบื้องซ้าย

(๓) กางเกงขายาวแบบราชการสีขาว

(๔) รองเท้าหนังสีดำและถุงเท้าสีดำ

(๕) อินทราชนูชนาตกว้าง ๔ เซนติเมตร ยาวตามความยาวของบาฬัก้ามะ-
หยาสนาเงินแก่ บักคนสี่ทองเป็นลายประจำยามเต็มแผ่น ติดกับเสื้อเหนือบาททั้งสอง
ข้างจากไหล่ไปคอ ด้านคอปลายมนมีคุมโลหะสีทองตรารัฐธรรมนูญ

(๖) เครื่องหมายรูปรัฐธรรมนูญ อยู่ภายในวงกลมมีรัศมีโดยรอบขนาดสูง ๒
เซนติเมตร ทำด้วยโลหะโปร่งชุบหรือกาไหล่ทองกลัดที่คอเสื้อตอนหน้าทั้งสองข้าง

ข้อ ๕ สำหรับเครื่องแต่งตัวอากาศหนาว ให้ใช้เหมือนเครื่องแบบปกติ เว้น
แต่เสื้อให้ใช้เสื้อสักหลาดหรือผ้าเสิชสีน้ำเงินแก่รูปตามแบบ มีคุมโลหะสีทองตรารัฐ-
ธรรมนูญติดที่ข้อมือข้างละ ๓ คุม ที่ระหว่างอกกับเอวข้างละ ๓ คุม กอเปิดพับ
ชายแหวกที่อก ๒ ชาย ติดเครื่องหมายตามข้อ ๔ (๖) ที่คอพับของเสื้อตอนบน
เหนือแนวแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ประกอบด้วยเสื้อเชิตสีขาวอกอ่อน ข้อมืออ่อน
หรือแขนงประกอบด้วยคอเชิตสีขาวอ่อนหรือแขนงอย่างพับ ๒ ชั้น ผูกด้วยผ้าหรือ
แพรสีดำเงื่อนกะลาสี

ข้อ ๖ เครื่องแบบครึ่งยศให้ใช้เครื่องแบบปกติกางเกงขายาวแบบราชการสีดำ
ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ข้อ ๗ เครื่องแบบเต็มยศให้ใช้เหมือนเครื่องแบบครึ่งยศ - สวมสายสะพาย

ข้อ ๘ เครื่องแบบสโมสร เหมือนเครื่องแบบปกติ เว้นแต่ให้ใช้

(๑) กางเกงขายาวแบบราชการสีดำ

(๒) เสื้อสโมสรสีขาวจะใช้ผ้าหรือสักหลาดหรือเสิชสีขาวก็ได้ เปิดอก

ปากเอว คุมโลหะสีทองมีตรารัฐธรรมนูญติดที่ข้อมือข้างละ ๓ คุม ที่ระหว่างอกกับ
เอวข้างละ ๓ คุม และบรรจบเป็นคุมติดกัน ๒ คุม legislative Institutional Repository of Thailand

(๓) เสือ กัสสีขาว คู่มือโลหะสีทองมีตรารัฐธรรมนูญ ๓ คู่มือ

(๔) เสือ เชตอกแข็ง ข้อมือแข็งสีขาวประกอบด้วยคอเชตชนเดี่ยว

แบบปักผีเสื้อ ผูกคอด้วยผ้าหรือแพรสีค่าแบบหูกระต่าย

(๕) เครื่องหมายตามข้อ ๔ (๖) คัตที่คอพับของเสื้อคอนบนเหนือ

แนวเครื่องราชอิสริยาภรณ์ทั้งสองข้าง

(๖) ประทับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือสวมสายสะพายตามโอกาส

ข้อ ๔ เครื่องแบบเดินทางให้ประกอบด้วย

(๑) หมวก

ก. หมวกกันแดดสีทึบ สายรัดคางหนังสีน้ำตาลขนาดกว้าง ๑ เซนติเมตร ที่หน้าหมวกติดตรารัฐธรรมนูญทำด้วยโลหะสีทอง อยู่ภายในวงกลมมีรัศมีโดยรอบ

ข. หมวกหนีบสีทึบ ด้านหน้ามีตุ้มรูปกลมแบบทำด้วยวัตถุสีคล้ายเสื้อ ๒ คู่มือ ติดซ้อนกัน และมีตรารัฐธรรมนูญขนาดเล็ก ทำด้วยโลหะสีทอง อยู่ภายในวงกลมมีรัศมีโดยรอบติดที่ข้างหมวกทางเบื้องซ้ายเหนือขอบหมวก

ค. หมวกทรงหม้อศาลสีทึบ กระบังหน้าสีดำ สายรัดคางหนังสีค่ามีคู่มือโลหะสีทองตรารัฐธรรมนูญขนาดเล็กติดที่ข้างหมวกข้างละ ๑ คู่มือ และผ้าพันหมวกสีทึบ ที่หน้าหมวกติดตรารัฐธรรมนูญทำด้วยโลหะสีทองอยู่ภายในวงกลมมีรัศมีโดยรอบ

(๒) เสือ เชตขนยาว ข้อมือรวบหรือแขนสนสีทึบคอปก เครื่องหมายตามข้อ ๔ (๖) ที่ปกคอด้านหน้าทั้งสองข้างมีกระเป๋ายึดติดภายนอกตอนอกเสื้อทั้งสองข้าง ข้างละกระเป๋ายึดติดกับโครงปมชายกลึงแหลม ที่ปากกระเป๋าทรงตึกตุ้มรูปกลมแบนทำด้วยวัตถุสีคล้ายเสื้อข้างละ ๑ คู่มือ สำหรับขัดกับใบปกกระเป๋ากับอินทรีรูปเดียวกับเสื้อ เย็บเป็นแผ่นสีเหลี่ยมรียาวจากทางคันทัดไปทางคอติดอยู่เหนือบ่าทั้งสองข้าง ด้านหลังกว้าง ๔ เซนติเมตร เย็บติดกับตะเข็บเสื้อ ด้านทางคอกว้าง ๓ เซนติเมตร ปลายมนขัดตุ้มรูปกลมแบนขนาดเล็กทำด้วยวัตถุสีคล้ายเสื้อ โดยวิธีเจาะเสื้อสอดก้านตุ้มลงไปติดภายในเสื้อบนอินทรีรูปมีเครื่องหมายรัฐธรรมนูญ

อยู่กลาง พระ มหามงกุฎ ประ กอบกับรูป รวงข้าว และ ดอกบัว ตุ่มวง โอบ อยู่ เบื้องล่าง เครื่องหมายนี้จะทำด้วยโลหะสีทองหรือบักค้ายใหม่สีเหลืองก็ได้

(๓) กางเกงขายาวแบบราชการ หรือขาสั้นเพียงเข้าหรือแบบขมาส ีเดียวกับเสื้อ

(๔) รองเท้าหุ้มส้นสีน้ำตาล หรือสีดำ ประกอบด้วยถุงเท้าสีเดียวกับ รองเท้า ถ้าใช้กางเกงแบบขาสั้น ให้ใช้ถุงยาวถึงโคนเท้า ถ้าใช้กางเกงแบบขมาสให้ใช้ รองเท้าสูงสีน้ำตาลหรือสีดำ

(๕) เข็มขัดทำด้วยหนังสีน้ำตาลกว้าง ๕ เซนติเมตร ใช้หัว ทองเหลืองสีเหลืองมันผ้าชนิดหัวกลัด

ข้อ ๑๐ ให้มีเครื่องหมายเป็นรูปรัฐธรรมนูญ ภายใต้พระมหามงกุฎประกอบด้วย รวงข้าวและดอกบัว ตุ่มวง โอบอยู่เบื้องล่าง และมีอักษร "สมาชิกรัฐสภา" สีน้ำเงินแก้อยู่บนพื้นลงยงสีขาว วงโอบอยู่เบื้องล่างอีกชั้นหนึ่ง เครื่องหมายนี้ทำด้วยโลหะ สร้งสีทองขนาดสูงวัดจากยอดพระมหามงกุฎลงมาถึงศูนย์กลาง ๕ เซนติเมตร ขนาด กว้างตรงกลาง ๓ เซนติเมตร ก้นมีแพรแถบสีเหลืองขนาดกว้าง ๓ เซนติเมตร ยาว ๔.๕ เซนติเมตรสองชั้นรองรับเครื่องหมายนี้ประดับที่อกเสื้อเบื้องขวาของเครื่องแบบ ทั้ง ๕ แบบตอนเหนือกระเป๋าบนพอสถก

ข้อ ๑๑ ให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาจัดทำเครื่องแบบตามข้อบังคับนี้ไว้ให้ คุเป็นตัวอย่าง

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
พันเอก.....

ประธานวุฒิสภา

๑๐๕๔

เรื่องให้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นอำนาจของที่ประชุม ขอให้ที่ประชุมโปรดตั้งกรรมการไปพิจารณา จะให้เป็นอย่างเดียวกันหรือไม่

นายมนูญ บริสุทธิ์ : กระผมขอเสนอให้เป็นอย่างเดียวกัน ขอให้ส่งคณะกรรมการชุดเดียวกันพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกเสนอให้ส่งร่างข้อบังคับนี้ไปให้คณะกรรมการชุดเดียวกันกับเมื่อก่อนเป็นผู้พิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พล.ท. ส. วิจิตรานุช
พ.ท. ประเสริฐ สุกบรรทัด
จ. ธนะโชติ
ก. อุทยานิน
พล.ร.ท. ศรี คาวราย
ประเสริฐ บัฑมะสุคนธ์

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมลงมติให้ส่งร่างข้อบังคับนี้ไปให้คณะกรรมการชุดเดียวกันกับที่พิจารณาร่างข้อบังคับเมื่อก่อนพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ

สำหรับการประชุมวันนี้หมดกระเบียบวาระแล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

ผู้จดยานงานการประชุม

อุดม พลอยสังวาลย์
ธนู บุญรังค์
โถมเจลา ลีพลากร
ฉันทนา ชานบ้อม
สุพงศ์ ศิริพนเกียรติ
จำรงค์ ใจอ่อนน้อม
สินธุ์ชัย ช่อสตัยดี
เปรมจิตร บุญยะกาญจน
สมศรี ใจอ่อนน้อม
พิลาส จารุณี
สมชาย ทาวอุดม

๑๐๔๕

ทรวจแล้ว

วันที่ ๓๐/ม.ก./๒๕๑๒

สุขันต์ จิตรภัก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แดงอินทวัฒน์

หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

รองเลขาธิการรัฐสภา

ประเสริฐ บัณฑิตสุขนธ์

เลขาธิการรัฐสภา

พ.อ. นายวรการบัญชา

ประธานวุฒิสภา

พัฒนาระบบคลังข้อมูลนิติบัญญัติและตุลาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒
Legislative Institutional Repository of Thailand